

unfoldingWord® Hebrew Bible

Ezekiel

Version 2.1.24

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-04-29 Date:

2.1.24 Version:

unfoldingWord Published by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 Date:

2.7 Version:

Door43 Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/> The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International openscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

5	Ezekiel
5	Chapter 1
5	Chapter 2
5	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
6	Chapter 6
7	Chapter 7
7	Chapter 8
8	Chapter 9
8	Chapter 10
8	Chapter 11
9	Chapter 12
9	Chapter 13
10	Chapter 14
10	Chapter 15
10	Chapter 16
11	Chapter 17
12	Chapter 18
12	Chapter 19
12	Chapter 20
13	Chapter 21
14	Chapter 22
14	Chapter 23
15	Chapter 24
15	Chapter 25
16	Chapter 26
16	Chapter 27
17	Chapter 28
17	Chapter 29
17	Chapter 30
18	Chapter 31
18	Chapter 32
19	Chapter 33
19	Chapter 34
20	Chapter 35
20	Chapter 36
21	Chapter 37
22	Chapter 38
22	Chapter 39
23	Chapter 40
24	Chapter 41
25	Chapter 42
25	Chapter 43
26	Chapter 44
26	Chapter 45
27	Chapter 46
28	Chapter 47

Ezekiel

Chapter 1

ויהי | בשלשים שנה בברכיבען בחמשה לחדש ואני בתורה הגולה על נהר-יכבר נפתחו השמיים ואראה מראות אליהם:² בבחמשה לחדש היה חשנה החמשית לגלות המלך יונקון:³ היה הנה דבר־יְהוָה אל־יְחִזְקָאֵל בברכיבן הכהן בארץ כשדים על נהר-יכבר ותהי עליו שם ידי־יהה:⁴ ארא והנה רוח סערה באהה מרכזצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומוחלה כעון החשמל מתוך האש:⁵ ומולותה דמות ארבע חיות זה מראההן דמות אכם להנה:⁶ וארבעה טורה פנים לאחת וארבעה כנפים לאחת להם:⁷ ורגליםם רגלי ישרה ורגל רגילהם כף רגלו עגל וונצאים כעון נחתת קלא:⁸ יידו אכם מתחת כנפייהם על ארבעת רכבייהם ופינוים וכנפייהם לארבעתם:⁹ חברה אשא אל־אחותה כנופיהם לאיסבו בלכטן איש אל־ עבר פניו ולכו:¹⁰ ודמות פניהם פני אדם ופני הארץ אל־הימין לאربعתם ופני־שור מהשmaiול לארבעתן ופני־נשר לארבעתן:¹¹ ופניהם וכנפייהם פרדות מלמעלה לאיש שתיים חברות אש ושתיים מכוסות את גויתהנה:¹² איש אל־ עבר פניו ולכו אל אשר ויה־שםה הרכום ללכת ולכו לא יסבו בלכטן:¹³ ודמותה החזות מראיהם כנחל־יאש בערות כמראת הלפדים היא מטה־לחת בין החזות ונגה לאש ומראhash יוצא ברק:¹⁴ וחוויות רצוא ושוב כמראת הבזק:¹⁵ וארא החזות והנה אופן אחד הארץ אצל החזות לאربعת פניו:¹⁶ מראאה האופנים ומעשייהם כעון תרשיש ודמות אכם לאربعתן ומראיהם ומעשייהם כאשר והיה האופן בתוך האופן:¹⁷ על ארבעת רבעיהם באופנים ילכו לא יסבו בלכטן:¹⁸ ובגיהן ובה להם וראאה להם וגבתם מלאת עינם סכיב לארבעתן:¹⁹ ולבת החזות ולכו האופנים אצלם ובהנשא החזות מעל הארץ ונשאו האופנים:²⁰ על אשר יהוה־שם הרום ללכת לילכו והאופנים ונשאו עלעתם כי רוח החיה באופנים:²¹ בלכטם ילכו ובעדם יעדמו ובהנשאים מעל הארץ ונשאו האופנים לעמלהם כי רוח החיה באופנים:²² דמות על־ראשי החיה רקייע כעון הקרחה הנוגא נטו על־ראשיהם מלמעלה:²³ ותחת הרקייע כנפייהם ושרות אשא אל־אחותה לאיש שתיים מכוסות להנה ולאיש שתיים מכוסות להנה את גויתהם:²⁴ ואשמעו את־קhol מרים וברים קkol־ישדי בלכטם קול המלה כלוקל מחנה בעמדם תריפויה כנופיה:²⁵ ויה־קhol מעל לרקייע אשר על־יראיהם בעמדם תריפויה כנופיה:²⁶ וממעל לרקייע אשר על־יראיהם כמראת אבר־ספיר דמות כסא ועל כסאות הכסא דמות כמראת אכם עליון מלמעלה:²⁷ וארא | ענן חשול כמראת אש בית־לה סכיב ממראת מתינו ומלמעלה ומראת מתינו ולמטה ראיותי כמראת אש ונגה לו סכיב:²⁸ כמראת הקשת אשר יהוה בענן בין הגשם כן מראת הנגה סכיב הוא מראת דמות כבוד־יהה זאראה ואפרה ועל־פניהם ואשמעו קול מדבר:

Chapter 2

ויאמר אליו בראם עמד על־רגליך ואדבר אחרך:² ותבא בי רום כאשר דבר אליו ותעמדו על־רגליך ואשלע את מדבר אליו:³ ויאמר אליו בראם שלוחם אני אותך אל־בנין וישראל אל־גוזים המורדים אשר מרדורי הפה ואבותם פשעו בך עד־עצם היום זהה:⁴ והבנין קשי פניות וחזק־לב אני שלוח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אכזר אידי יהוה:⁵ וזהמה אם־ישמעו ואם־יחדרו כי בית מרי הפה וידעו כי נביא היה בתוכם:⁶ אתה בנ־אדם אל־תירא כי סרבים וסלונים אותך ועל־עהבים אתה יושב מדבריהם אל־תירא ומפניהם אל־תחתת כי בית מני הפה:⁷ ודברת את־דבורי אליהם אם־ישמעו ואם־יחדרו כי מרי הפה:⁸ אתה בראם שמע את אשר־אני מדבר אליו אל־תהי מריר כיון פיצה פיך ואכל את אשר־אני נתן לך:⁹ וארא והנה־היד שלוחה אליו והנה־היד מגלה־ספר:¹⁰ יופש אותה לפני והיה כתובה פנים ואחור וכ כתוב אליו קנים ונגה והיה:

Chapter 3

ויאמר אליו בראם את אשר־תמצא אכול את־המגלה הזאת ולך דבר אל־בית ישראל:² ופתחת את־פיו ויאכלני את המגלה הזאת:³ ויאמר אליו בראם בטנו תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן לך ואכללה ותהי בפיך לדבש למתקוק:⁴ ויאמר אליו בראם לך־באל־בֵּית יִשְׂרָאֵל ודברת בדבריו אליהם:⁵ לא אל־עלם עמקו שפה וכבדיו לשון אתה שלוחה אל־בֵּית יִשְׂרָאֵל:⁶ לא | אל־עלם רבים עמקו שפה וכבדיו לשון אשר לא־תחסע דבריהם אם־לא אליהם שלוחתך הפה ושםעו אליך:⁷ בית־ישראל לא ישבו לשמע אליו כי־איןם אביהם לשמעו אליו כי־כל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חזק־מצח וחש־לב:⁸ הנה נתני את־פניך חזקים לעמת פניהם ואת־מצח חזק לעמת מצח:⁹ כשמי חזק מצר נתני מצחן לא־תירא אותם ולא־תחת מפניהם כי בית־מרי הפה:¹⁰ ויאמר אליו בראם את־כל־דבורי אשר דבר אליך קח בלבבך ובאזורך שכך:¹¹ ולך בא אל־הגולה אל־בנין עלה ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אידי יהוה אם־ישמעו ואם־יחדרו:¹² ותשאני רוח ואש��ע אחריו קול ונשען גדול ברוך בראם כבוד־יהה ממקומו:¹³ קול | כנפי החזות משיקות אשא אל־אחותה וקול האופנים לעמלהם וקול רעש גדול:¹⁴ רום נשאתני ותקחני ואלך מרב־חמת רוחי זיד־יהה עלי חזקה:¹⁵ ואבוא אל־הגולה תל־אביב

הישבים אל-הרכבר ואשר המה יושבים שם ויאשב שם שבעת ימים משנים בתוכם;¹⁶ ויהי מקצת שבעת ימים ६ וירי זבריתו אליו לאקרו;¹⁷ בראם צפה ותתיר לבית ישראל ושמעת מפי דבר זההרת אוטם מכם;¹⁸ באמרי לרשע מוות תמות ולא זהירות ולא דברת לההיר רשות מדרכו הרשה לחיתן הוא רשות בעונן מוות ודמו מידך אבקש;¹⁹ ואתה כיהורת רשות ולא-שב מרשות ומדרכו הרשה הוא בעונן מוות ואתה את-נפרש הצלת;²⁰ ובשוב צדיק מצדקנו ועשה על נונתינו מכשול לפניו הוא מוות כי לא זהירות בחתאתנו ומות ולא מכך צדקנו אשר עשה ודמו מידך אבקש;²¹ ואתה כי זהירות צדוק לבלי חטא צדיק והוא לא-חטא חייו כי נזker ואתה את-נפרש הצלת;²² ותרי עלי שם יד-יהוה ויאמר אל-ך קום צא אל-הבקעה ושם אדבר אותך;²³ ואקוט ואצא אל-הבקעה והנה-שם כבוד-יהוה עמד ככבוד אשר ראייתי על-הרכבר ואפל על-פני;²⁴ ותבאו-ך רוח ותעמדו עיל-רגלך ידברarti ויאמר אל-ך בא הסגר בתוך ביתך;²⁵ ואתה בראם הנה נתנו עליך עבותים ואסרו-ך בהם ולא יצא בתוכם;²⁶ ולשונך אדביך אל-חך ונאלמת ולא-יתהיה להם לאיש מוכחים כי בית מורי המה;²⁷ ובבדבי אתה אפתח את-פיך ואמרת אליהם כי אמר אדני וזה השמע | ישמע והחדרל כי בית מורי המה;

Chapter 4

1 אתה בנו-אדם קח-לך לבנה ונתתנה אותה לפניך וחוקת עלייה עיר אתי-ירושלם: ² גונתנה עלייה מצור ובנית עלייה דוק ושפכת עלייה סלה
ו-נתתנה עליה מלחמות ושים-עליה קרימ סביב: ³ ואתה קח-לך מחתת בזול ונתתנה אותה קיר בחל' ביןך ובין העיר והכיננתה את-פניך אליך
וקיתנה במצור וצרת עלייה זאת לביית ישראל: ⁴ ואתה שכב עלי-צדך השמאלי ושמת את-יען בית-ישראל עליו מספר הימים אשר
תשכב עלייו תשא את-יען: ⁵ ואני נתתי לך את-שני עוזם למספר ימים שלש-מאות ותשעים יום ונשאת עון בית-ישראל: ⁶ וכלית את-אללה
ושכבת עלי-צדך היומיינו שניות ונשאת את-יען ביה-יודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה ננתתי לך: ⁷ ואל-מצור ירושלם תכון פניך וזרעך
חשופה ונבאת עלייה: ⁸ והנה ננתתי עלייך עבodium ולא-תתפרק מצדך עד-כלותך וכי מצורך: ⁹ ואתה קח-לך חלון ושורדים ופול
ועדרים ודמון וכסמים ונתתנה אוטם בכלי אחד ועשית אוטם לך ללחם מספר הימים אשר-אתה | שוכב עלי-צדך שלש-מאות ותשעים יום
תאכלנו: ¹⁰ ומיכלך אשר תאכלנו במקלול עשרים שקל ליום מעת עד-עת תאכלנו: ¹¹ מרים במשורה תשתה ששית ההון מעת עד-עת
תשטה: ¹² ועתה שערם תאכלנה והוא בוגליך צאת האדים תעגה לעינייהם: ¹³ ויאמר יהוה כביה יאכלו בני-ישראל את-לחם טמא בגיןם
אשר אדיכם שם: ¹⁴ ואמר אלהי יהוה הנה גפשי לא מטפהה ונבללה וטרפה לא-איכלתי מנעוריו ועד-עתה ולא-יבא בפי בשר פגול: ס
ו-זאכר אליו ראה ננתתי לך את-צפויע הבלתי תחת גללי האדם וعشית את-לחםם עליהם: ¹⁵ ויאמר אל-בנו-אדם הנהני שבר מטה-לחם
ירושלם ואכל-לחם במקלול ובדאנה וליטם במשורה ובשוממו ישתה: ¹⁶ למען יחושו לחם וכויים ונשמו איש ואחותיו ונמקו בעונם: ¹⁷

Chapter 5

1 ואתה בזאדים קח-לב | חרב חזדה תער הגבים תקחנה ליר העברת עלי-ראש וועל-זקנער ולקחת ליר מאזני משקל וחלקת: ² שלשית
באוו תבעיר בענין העיר מלאת ימי המצור ולקחת אורה שלשיות מכיה בחורב סכיבותיה והשלשיות מורה לירום וחרב אריך אפרהים:
3 ולקחת ממשמעם מעט במספר וצרת אותם בכונך: ⁴ ומוהם עד תוך והשלכת אותם אל-תוך האש ושרפת אותם באש מפנו מצא-אש
אל-כלביות ישראל: ⁵ הנה אמר אדני יהוה זאת ירושלים בענין הגויים שמתיה וסביבותיה ארחות: ⁶ ותומר את-משפטיו לרשעה מרגנאים
ואת-חוקותי מרים-ארחות אשר סביבותיה כי במשפטינו מאסו וחוקתי לא-הלאנו בהם: ⁷ לכן כה-אמר | אדני יהוה יען המנכט מרגנאים
אשר סביבותיהם בחוקותי לא הלאנו ואת-משפטנו לא עשיתם וכמשפטנו הגויים אשר סביבותיכם לא עשיתם: ⁸ לכן כה אמר אדני יהוה
הנני עליך גמ-אני ועשיתוי בתוכך משפטים לעני הגויים: ⁹ ועשיתוי בך את אשר לא-עשיתי ואת אשרא-אעשנה כמוהו עד יען
כל-תועבתיך: ¹⁰ לכן אבות וילכו בנימ בתוכך ובנים יאלכו אבותם ועשיתוי בך שפטים זורייתו את-כל-שרירך לכל-רווח: ¹¹ לכן ח'יאנו
נאם אדני יהוה אמלא יען את-מידשי טמאת בכל-ש��וץיך ובכל-תועבתיך וגס-אני אגרע ולא-תחונס עני וגס-אני לא אחמול: ¹² שלש Tier
בדבר ימולות וברעב יכלו בתוכך והשלשיות בחורב יפללו סביבותיך והשלשיות לכל-רווח אזורה וחרב אריך אחריהם: ¹³ וכללה אף והנחות
זמותי בם והנחותי וזהו כידאני יהוה דבאותי בקנאתי בכלותי חמתי בם: ¹⁴ ואתנרג לחרבנה ולחרפה בגויים אשר סביבותיך לעני כל-עוור:
15 והיתה חרפה וגדופה מוסר ומשלמה לגויים אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים באך ובכמה ובתקנות חמה אני יהוה דברתיך: ¹⁶ בשלחי
את-חצצו הרעב הרעים בהם אשר היה למשות אשרא-אשלח אותם לשחתכם ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה-לחם: ¹⁷ שלחה-תני
עליכם רעב וחיה רעה ושכלך ורעב דבר זdem וערבריך וחורב אביא עלייך אני יהוה דברתיך: ¹⁸

Chapter 6

¹ היה דבריויהו אליו אמרו: ² בָּנָן אֶת־עַמְּךָ שִׁים פְּנֵיךְ אֶל־הָרִי וִשְׂרָאֵל וְהַגְּבָא אֲלֵיכֶם: ³ וְאָמַרְתָּ הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמַעַו דְּבָרָי אָדָם יְהוָה כִּי אָמַרְתָּ אָדָם

⁴ יְהוָה לְהָרֹם וְלִגְבֹּעַת לְאֶפְיקָנִים וְלִגְיָתֵה הַנְּנִי אֲנוֹ מַבְּיאָ עַלְיכֶם חָרֶב וְאֶבֶדֶת בְּמַוְתִיכֶם:

חליליכם לפני גלוליכם;⁵ ונתקתי את־פנרי בני ישראל לפני גלוליהם וזרתי את־עצמותיכם סביבות מזבחותיכם;⁶ בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבאות תישמנה למען יחרבו ויאשנו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלוליכם ונגדו חטפיים ונמחו מעשיכם;⁷ ונפל חל בתוככם וידעתם כי אני יהוה;⁸ והומרתני בהיות לכם פלייטים אוותי בוגדים אשר נשבו־שם אשר נשבר־תמי נשברתי את־לבכם הזונה אשר־סִרְמָעַלִי ואת עיניהם הזנות אחרי גלוליהם ונקלטו בפניהם אל־הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם;¹⁰ נידעו כי אני יהוה לא אל־חנום דברתני לעשות להם הרעה הזאת;¹¹ כי אמר אדני יהוה הכה בכפר ורתקע ברגלך ואמר־אתך אל־לִתְעֹבֵת בעית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר לפלו;¹² קרתוק בדבר ימולות והקרוב בחרב יפל וה נשאר והנזר ברעב ברעל ומתחת כל־עץ רענן יידעתם כי אני יהוה בהיות חליליכם בטור גלוליכם סביבות מזבחותיכם אל־כל־גבעה רלה בכל | ראשינו החרטים ומתחת כל־עליה עבטה מקום אשר נתנדשם רית נחמת לכל גלוליהם;¹⁴ וגיטתי את־ידי עליים ונתתי את־הארץ שמקה ומושמה מפדרבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי אני יהוה;

Chapter 7

¹ ויהי דבר־יהוה אליו לאמור:² ואתה בזאדים כה אמר אדני יהוה לאדמה ישראל קץ בא הארץ על־ארבעת כנפות הארץ:³ עתה הקץ על־יר ושלחתי אפי בך ושפתייך כדריכך ונתקני עליך את כל־תועבתיך:⁴ ולא־תחטס עיני עלייך ולא אחמל כי דרכיך עליך אנתו ותועבותינו בתוך תהין יידעתם כי אני יהוה;⁵ כי אמר אדני יהוה רעה את־רעה הנה באה:⁶ קץ בא הארץ הקץ אליך הנה באה:⁷ באה האסירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב הימים מהויה ולא־חד הרים:⁸ עתה מקרוב אשפוז חטאי עלייך וכלי־תמי אפי בך ושפתייך כדריכך ונתקני עליך את כל־תועבתיך:⁹ ולא־תחטס עיני עלייך ולא אחמל כדריכיך עלייך אנתו ותועבותיך בתוך תהין יידעתם כי אני יהוה;¹⁰ הנה היום הנה באה יצאה האסירה צץ המלה פרח הדzon:¹¹ החמס | קם למטר־רשע לא־מלה ולא מהמוּן ולא מהמהם ולא־ינה בם:¹² בא העת הגיע היום הקונה אל־ישראל והמושך אל־ת Abel נחון אל־כל־המוּן:¹³ כי המכור אל־המקבר לא־שׁוב ועוד בחמש חיתם כי־חיזון אל־כל־המוּן לא־ישׁוב ואיש בעונו תמי לא־יתחזק:¹⁴ מקחו בתקוע והכו הכל למלמכת כי חרנו אל־כל־המוּן:¹⁵ החרב בחוץ והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימולות ואשר בעיר רעב ודבר יאלנו:¹⁶ ופלתו פלייטיהם והיו אלה־הרים כינוי הגאות כלם המות איש בעונו:¹⁷ כל־הימים תריפוי ולברכם תלבכה מם:¹⁸ וחגרו שלמים וכסתה אוטם פלצות ואל כל־פניהם בשעה ובכל־ראשיהם קרחות:¹⁹ כסףם בחוץות ישילכו והם לבקה יספם והם לא־יוכלו להציחם ביום עברת יהוה נפשם לא־ישׁבעו ומעיהם לא־ימלאו כירמישל עונם היה:²⁰ אצבי עדי לנוון שלהו וצלמי תועבתם שקוויים עשו בו על־יכן נתנו לם لنקה:²¹ ונתקתי ביד־הרים לבן ולרשעי הארץ לשיל וחללה:²² ובסבוח פני מהם וחללו את־צפוינו ואורבה פריטים וחולוּפָה:²³ עשה הרתווק כי הארץ קלא משפטם ולחם ועיר מלאה חמס: ווהבאתי רע גוּם וירשו את־בתיהם והשבתי גאון עזים ומחלו מקדשיים:²⁵ קוזה־בָּא ובקשו שלום ואין־הנה על־היה תנובה ושמעה אל־שכואה תריה ובקשו חזון מנביא ותורה TABD מכהן ועזה מזקנים:²⁷ המכלה ותאבל גנישיא ולבש שמלת זידני עם־הארץ תבלהנה מדריכם אעשה אותם ובמפעטייהם אשפיטם וידעו כי אני יהוה;

Chapter 8

¹ ויהי | בשנה הששית בששי בחמשה לחיש אנו ישב בבתי־זקנינו ישבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה:² אראה והנה דמות כمرאה־אש מפראה מתנו ולמטה אש וממתנו ולמעלה כמרא־הזהר כעין החשקל:³ וישלח תבנית יד ויקחני ביצת ראי־שתא את־روح | בירוח הארץ ובין השלים ותבא אליו ירושלים במראות אלהים אל־פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר־שם מושב סמל הקאה המקנה:⁴ והנרגשים כבוד אלקי ישואל כמראה אשר ראי־ותי בבדעה:⁵ ויאמר אליו בזאדים שא־נא עיריך דרך צפונה ואsha עני דרכך צפונה והנה מצפון לשער המטבח סמל הקאה הזה בבדעה:⁶ ויאמר אליו בזאדים הראה אתה מהם שעשים תועבות גדולות אשר בית־ישראל | שעשים פה לרחקה מעל מקדשי וуд תשוב תראה תועבות גדולות:⁷ ויבא אליו אל־פתח החצר ואראה והנה חרא־אחד בדור:⁸ ויאמר אליו בזאדים חתרנאי בקירות ואחרת בלאו והנה פתחה את־ההרשות הרשות אשר הם שעשים פה:¹⁰ ואבוא ואראה והנה כל־תבונת רם ובהמר שקץ וכיל־גלוּי בית־ישראל מזקה על־הקיר סביר | סביר: ¹¹ שביעים איש מזקנינו בית־ישראל ואזנו־הה בראותם עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקרתו בידו ועטר ענינה־קורת עליה:¹² ויאמר אליו הראית בזאדים אשר זקנינו בית־ישראל ברשפן איש בחדרי משכיתו כו אמרם און יהוה ראה אוננו עזב יהוה את־הארץ:¹³ ויאמר אליו עזד תשוב תראה תועבות גדולות שעשים ביחסו איש ביחסו שער בית־יהוה אשר אל־הצפונה והנה־שם הנשים ושבות מבקות את־ההמוץ:¹⁵ ויאמר אליו הראית בזאדים עזד תשוב תראה תועבות גדולות מала:¹⁶ ויבא אליו אל־חצר בית־יהוה הפנימית והנה־פתחה היכל יהוה בין־האלים ובין המזבח כעשרים וחסמה איש אחריהם אל־היכל יהוה ופניהם לזרמה ומה משתחווים קדמה לשמש:¹⁷ ויאמר אליו הראית בזאדים הנקל לבית יהוה מעשות את־התועבות אשר עשו־פה כימלאו את־הארץ חמס ושבו להכעיסני והם שלחים את־הזמןורה אל־אפס:¹⁸ וגיטני אעשה בחרמה לא־תחטס עיני ולא אחמל וקרו באזני קול בזול ולא אשגע אותם:

Chapter 9

¹ ייקרא באזנו קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כל' משחתו בידו:² והנה ששה אנשיים באים | מדריך-שער העליון אשר | מפנה צפונה ואיש כל' מפצז בידו ואיש-אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחתת:³ וכבד | אלהי ישראל נעללה מעל הכהרוב אשר היה עליו אל מפטון הבית ויקרא אל-האיש הלבש הבבאים אשר קסת הספר במתניו:⁴ ויאמר והוא אלו עבר בתרן העיר בתור ירושלים והתוית תן על-מצחות האנשיים והאנקלים על כל-התעוזבות הנעשות בתוכה:⁵ ולאללה אמר באזנו עברו בעיר אחריו והכו על-תחמס ענייכם ואל-תחמלו:⁶ukan בחרו ובתולה וטף ונשים מהרגו למשחת ועל-כל-איש אשר-עליו התו אל-תגעו
וממקדשי תחלו ותחלו בנושאים ההקנים אשר לפוני הבית:⁷ ויאמר אליהם טמאו את-הבית ומלאו את-החוויות חללים哉ו זיאצה והכו בעיר:⁸ ויהי כהcoutם ונשארו אנו ואפליה על-פמי ואזעך ואמר אלהי אדני יהוה המשחת את כל-שארית ישראל בשפק אריחמתה על-ירושלים:⁹ ויאמר אליו עזון בית-ישראל ויהודה גדור במאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את-הארץ
ואין יהוה ראה:¹⁰ גנס-אני לא-תחוס עני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי:¹¹ והנה האיש | לבש הבדים אשר הקסת במתניו משב דבר
לאמר עשיתי כאשר צויתני:

Chapter 10

וארואה והנה אל-הרקי'ע אשר על-ראש הקרבניםocabן ספרי כמורה דמות כסא ונראה עלייהם:² נאמר אל-האיש | לבש הבדים ויאמר בא אל-בינהות לנלול אל-תחת לכרוב ומלא חפניך גחליל-אש מבינוות לקרבנים וזרק על-העיר זבא לעינו:³ והקרבנים עמידים פיקין לבית בבאו האיש והענן מלא את-החצר הפנימית:⁴ יירם כבודיו יהו מעל הכהוב על מפטן הבית ומלא הבזת את-הענן והחצר מלאה את-זגגה כבוז יהוה:⁵ קוקול'כני הקרבנים נשלעו עד-החצר החיצונה כקהל אל-שדי בדברו:⁶ יהו בוצות אתי-האיש לש-הבדים לאמר קח אש מבינוות להלול מבינוות לכרכובים ובא יונמד אצל האופן:⁷ ישלה הכהוב את-ידיו מבינוות לכרכובים אל-האש אשר בינוות הקרבנים ישא ויתן אל-חפניך לבש הבדים ויהק ויצו:⁸ יירא לקרבנים תבנית יד-אדם תחת כנופים:⁹ ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הקרבנים אופן אחד אצל הכהוב אחד ואופן אחד אצל הכהוב אחד וכוראה האופנים כען אבן תרשיש:¹⁰ ומראיהם דמותם אחד לארבעתם כאשר היה האופן בתוך האופן:¹¹ בלכתם אל-ארבעת רגעיםיהם ולכו לא יסכו בלכתם כי המקום אשר-יפנה הראש אחריו ולכו לא יסכו בלכתם: ¹² וככל-בשרם וגביהם וידיהם וכנפייהם והאופנים מלאים עיניהם סביב לארבעתם אופנים:¹³ לאופנים להם קורא הגלגל באזני:¹⁴ וארבעה פנים לאחד פניו הכהוב ופני השני פנו אלם והשלישי פנו אריה והרביעי פנירישר:¹⁵ יירמו הקרבנים היה החיה אשר ראייתי בוגר- בקרבן:¹⁶ ובבלת הקרבנים ילכו האופנים אצלם ובשאת הקרבנים את-כנופייהם לרים מעל הארץ לאיסבו האופנים גסיהם מאצלם: ¹⁷ בעמקים יעדמו ובקרקומים יקומו אוותם כי רום החיה קהם:¹⁸ ויאצא כבזק והזה מעל מפטן הבית ונימדק על-הקרבנים:¹⁹ ושאנן הקרבנים את-ל-נופים וירזמו מון-הארץ לעיני בזאתם והאופנים לעתם יעדמו פתח שער בית-יהוה הקדמוני וכובען אלהי-ישראל על-ההרים מלמעלה:²⁰ היה החיה אשר ראייתי תחת אלהי-ישראל בוגר-כך ועוד כי כרובים מהה:²¹ ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבעה כנפים לאחד ודמות די אלם תחת כנופים:²² ודמות פניהם המה הפנים אשר ראייתי על-נרג-כך מראים ואותם איש אל- עבר פניו ולכו:

Chapter 11

1 ותשא את רוח ותבה אתי אל-שר בעיטה היהוה הקדמוני הפוגה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואരאה בתוכם
2 אמרך אל-שר בזעף ואט-פלטו מה בזעף מה שרי העם:² ואמרך אל-שר אל-האנשים החשבים און והיעצים עצתיך בער ההזאת:
3 האמירים לא בזעף בנוט בתים ריא הפליר ואנחנו הבשר:⁴ لكن הנבא בנא בזא-אדם:⁵ ותפל על רוח יתוה ויאמר אל-אדם
כה-אדם והוא כן אמרתם בית ישראל ומצלות רוחכם אוני יעדתיה:⁶ הרוביתם חליכם בעיר הצעת ממלאתם חזותיה חיל:⁷ لكن כה-אדם
אדני והוא חליכט אשר שממתם בתוליה המה הבשר וזהו הסיר ואתכם הוציא מתוקה:⁸ חרב וראתם וחרב אביה עלייכם נאם אדני יהוה:
9 והזאת כי אתכם מתוליה ותתני אתכם ביזרים ומשיחי בכם שפטים:¹⁰ בחרב תפלו על-גבול וישראל אל-שפוט אתכם יידעתם כי-אדני יהוה:
11 היא לא-תהייה לכט לסריך ותת-אתם תהו בתוכה לבשר אל-גבול וישראל אל-שפוט אתכם:¹² יידעתם כי-אדני יהוה אשר בחקוי לא הילכטם
ומשפטו לא עשיתם וכMESSPUT הנו יום אשר סבירותיהם עשיתם:¹³ יהי הhabai ופלתו בז-בניה מות ואפל על-פוני ואזעך קול-גדול ואמר
אהה אדני יהוה אלה אתה עשה את שאירית ישראל:¹⁴ והי דבר-יהוה אליו לאמר:¹⁵ בגין-אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכלי-בית ישראל
כליה אשר אמרו להם ישבי ירושלים רחיקו מעל יתוה לנו הייא נתנו הארץ לモרשחה:¹⁶ וכן אמר כה-אדמו אדני יהוה כי הרקחותם בגנותם
וכי היפותיות בארץות ואיה להם למקdash מעל בארחות אשר-באו שם:¹⁷ וכן אמר כה-אדמו אדני יהוה ובכתי אתכם מוקהעמים
ואספתי אתכם מורה-הארחות אשר נפוצותם בהם ונתתי לכם את-אדמת ישראל:¹⁸ ובאור-הארה והסירו את-כל-ש��ואה ואת-כל-תועבותיה
ספוגה:¹⁹ ונתתי להם לב אחד ורומח חדשה אתן בחרבכם והסratio לב האבן מבשרם ונתתי להם לב-בשר:²⁰ ולמען בחקתי וכו'
ואת-משפטיו ישרמו ושמרו אתם והוילו לעם ואני אהיה להם לאלהיהם:²¹ ואל-לב שחויזיהם ותועבותיהם לבם הלך דרכם בראשם נתתי

ונאם אָדָנִי יְהוָה:²² נִשְׁאַו הַכּוֹרְבִּים אֶת־כְּנֻפּוֹם וְהַאֲפּוֹנִים לְעַמְתָּם וּכְבוֹד אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּם מִלְמָעָלה:²³ וְעַל־כָּבוֹד יְהוָה מַעַל תֹּוךְ הָעִיר יַעֲמֹד עַל־הָהָר אֲשֶׁר מִקְדָּם לְעֵיר:²⁴ וְרוּחַ נְשָׂאָתַנִּי וְתִבְאַנִּי כְּשִׁדְמָה אֶל־הַגּוֹלָה בְּמִרְאַה בְּרוּם אֱלֹהִים וְעַל־מַעַל הַמִּרְאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי:²⁵ וְאֶذְבָּר אֶל־הַגּוֹלָה אֶת כְּלִדְבָּרַי וְיָהוָה אֲשֶׁר הָרָאִיתִי:

Chapter 12

1 יהוי דבריהו אל לאמור: ² בָּנְאֶדְם בְּתוֹךְ בֵּית-הַפְּרוּ אֲתָה יוֹשֵׁב עִזִּינָה לְהַמְּרֹאָות וְלֹא רָאוּ אֶזְנוֹת לְהַמְּרֹאָות לְשָׁמֶן וְלֹא שָׁלְכוּ כִּי בֵּית
2 אֶזְרָח הַמְּ: ³ וְאֲתָה בָּנְאֶדְם עָשָׂה לְכָלִי גּוֹלָה וְגּוֹלָה וְעַיִנָּה וְעַיִנָּה לְעַיִנָּה וְגּוֹלָה מִמְּקוֹם אֶל-מִקְוֹם אֶחָר לְעַיִנָּה אָוְלִי וְרָאוּ כִּי בֵּית מִרְּיָה
3 הַמְּ: ⁴ וְהַזְּאת כָּלִין כָּלִין גּוֹלָה וְעַיִנָּה וְעַיִנָּה וְאֲתָה תֵּצֵא בְּעַרְבָּה לְעַיִנָּה כְּמוֹצָאי גּוֹלָה: ⁵ לְעַיִנָּה חַטְרָלָן בְּקֻור וְהַזְּאת בָּנָה: ⁶ לְעַיִנָּה
4 עַל-כְּתָף תְּשַׁא בְּעַלְתָּה תְּזַעַזְיא פְּנֵיךְ תְּכַסְּה וְלֹא תְּרוֹא אֲתָה אֶרְץ כִּימּוֹתָת נְתַחֵר לְבִתְּךָ יִשְׂרָאֵל: ⁷ וְאַעֲשֵׂנָה כִּי אָשָׁר צִוְּתָנוּ כָּל הַזְּאָתִי כָּל
5 גּוֹלָה יוֹסֵם וּבְעַרְבָּה חַטְרָלָן בְּקֻור בְּעַד בְּעַלְתָּה הַזְּאָתִי עַל-כְּתָף נְשָׁאָתִי לְעַיִנָּה: ⁸ יהוי דבריהו אל בְּבָנָךְ לְאָמָר: ⁹ בָּנְאֶדְם הָלָא
6 אָמָרנוּ אֲלִיר בֵּית וּשְׂרָאֵל בֵּית הַפְּרוּ מִהְאָתָה עָשָׂה: ¹⁰ אָמָר אֱלֹהִים כִּי אָדָנִי יְהוָה הַמְשָׁא הַזָּה בְּיוֹשָׁלָם וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל
7 אֲשֶׁר-הַמָּה בְּתוֹכָם: ¹¹ אָמָר אֱנוּ מִופְתָּחָם כִּאֲשֶׁר עָשָׂיו כִּי יִעַשְׂה לְהַמְּבָנָה בְּשָׁבוּן וְלֹכִד: ¹² וְהַשְׁיָא אֲשֶׁר-בְּתוֹכָם אֲלִיכְתָּב וְשָׁא בְּעַלְתָּה
8 וַיֵּצֵא בְּקֻור יְחִתְרֹן לְהַזְּעִיא בְּנֵינוֹ יְכָסָה יוֹעֵן אֲשֶׁר לְאִירָה לְעֵין הָאָתָה אֶרְץ: ¹³ וּפְרָשָׁתִי אֶת-רְשָׁתִי עַלְיוֹ וְנַתְּפֵשׁ בְּמִצְׁדָּתִי וְהַבָּאָתִי אֵתָנוּ
9 בְּכָלָה אָוֹץ כְּשָׁדִים וְאֲוֹתָה לְאִירָה וְשָׁמְמוֹת: ¹⁴ כִּילְאָשָׁר סְבִיבָתְיוּ עַזְרָה וְכָל-אֲגֹפוֹ אַתָּה לְכָלָרָה וְחוֹרֵב אַתָּה
10 יְהוָה בְּהַפְּנֵי אָוֹתָם בְּנָגָום וְזָרָעִי אָוֹתָם בְּאָרְצָתָם: ¹⁵ וְהַוּתְרָתִי מַהְמָּה אֲנָשִׁי מִסְפָּר מְחֹרֶב מְרֹעֶב וּמְדֹבֶר לְמַעַן וִיסְפָּר אֶת-כָּל-תוֹעֲבֹתֵיהֶם
11 בְּגָגִים אֲשֶׁר-בָּאוּ שֶׁם וִידְעָו קִיאָנִי יְהוָה: ¹⁶ יהוי דבריהו אל לְאָמָר: ¹⁷ בָּנְאֶדְם לְחַמְקָר בְּרַעַשׂ תְּאַכֵּל וּמִיְמָךְ בְּרַגָּה וּבְדָאגָה תְּשַׁתָּה:
12 וְאָמְרָתָ אל-עַם הָאָרֶץ כִּי-אָמָר אָדָנִי וְהַזָּה לְיוֹשָׁבָיו יְוֹשָׁלָם אֶל-אַדְמָתָה וּשְׂרָאֵל לְחַמְקָר לְחַמְקָר וּמִיְמָךְ בְּשָׁמְכוֹן וּשְׁתַׁוְתַּל לְמַעַן תְּשַׁמְּשָׂמֵחָה
13 אֲרָצָה מִמְלָאָה מִתְּחַמְּס כָּל-יִשְׂבָּום בָּה: ¹⁴ וְהַעֲרִים הַנְּנוּשָׁבָות תְּחַרְבָּנוּ וְהָאָרֶץ שְׁמַמָּה תְּהִי וְדַעַתָּם כִּיאָנִי יְהוָה: ¹⁵ וְהַיְהִי דְּבָרֵיהֶם אֲלִי
14 לְאָמָר: ¹⁶ בָּנְאֶדְם מִקְהַמְשֵׁל הָזָה וּלְאִימְשֵׁל אָתָנוּ עַל-אַדְמָתָה יְשָׂרָאֵל לְאָמָר יָרְכוּ הַיּוֹם וְאָבֶד כָּל-חַזּוֹן: ¹⁷ לְכָן אָמָר אֱלֹהִים כִּי-אָמָר אָדָנִי יְהוָה
15 הַשְּׁבָתִי אֶת-הַמְשֵׁל הָזָה וּלְאִימְשֵׁל אָתָנוּ עַד בְּיוֹשָׁלָם כִּי אָמַד-בָּרָא אֱלֹהִים קְרָבָו הַיּוֹם וְדַבֵּר כָּל-חַזּוֹן: ¹⁸ לְפִי וְהַזָּה עַד כָּל-חַזּוֹן שָׁוֹא
16 וּמִקְסָם חָלֵק בְּתוֹךְ בֵּית וּשְׂרָאֵל: ¹⁹ כִּי אָנָי יְהוָה אֲדָבָר אֶת-אֲשֶׁר אָדָבָר דָּבָר יְעַשֵּׂה לְאָתָה עַד כִּי בְּיִמְלָךְ בֵּית הַמָּוִי אֲדָבָר דָּבָר
17 וּמִשְׁתַּחַת נָאָם אָדָנִי יְהוָה: ²⁰ יהוי דבריהו אל לְאָמָר: ²¹ בָּנְאֶדְם הַגָּה בֵּית-יִשְׂרָאֵל אֲמָרָם הַחִזּוֹן אֲשֶׁר-הָאָזְהָה חַזּוֹן לִימִם רְבִים וּלְעַתִּים
18 זְחֻקּוֹת הָאָזְהָה וּבָא: ²² לְכָן אָמָר אֱלֹהִים כִּי אָמָר אָדָנִי יְהוָה לְאַתְּמִשְׁר עַד כָּל-דְּבָרִי אֲשֶׁר אָדָבָר דָּבָר יְעַשֵּׂה נָאָם אָדָנִי יְהוָה:

Chapter 13

1. **וַיֹּהֶי דְּבָרֵי־הָרָה אֲלֵיכֶם:**² בָּרוּ אֶת־הַנְּבָא אֶל־יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל הַנְּבָאים וְאָמְרָת לְנִבְיאֵי מֶלֶךְ שָׁמָעוּ דְּבָרֵי־הָרָה:³ כִּי אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה
על־הַנְּבָאים אֲשֶׁר הַלְּכִים אֶחָר רָוחֵם וְלְבָלְתִּי רָאוּ:⁴ כְּשַׁעַלִים בְּחִרְבּוֹת נִבְיאֵיךְ יִשְׂרָאֵל הַיּוֹ: ⁵ לֹא עַלְתָּם בְּפָרָצֹת וְתַגְדִּרוּ גָּדָר
עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעַמְךָ בְּמִלְחָמָה בַּיּוֹם יְהוָה:⁶ צָהָר שָׂוא וְקַסְסָם כָּזֶב הַאֲמָרִים נִאמְתְּחָה וְיִהְוֶה לֹא שָׁלַח וְיַחֲלֹל לְקַיְם כְּדָבָר:⁷ הַלֹּא מִזְהָרָשָׁא
חוֹזְקָתָם וּמִקְסָם כָּבָב אֲמָרָתָם וּמִקְסָם נִאמְתְּחָה וְאַנְיָן לֹא דְּבָרְתִּים:⁸ לְכָן כִּי אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה עָזָן דְּבָרָכָם שָׂוא וְחוֹזְקָתָם כָּבָב לְכָן הַנְּנוּ אֶלְיכָם
נִאמְתְּחָה:⁹ וְהִתְהַגֵּד יְהוָה זֶה אֶל־הַנְּבָיאִים הַחוֹזָם שָׂוא וְהַקְּסָסָם כָּזֶב בְּסִוד עַמִּי לֹא־יְהִיוּ וּבְכַתְבָּב בִּית־יִשְׂרָאֵל לֹא יְכַתְּבוּ וְאֶל־אַדְמָתָה יִשְׂרָאֵל
לֹא יְבָאוּ וְיַדְעָתָם כִּי אָנָי יְהוָה:¹⁰ עָזָן וּבְעָזָן הַטְעָנוּ אֶת־עַמִּי לְאַכְרָר שְׁלוֹם וְאַיִן שְׁלוֹם וְהָוָא בְּנָה בְּלִיחִזְקָה
אֶל־עַתִּי תְּפִלָּה וְיַפְלֵה הַיּוֹ | גַּם שׁוֹטָף וְאַתְּנָה אֶבְנָנוּ אֶל־גְּבִישׁ תְּפִלָּה וְוּחוֹת סְעֻנוֹת תְּבַקְעָ: ¹² וְהַנָּהָנָה נִפְלֵה הַקְּרִיר הַלֹּא יִמְרָא אֶלְיכָם אֵין הַעַמִּיךְ
אֲשֶׁר תְּחַתָּם:¹³ לְכָן כִּי אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה וּבְקָעַתְּרִי רְוחַ-סְעֻרוֹת בְּחַמְתִּי וּגְשָׁם שְׁרֵךְ בְּאָפָוּ יְהוָה וְאֶבְנָנוּ אֶל־גְּבִישׁ בְּחַמְתִּי לְכָלה:¹⁴ וּבְרָסְתוֹן
אֲתָה הַקִּיר אֲשֶׁר־תְּחַתָּם תְּפִלָּה וְהַגְּעַתְּרִי אֶל־הָאָרֶץ וְגַנְגָּלה יִסְדוּן וּפְולָה וּכְלִילָתָם בְּתוֹךְהָאָרֶץ וְדַעַתָּם כִּי־אָנָי יְהוָה:¹⁵ כְּלִילָתִי אֶת־חַמְתִּי בְּלֹא
וּבְחַטִּים אַתְּנָה תְּפִלָּה וְאָמַר לְכָם אַיִן הַקִּיר וְאַיִן הַתְּחִתָּם אַתְּ:¹⁶ בָּרוּא יִשְׂרָאֵל הַנְּבָאים אֶל־יְרוֹשָׁלָם וְהַחוֹזִים לְהַחְזֹן שְׁלָם וְאַיִן שְׁלָם נִאמְתְּחָה
יְהִוָּה:¹⁷ וְאַתָּה בְּנֵאָדָם שִׁים פָּנֵךְ אֶל־בְּנֹות עַמְלָךְ הַמְתַנְבָּאות מִלְבָחָן וְהַנְּבָא עַלְיהָ: ¹⁸ אָמְרָת כִּי־אָמַר | אֱלֹהִים יְהוָה הוּא לְמַתְפּוֹתָה כְּסִתּוֹת
עַל | כְּלִאַצְעֵל דָּוִי וְעַשְׂוֹת הַמְּסֻפּוֹת עַל־רַאשְׁכָתְךָ כְּלִיקָּומָה לְצַדְקָתָה לְעַמִּי וְגַפְשָׁתָה לְנִכְנָה תְּחִיָּה:¹⁹ וְתַחֲלִלָּה אֲתָי
אַל־עַמִּי בְּשַׁעַלִים שְׁעָרִים וּבְפָתָחִים לְחַם לְהַמִּית נְפּוֹתָה אֲשֶׁר לְאִתְחִיָּה בְּכַעֲלָמָם לְעַמִּי שְׁמַעַי כְּבָב:²⁰
לְכָן כִּי־אָמַר | אֱלֹהִים יְהוָה הַנִּי אֶל־כְּסִתּוֹת יְהָנָה אֲשֶׁר אָתָה מִצְדָּקָת שָׁמָם אֶת־הַנְּפּוֹתָה לְפָרָחָת וְקַרְעָתִי אֲתָם מַעַל רְוֹעָתִים וְשְׁלָחָתִי
אֶת־הַנְּפּוֹתָה אֲשֶׁר אַתָּם מִצְדָּקָת אֶת־נְפּוֹתָם לְפָרָחָת:²¹ וְקַרְעָתִי אֶת־מִסְפְּחָתִיכָם וְהַצְלָתִי אֶת־עַמִּי מִידָּכוּ וְלֹא־יְהִי עוֹד בִּזְדָּכוֹה
וְזַעֲטָן כִּי־אָנָי יְהִוָּה:²² עָזָן הַכְּאוֹת לְבִצְדִּיקָה שְׁהָר וְאַנְיָן לְאֶכְבָּתוֹ וְלַמְזַק יְנִיעָן רְשָׁע לְבָלְתִּי־שׁוֹב מִדְרָכוּ הַרְעָה לְהַמִּיטָּה:²³ לְכָן שָׂוא לֹא
תְּחִיָּה וְהַסָּם לְאִתְחִסְמָנה עַד וְהַצְלָתִי אֶת־עַמִּי מִידָּכוּ וְזַעֲטָן כִּי־אָנָי יְהִוָּה:

Chapter 14

ובואו אליו אנשיים מוקני וישראל יושבו לפניו;² והוא דבריו הינה אליו | אמר: ³ בזאתם האנשים האלה העלו גלויהם על-לבם ומכוון עזם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: ⁴ לכן דבראים ואמרת אליהם כה-אקר | אדני יהוה איש מבית ישראל אשר יעללה את-גלוילו אל-לבו ומכוון שישם נכח פניו ובא אל-הנבי אנו והוא עונתי על-בה ברב גלוילו;⁵ מען תפש את-תבית ישראל בכלם אשר גרו מעלי גלויליהם כלם: ⁶ לכן אקרו | אל-בית ישראל כה אקרו אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלויליכם ומעל כל-תעבותיכם השיבו פניויכם: ⁷ כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר-יגור בישראל ונוצר מאחריו ויעל גלוילו אל-לבו ומכוון שישם נכח פניו ובא אל-הנבי לדרשו בוי אני והוא עונתי להלו: ⁸ ונתתי פני באיש ההוא והשתיו לאות ולמשלים והכרתו מתוך עמי וידעתם כי-אני והוא: ⁹ והנבי אדרשו ודבר דבר ותני יהוה פולחני את הנבואה והנחייתו אתי-ידי לעלי ווחמדתיו מתוך עמי ישראלי: ¹⁰ ונסאו עונם כעון הדוש כעון הנבואה היה:¹¹ מען לא-יתעו עד ביהי-ישראל מאחריו ולא-יתמאו עוד בכל-פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לא-לאלים נאם אדני יהוה:¹² והוא דבריו הינה אליו אמר: ¹³ בזאתם הארץ כי תחטא לאי למעל-מעל ונטיית ידו לעלה ושבורתו לה מטה-לחם והשלחת-יבנה רעב והכרתי ממנה אדם ובכמה: ¹⁴ והוא שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאן ואיזוב המה בצדקהם יצלו נפשם נאם אדני יהוה: ¹⁵ לודחיה רעה אעיבר בארץ ושכלתה והיתה שקמה מבעל עובר מפני החיה: ¹⁶ שלשת האנשים האלה בתוכה כי-אני נאם אדני יהוה אם-בנין ואם-בנות יצילו מהה לבדם נצלו והארץ תהיה שקמה: ¹⁷ או חרב אביא על-הארץ היא ואמרתי חרב תעבר הארץ והכרתי ממנה אדם ובכמה: ¹⁸ ושלשת האנשים האלה בתוכה כי-אני נאם אדני יהוה לא יצילו בניהם ובנות כי הם לבדם נצלו או דבר אשלח אל-הארץ הריה ושפקתי חemptiy עליה בדם להכרית ממנה אדם ובכמה: ²⁰ נח דנאן ואיזוב בתוכה כי-אני נאם אדני יהוה אם-בנת יצילו מהה בצדקהם יצילו נפשם: ²¹ כמה אמר אדני יהוה אף כי-ארבעת שפטין | הרעים חרב ורעב ומיה רעה קרב שלחת אל-ירושלם להכרית ממנה אדם ובכמה: ²² והנה נותרה-בה פלטה המוצאים בניהם ובנות הנם יוצאים אליהם וראייתם את-דריכם ואת-עלילותם ונחמתם על-הרעיה אשר הבאת עליון-שולם את כל-אשר הבאת עלייה: ²³ ונחמו אתכם כי-תראו את-דריכם ואת-עלילותם וידעתם כי לא חם עשית את כל-אשר-עשיתי בה נאם אדני יהוה:

Chapter 15

¹ ויהי דבריו הוה אליו לאמר: ² בזאת מיהי עץ הגפן מלע' הזמורה אשר היה בעצי העיר: ³ הוקח ממנה עץ לעשות למלוכה אמר יקחו ממנה עץ לתלות עליו כל-כלין: ⁴ הנה לאש נתן לאכלה את שני קצוטין אכלה האש ותונן נחר היצלה למלוכה: ⁵ הנה בהיותו תלמים לא יעשה למלוכה אף כייאש אכלתאות ויקר ונעשה עוד למלוכה: ⁶ לכן כה אמר אדני והוא כאשר עץ הגפן בעץ העיר אשר נתנו לאכלה כן נתתי את-שבוי ירושלים: ⁷ ונתתי את-פנוי בהם מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כייאני יהוה בשומי את-פנוי כהם: ⁸ ונתתי ארץ שכמה יען מעלו מעל ואם אדני יהוה:

Chapter 16

והיה דבריוזה אליו לאזכיר: ²**בנ"ד** הדעת אתיירושלם אמרת עותה לירושם מכרתיר ומילדער מאץ הכנעני אמר האמרי ואמר חתית: ³ומולדזער ביום הולכת אחר לא-יכנת שרך ובמיים לא-ירחצת למשען והמליח לא המלחת וחטלת: ⁵לא-רפסה עליך עון לעשות לך את פала להחלה ימלה עליון ותשלי אל-פונ השדה בעעל נפשן בזום הולכת אחר: ⁶ואעבר עלייך ואראך והנה עתר עת דלים ואפרש כנפי עלייך ואכסה ערותך ואשבעך לך ואבוא בברית בכנו ושערך צמח ואת ערם ועריה: ⁸ואעבר עלייך ואראך והנה עתר עת דלים ואפרש כנפי עלייך ואכסה ערותך ואשבעך לך ואבוא בברית אחר נאם אדני יהוה ותהי לי: ⁹וירחצך במים ואשטוף דמייר מעלייך ואסכך בשמן: ¹⁰אלביבר רקהמה ואונעל תחש ואחתבך בש שיט: ¹¹ואעדר עדי ואתנה צמידים על-ידייך וריביך על-גזרון: ¹²אנתן נם על-אפר ועיגלים על-אצינר ועטרת תפארת בראש: ¹³ותען זרבובך ומילבושך שיש זמוש וركלה סלת ודבש ושמן אכלתי ותיפוי במאד ותצלחי למולכה: ¹⁴וניא לך שם בגנים ביפורן כי | כליל הוא בהדרי אשר-שמעתי עליך נאם אדני יהוה: ¹⁵ותבטחתי ביפור ותני על-שםך ותשפכוי את-חוננותך על-כל-עובר לו-יהי: ¹⁶ותקחמי מגזר ותעשילך במוות טלאות ותני עליהם לא באות ולא יהיה: ¹⁷ותקחמי כלוי תפארתך מהבוי וכמכספי אשר נתתי לך ותעשילך צלמי זכר ותני-בם: ¹⁸ותקחמי את-בגדי רקמתך ותכסים ושםני וקטני נתתי לפניהם: ¹⁹ולחמי אשר-גונתי לך סלת ושמן ודבש האכלתייך וגונתיהו לפניהם לרעם ניחח ויהי נאם אדני יהוה: ²⁰ותקחמי את-בניך ואתי-בנוטיך אשר י לדת לי ותזבחים להם לא-אכל המעט מותנתיך ²¹ותשחטי את-בניך ותנתנים בהעביך אוטם להם: ²²ואת כל-תועבתיך ומותנתיך לא זכרתי את-מי גנוריך בהיותך ערם ועריה מבוטסת בדמרק היה: ²³והיה אחורי כל-רעטך אווי לוך נאם אדני יהוה: ²⁴ותענילך גב ותעשילך רמה בבל'רתו: ²⁵אל-כל-ראש דורך בנית רמתק ותתעבי את-יופיך ותפשכו את-תגליך לכל-עובר ותרבי את-חוננתך: ²⁶ותני אל-בנימצרים שכיניך גדל' בשיר ותרבי את-חוננתך להצעיסני: ²⁷והנה בטיתידי עלייך ואגערץ חקיך ואתניך בנטש שנאותיך בנזות פלשתים הנכלהות מדרךך זמה: ²⁸ותני אל-בנוי אשור מלתי

שבעתך וטנים וגם לא שבעת:²⁹ ותרכבי את-הנוף אל-ארץ כגען כשדיימה וגמ-בזאת לא שבעת:³⁰ מה אמלָה לבטח נאם אדני יהוה בעשותך את-כל-לה מעשה אשיה-זונה שלעת:³¹ בגענותך גבר בראש כל-זר ורמות ערשתי בצל-חרוב ולא-היה-תי כזונה לך לקלס אתענו:³² קאהשה הפנאות תחת אישת-הזה ששלות:³³ לכל-זונות יתנו-זנה ואת-נתת את-הזה ניר לכל-מאה-ביר ותשחחי אוטם לבוא אליך מסביב בטנו-מיך:³⁴ זונה-יבן הפק מורה-נסים בטנו-מיך ואחריו לא זונה ובתעה אתען ואתען לא נתולן ותהי להפק:³⁵ لكن זונה שמעי דבר-ויה:³⁶ כה-אמר אדני יהוה עון השפר נחשתך ותגלה ערוץ בטעותיך על-מאה-ביר ועל-כל-גלווי תועבותיך וכדמי בדור אחר נתת להם:³⁷ لكن הנני מכבץ את-כל-מאה-ביר אשר עברת עלייהם ואת-כל-אשר אהבת על כל-אשר שנאת והבצתי אתם עליך מסבב וגלי-תי ערותך אלהם וראו את-כל-ערותך:³⁸ ושפטיך משפטני נאפות ושפכת זם ונמתיך זם חמיה וקאהה:³⁹ גונתני אוטר בזדים והרשו גבר נתצע רכמיך והפשיטו אוטר בגדר ולקחו כל-תשarter והניחו ערומים עריה:⁴⁰ והעליו עליך קפל ורגמו אוטר באבו ותתקוע בחורבותם:⁴¹ ושרפו בתיר באש ועשוויך שפטים לעני נשים רבות והשבתיך מזונה וגד-אתן לא תתני-יעוד:⁴² והונחתי חמתיך בך וסירה קנאתי ממר ושקתני ולא אכעס עוד:⁴³ עון אשר לא-זכרתי את-מי נעריך ותרגזי-לי בכל-אללה והמ-אי-היא דורך | בראש נמתיך נאם אדני יהוה ולא עשית את-הזה על כל-תועבותיה:⁴⁴ הנה כל-המשל عليك י Mishל לאוכר כאמה בטה:⁴⁵ בתי-איך את געלת אישת ובניה ואחותך אחוזת את אשר געלו אנשייך ובניהם אמכן חתית ואיביך אמרו:⁴⁶ ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על-ישמואל ואחותך הקטנה ממר היושבת פימינך סדם ובנותיה:⁴⁷ ולא בדרכיה הלכת ובתועותיה עשייתי כמעט לסת ותשחתי מיהן בילד-דרכו:⁴⁸ חי-יאנו נאם אדני יהוה אם-עשתה סדם אחותך היא ובנותיה כאשר עשת את ובנותיה:⁴⁹ הנה-זה הוה עון סדם אחותך נאו שבעת-לכם ושלوت השקט לא חטאה ותרכי את-הטועבותיך מלהה ותצעקי את-אחותך בכל-תועבותיך אשר עשית:⁵⁰ עם-יאת | שאוי כל-פעת אשר פלאת לאחותך בחטאיך אשר-ההעבתה מהן תצדקה מפרק ונמא-את בזשי ושאי קלמך בצדקהך אחיזות:⁵¹ ושבתי את-שביתתך סדם ובנותיה וא-תשבית שמרון ובנותיה שביתת שביתיך בתוכנה:⁵² ולמן תשאי קלמך וא-תכל-מת מכל אשר עשית בנחנך אתן:⁵³ ואחותך סדם ובנותיה יידעןوابין לא החזקה:⁵⁴ וויתגבינה ותעשינה תועבה לפני ואסир אתן פאשר ראיית:⁵⁵ עם-שמרון בחצי חטאיך גאוןיך:⁵⁶ בטרם תגלה רעתק כמו עת חרפת בנות-ארם וכ-לביבותיה בנות פלשתים השאות אותך מסביב:⁵⁷ ואחותך סדם וא-תועבותיך את נשאות נאם יהונה:⁵⁸ כי אמר אדני יהוה ושית אוטר עשית אשית בנחנך אתן:⁵⁹ ואחותך אנו ארך האבר מלא הנזחה אשראל הרקמה בא אל-הלבנון ויהח את-צמרת הארץ:⁶⁰ את ראש ינוקתיו קטו ויביאו אל-ארץ כגען בעיר רגליים שמו:⁶¹ ויה-הארץ ותנחו בשדה-הירע קח על-מים רבים צפאה שמו: ויצלח ורחו לפון סורת שפלת קומה לפונת דילויתו אלוי ושרשו תחתינו יהו ותהי לפון ותעש בדים ותשלח פארות:⁷ יהו ונשרא-חד גודל ננים ורבי-נזה והנה הגן ה зат כפנה שרשיה עליו וקליו-תו שלחלה לו להשקיota אוטה מערגות מטה:⁸ אל-שדה טוב אל-מים רבים היא שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לפון אדרתנו:⁹ אמר נאם אדני יהוה תצלח הלווא ונתק וא-ת-פריה | וקוסס ויבש כל-טרפי צמחה תיבש ולא-זרע גודלה ובעם-רב למשאות אותה מושר-שיה:¹⁰ הנה שתולה התצליח הלווא כנעת בה רום הקדים ייבש בש עלי-ערגת צמחה תיבש:¹¹ יהו דבר-ויה אליו לאמו:¹² אמר-נא לבית הלווי הלא ידעתם מה-אללה אמר הנה-בְּאַמְּרֵי-בְּגָל רושלים וא-ת-שְׁרִיחָה וא-ת-שְׁרִיחָה אוטם אליו בבל:¹³ ויה-הארץ מזרע המלוכה ויקרת אותו ברית ואבא אותו באלה ואת-ישראל ויה-הארץ לך:¹⁴ ליהו-ה מלוכה שפלה לבתלי התנשא י-שמר את-בריתו לעמדת:¹⁵ וימרד-בְּזֶבֶח לשלוח מל-איכו מצרים לתחתיו סוסים ועם-רב היצלח הימלט העשה אלה והפר ברית וממלט:¹⁶ חי-יאנו נאם אדני יהוה אמ-לא במקומ הפלין הפלין אוטר אשר בטה את-אלתו ואשר הפר את-בריתו אוטר בטור-בבל ימות:¹⁷ ולא כל-אללה עשה לא ימלט:¹⁸ כן כה-אמר אדני יהוה חי-יאנו אט-לא אלתו אשר בזה ובריתך אשר הפר ונתתיו בראשו:²⁰ ופרשתי עליו רשותי ונתפש במצודתי וובי-אותיה בבל ונספטתי אותו שם מעלו אשר מעלה:²¹ זאת כל-مبرחו בצל-אגפו בחרב יפלו והנשאים לכל-רומי יפרשו ויזעטם כי אני יהוה דברתיכ:²² כה אמר אדני יהוה ולקחתוי אני מצמורת הארץ הרמה ונתתי מראש זוקתיו נך א-קטף ושותלתי אני על הר-זביה ותולו:²³ בחר מרום וישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לאחר אדר ושכננו תחתיו כל צפור כל-כוף בצל-דילו-תוי תשכנה:²⁴ ויזען כל-עצי השדה כי אני יהוה השפלתי | עץ גביה הנגה-תמי עץ ליח והפרחת עץ בש אני יהוה דברתיך ועשיתך:⁹

Chapter 17

¹ היהי דבר-ויה אליו לאמו:² בז-אדים חוד חיה ומשל אל-בְּבִית וישראל: ³ אמרת כה-אמר | אדני יהוה הנשר הגדול גודל הכנפים ארך האבר מלא הנזחה אשראל הרקמה בא אל-הלבנון ויהח את-צמרת הארץ:⁴ את ראש ינוקתיו קטו ויביאו אל-ארץ כגען בעיר רגליים שמו:⁵ ויה-הארץ ותנחו בשדה-הירע קח על-מים רבים צפאה שמו: ויצלח ורחו לפון סורת שפלת קומה לפונת דילויתו אלוי ושרשו תחתינו יהו ותהי לפון ותעש בדים ותשלח פארות:⁷ יהו ונשרא-חד גודל ננים ורבי-נזה והנה הגן ה зат כפנה שרשיה עליו וקליו-תו שלחלה לו להשקיota אוטה מערגות מטה:⁸ אל-שדה טוב אל-מים רבים היא שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לפון אדרתנו:⁹ אמר נאם אדני יהוה תצלח הלווא ונתק וא-ת-פריה | וקוסס ויבש כל-טרפי צמחה תיבש ולא-זרע גודלה ובעם-רב למשאות אותה מושר-שיה:¹⁰ הנה שתולה התynchronously הלווא כנעת בה רום הקדים ייבש בש עלי-ערגת צמחה תיבש:¹¹ יהו דבר-ויה אליו לאמו:¹² אמר-נא לבית הלווי הלא ידעתם מה-אללה אמר הנה-בְּאַמְּרֵי-בְּגָל רושלים וא-ת-שְׁרִיחָה וא-ת-שְׁרִיחָה אוטם אליו בבל:¹³ ויה-הארץ מזרע המלוכה ויקרת אותו ברית ואבא אותו באלה ואת-ישראל ויה-הארץ לך:¹⁴ ליהו-ה מלוכה שפלה לבתלי התנשא י-שמר את-בריתו לעמדת:¹⁵ וימרד-בְּזֶבֶח לשלוח מל-איכו מצרים לתחתיו סוסים ועם-רב היצלח הימלט העשה אלה והפר ברית וממלט:¹⁶ חי-יאנו נאם אדני יהוה אט-לא במקומ הפלין הפלין אוטר אשר בטה את-אלתו ואשר הפר את-בריתו אוטר בטור-בבל ימות:¹⁷ ולא כל-אללה עשה לא ימלט:¹⁸ כן כה-אמר אדני יהוה חי-יאנו אט-לא אלתו אשר בזה ובריתך אשר הפר ונתתיו בראשו:²⁰ ופרשתי עליו רשותי ונתפש במצודתי וובי-אותיה בבל ונספטתי אותו שם מעלו אשר מעלה:²¹ זאת כל-مبرחו בצל-אגפו בחרב יפלו והנשאים לכל-רומי יפרשו ויזעטם כי אני יהוה דברתיכ:²² כה אמר אדני יהוה ולקחתוי אני מצמורת הארץ הרמה ונתתי מראש זוקתיו נך א-קטף ושותלתי אני על הר-זביה ותולו:²³ בחר מרום וישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לאחר אדר ושכננו תחתיו כל צפור כל-כוף בצל-דילו-תוי תשכנה:²⁴ ויזען כל-עצי השדה כי אני יהוה השפלתי | עץ גביה הנגה-תמי עץ ליח והפרחת עץ בש אני יהוה דברתיך ועשיתך:⁹

Chapter 18

י' היו דבריהו אלי לאמר: ² מהלךם אתם משלים את-הപשל זהה על-אדמת ישראל לאמר אבות ואכלו בסר ושי הרים תהינה: ³ ח'יאני נאם אדני יהוה אמייה לך עד משל המשל הזה בישראל: ⁴ הן כל-הנפשות לי הנה נפש האב וכונפש הבן לי-הנה הנפש החטאת היא תמות: ⁵ ואיש כיריה צדיק ועשה משפט וצדקה: ⁶ אל-ההרים לא אל ועינו לא נושא אל-גלווי בית ישראל ואת-אישת רעהו לא טמא ואל-אשה נדה לא יקרב: ⁷ ואיש לא יונה חבלתו חוב וישב גולה לא יטל לחמו לרעב יתון וערום יסחיב: ⁸ בנשך לא-יתון ותרכית לא יקח מעוז ישיב ידו משפט אמרת עשה בין איש לאיש: ⁹ בחקותי יהלך ומשפטו שמר לעשונות אמרת צדיק הוא וא' קיה נאם תרבית לא יקח ננתן ונשך ננתן ותרכית לעזח ותרכית לא יקח אשת רעהו: ¹⁰ והויליד בר-פרץ שפר זם ועשה אח מאחד מלאה: ¹¹ והוא את-כל-אללה לא עשה כי גם אל-ההרים אל-ו' וא-אישת רעהו טכא: ¹² עני ואביוון הונה גלות נזל חבל לא ישיב ואל-הגולויל נша עינוי תועבה עשה: ¹³ בנשך ננתן ותרכית לעזח וחוי לא יקח את-התועבות האלה עשה מوت יומת דמי בו יהיה: ¹⁴ והנה הוליד בן וירא את-כל-חטאת אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן: ¹⁵ על-ההרים לא אל ועינו לא נשל אל-גלווי בית ישראל את-אישת רעהו לא טמא: ¹⁶ ואיש לא הונה חבל לא גולה לא נזל לחמו לרעב ננתן וערום כס-הנגיד: ¹⁷ מעוני השיב ידו נשך ותרכית לא ללח משפטו עשה בחקותי החל הוא לא יموت בעזע אביו יהיה: ¹⁸ אביו כירעشك עשק גזל גזל אח ואשר לא-יתוב עשה בתוך עמי והנה-ימת בעונו: ¹⁹ ואמרתם מדע לא-ינשא הבן בעזע האב והבן משפט וצדקה עשה את כל-חוקתי שמר ועשה אתם קיה ויהיה: ²⁰ הפש החטאת היא תמות בן לא-ישראל | בעזע האב ואב בעזע הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשות עליון תהיה: ²¹ והרשע כי ישוב מכל-חטאונו אשר עשה ושמר את-כל-חוקתי ועשה משפט וצדקה קיה ויהיה לא יموت: ²² כל-פנשיו אשר עשה לא זיכרו לו בצדקתו אשר-עשה יהיה: ²³ החפש אחפץ מות רשות נאם אדני יהוה הלא בשובנו מזכרו ויהי: ²⁴ ובשוב צדיק מצדקתו ועשה על כל התועבות אשר-עשה קרשע ועשה וחוי כל-צדקתו אשר-עשוה לא תקלבו במעלו אשר-רעל ובחתאתו אשר-חטא באם ימות: ²⁵ ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעורא בית ישואל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנים: ²⁶ בשוב צדיק מצדקתו ועשה על ומota עלייהם בעולו אשר-עשה ימות: ²⁷ ובשוב רשות מושעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את-הנפש ויהיה: ²⁸ ויראה וישוב מכל-פנשיו אשר עשה חיו ויהיה לא ימות: ²⁹ ואמרתו בית ישואל לא יתכן דרך אדני הדרי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנים: ³⁰ لكن אוש כדרכו אשפט את-כם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל-פנשיים ולא-יהיה לכם למקשול עז: ³¹ השליכם מעליכם את-כל-פנשייכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמותו בית ישראל: ³² כי לא אחפץ במות המה ונאם אדני יהוה והשיבו והזנו: ⁹

Chapter 19

¹ ואתה שא קינה אל-נשייאו וישראל: ² אמרתך מה אמך ללבוא בין ארויות רכבה בתרום כפניהם רכבה גוריה: ³ ותעל אחד מגיריה כפירות היה וילמד לטרף-טרף אדםascal: ⁴ יושמעו אליו גוים בשחתם נטפש ויבאוו בחחיהם אל-ארץ מצרים: ⁵ ותרא כי נוחלה אבגדה תקوتה ותקח אוך מגיריה כפירות שמתהו: ⁶ ויתהלה בתר-אריות כפירות היה וילמד לטרף-טרף אדםascal: ⁷ ועוד אלמןנותיו ועריהם החביב ומתשם ארץ מלאה מקול שאגנתו: ⁸ ויתנו עליו גוים סביב מדינות ויפרשו עליו רשותם בשחתם נטפש: ⁹ ויתגנוו בסוג' בחחיהם ויבאוו אל-מלר בבל באחוך במצחות ולען לא-ישמעו עוד אל-הרי וישראל: ¹⁰ אמך כפון בדךן על-כפים שתוליה פריה וונפה היה מפעם רבים: ¹¹ ויהי-וְלֹא מותע עז אל-שבטי משלים ותגבוה קומתנו על-בין עבדים וירא בגביהו ברב דליותו: ¹² ותתפש בחמרה לארץ השלכה ורום הקדים הוביש פריה התפרקן ויבשנו מטה עזה אש אכלתיה: ¹³ ועתה שתוליה במדבר הארץ ציה וצקא: ¹⁴ ותצא אש ממיטה בדקה פריה אצלך ולא-ריה בה מטה עז שבט למשול קינה היא ותהי לנויה:

Chapter 20

ו' יהו | בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשיים מזקנו וישראל לדרש את־הירוחה ושבו לפניו:² והוא דבר־ירוחה אליו לאמר:
ב' בראדים דבר אתי־זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה פלדרש אתי אתם באים חיראני אם־אדךש לכם נאם אדני יהוה:
ג' התרשפט אתם התשפוט בז' אדים את־תועבתם אבותם הודיים:⁵ ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא זדי לזרע
ב' גיט יעהב ואודע להם בארץ מצרים ואשא זדי להם לאמר אני יהוה אלהיכם:⁶ ביןום ההוא נשאתי זדי להם להציגם מארך מצרים
אל ארץ אשר־תערתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארץות:⁷ ואמר אלהם איש שקווצי עניין השיליך ובגלווי מצרים אל־תטמאו אני
יהוה אלהיכם:⁸ ונמרובי ולא אבזו לשכען אלי איש אש־שקווצי עניינהם לא השיליכו ואת־יגולוי מצרים לא עזבו ואני אמר לשפר חמתע עלייהם
לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים:⁹ לאעש למعلن שלמי לבלתי החול לעניינו הגוים אשר־הפה בתוכם אשר נודעתني אליהם לעניינהם
להוציאם מארץ מצרים:¹⁰ ואוציאם מארץ מצרים ואבאים אל־המדבר:¹¹ ונתן להם את־חיקותי ואת־משפטי הוזעתי אותם אשר יעשה
אתם האדים ותי בהם:¹² גם את־שבתותי נתתי להם להיות לאות בניו ובתויהם לדעת כי אנו יהוה מקדש:¹³ ונמרובי בית־ישראל
במדבר בחוקותי לא־הלאכ'ו ואת־משפטי מלאס אשר־יעשה אתם האדים ותי בהם ואת־שבתותי חללו מאך ואמר לשפר חמתע עליהם במדבר

לכלותם:¹⁴ ואעשה למן שמי לבתני החל לעיני הגוים אשר הוצאותם לעיניהם:¹⁵ גַּם־אָנִי נְשָׁאֵת יְדֵי לָהֶם בַּמְדֹבֶר לְבִלְתֵּן הַבְּיא אֹתָם אֶל־הָרֶץ אֲשֶׁר־תָּמִית זְבַת חֶלְבָּן וְבֶצֶב צְבֵי הָיא לְכָל־הָרֶץ׃¹⁶ עַן בְּמִשְׁפְּטֵנו מְאֹסֵו וְאַתְּחַקּוּתִי לְאַהֲלֵנו בָּהֶם וְאַתְּשִׁבְתּוּתִי חָלְלוּ כֵּי אֶחָרִי גּוֹלִילֵם לְבַם הַלְּךָ¹⁷ וְתַחַס עַיִן עַלְיָם כְּשַׁחַתִם וְלֹא־עִשְׂתִּי אֶתְכָתָם כֵּלָה בַּמְדֹבֶר:¹⁸ וְאָמַר אֶל־בְּנֵיהֶם בַּמְדֹבֶר בְּחוֹקֵי אֶבְוֹתֵיכֶם אֶל־תָּלְכֵו וְאַתְּמִשְׁפְּטֵיכֶם אֶל־תָּשְׁמִיטֵיכֶם אֶל־תָּשְׁמִיטֵיכֶם אֶל־תָּשְׁמִיטֵיכֶם:¹⁹ אָנִי יְהֹהָ אֱלֹהִים בְּחֻקּוֹתִי לְכֵו וְאַתְּמִשְׁפְּטֵו שְׁמָרוּ וְעַשׂ אֶתְכָתָם²⁰ וְאַתְּשִׁבְתּוּתִי קְדָשָׁו וְזַוְּוּ לְאוֹת בְּנֵי וּבְנֵיכֶם לְדֹעַת כֵּי אָנִי וְהֹא אֶלְيָיכֶם:²¹ וּמִפְּרֹורְבִּי הַבְּנִים בְּחֻקּוֹתִי לְאַהֲלֵיכֶם בַּמְדֹבֶר בְּחוֹקֵי אֶבְוֹתֵיכֶם²² וְלֹא־שְׁבַטְתִּי אֶתְכָתָם אֲשֶׁר־יָשַׁאַת הָאָדָם וְתַיִן בָּהֶם אֶת־שִׁבְתּוֹתִי חָלְלוּ וְאָמַר לְשִׁפְרָחָתִי עַלְיָם לְכָלֹת אֲפִי בְּסַבְתִּי²³ וְלֹא־שְׁבַטִּי אֶתְכָתָם אֲשֶׁר־הָזָאתִי אֶתְכָתָם לְעַיְנֵיכֶם:²⁴ עַן מִשְׁפְּטֵי הַבְּנִים הַזָּנוּתִי לְאַהֲלֵיכֶם בְּגּוֹיִם וְלֹרֹתִי אֶתְכָתָם²⁵ וְגַם־אָנִי נְתַתִּי לְהָם חֻקִּים לְאַתְּשִׁבְתּוּתִי לְאַיִלְעָשׂ וְמִשְׁפְּטֵי לְאַיִלְעָשׂ²⁶ אֲטָמָא אֶתְכָתָם בְּמַתְנוֹתֵיכֶם בְּהַעֲבֵיר כְּלִפְטוֹר חַם לְמַעַן אֲשֶׁר אָנִי וְהֹא: ²⁷ וְאַבְיאָם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נְשָׁאֵת יְדֵי לְתַת אֶתְכָתָה לְהָם וְיַרְאָו כְּלִגְבָּעָה רַמָּה וְכְלִיעָשׂ עֲבָת וְזִיבְחוֹשָׁם אֲתִיזְבָּחָהָם וְיִתְנְרַשָּׁם כֻּסְמָקְבָּנִים וְיִשְׁמַוּ שְׁמָרִיךְ²⁸ וְיִתְחַזְּקָלְמָנִים וְיִסְכְּרָכוּ שְׁמָם אֲתִינְסִיכִים:²⁹ וְאָמַר אֶל־לְבָם מִהְבָּלָה אֲשֶׁר־אַתָּתְכָם הַבְּאִים שְׁמָם וְקָרָא שְׁמָה בְּמַהְלָה עַד הַיּוֹם הַזָּה:³⁰ לְכֵן אָמַר | אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי אָמַר אֶדְעַנִי יְהֹוָה הַבְּדָרָא אֶבְוֹתֵיכֶם אֶתְכָתָם נְטָמָאים וְאַחֲרֵי שְׁקוֹצִיכֶם אֶתְכָתָם זָנוּם:³¹ וּבְשָׁאת מִתְנוֹתֵיכֶם בְּהַעֲבֵיר בְּנֵיכֶם בְּאַש אֶתְכָתָם נְטָמָאים לְכָל־גְּלֹולִיכֶם עַד־הַיּוֹם וְאָנִי אָדְעַנִי יְהֹוָה עַד זֹאת גַּדְפָּו אָוֹתִי אֶבְוֹתֵיכֶם בְּמַעַלְמֵיכֶם בְּיַעַל:³² וְאַבְיאָם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נְשָׁאֵת יְדֵי לְתַת אֶתְכָתָה לְהָם וְיַרְאָו כְּלִגְבָּעָה רַמָּה וְכְלִיעָשׂ עֲבָת וְזִיבְחוֹשָׁם אֲתִיזְבָּחָהָם וְיִתְנְרַשָּׁם כֻּסְמָקְבָּנִים וְיִשְׁמַוּ שְׁמָרִיךְ³³ וְיִתְחַזְּקָלְמָנִים וְיִסְכְּרָכוּ שְׁמָם אֲתִינְסִיכִים:³⁴ וְהָזָאתִי אֶתְכָתָם מִזְרָחָרָצָות אֲשֶׁר נְפֹצְתִּים בְּמַבְדֵל חַזְקָה וּבְזָרָע נְטוּיה וְבְחָמָה שְׁפָוֹחָה אֲמָלוֹר עַלְיָיכֶם:³⁵ וְהָזָאתִי אֶתְכָתָם אֶל־מִדְבָּר הַעֲמִים וְנוּשָׁפְטִיתִי אֶתְכָתָם שְׁמָם אֲלִפְנֵים:³⁶ כַּאֲשֶׁר נְשָׁפְטִיתִי אֶתְאֶבְוֹתֵיכֶם בַּמְדֹבֶר אֶרְץ מִצְרָיִם כְּנִיחַתְּרָתִי אֶתְכָתָם תְּחַת הַשְּׁבָט וְהַבְּאִתְּרָתִי אֶתְכָתָם בְּמַסְרַת הַבְּרִית:³⁷ וְגַרְבּוֹתִי מִכְּסַמְכָדִים וְהַפּוֹשָׁעִים בְּיַיְרָץ מְגַוְּרִים אֲוֹתִים וְאַלְיָדָת וְשְׁרָאֵל לְאַיְזָא וְיִזְעָטָם כִּי אָנִי יְהֹוָה אֲדָעַנִי נְאָמָר כִּי יְהֹוָה אֲדָעַנִי יְהֹוָה אֲיַזְעָטָם גַּלְוָלוֹן לְנוּ עַבְדוּ וְאַחֲרֵי אַמְּאַנְכָם שְׁמָעִים אֲלִי וְאַתְּשִׁמְעָם קְדָשִׁי לְאַתְּחַלְוֹעַד בְּמַתְנוֹתֵיכֶם וְבְגַלְוִילִיכֶם:³⁸ כַּי־בְּהַר־קְדָשִׁי בְּהַר | מִרְמָם וְשְׁאָל נְאָמָר אֶדְעַנִי יְהֹוָה שְׁמָם וְעַבְדָּנִי כְּלִבְּזִת וְשְׁרָאֵל כֵּלה בְּאָרֶץ שְׁמָם אֲרָצָם וְלֹשֶׁם אֲדָרָשׁ וְלֹשֶׁם נְפֹצְתִּים בְּכָל־קְדָשִׁיכֶם:³⁹ בְּרִיחַ נְיַחַתְּרָתִי אֶתְכָתָם אֶל־אַדְמָת וְהַבְּאִתְּרָתִי אֶתְכָתָם בְּמַסְרַת הַבְּרִית:⁴⁰ וְזָכוֹרְתִּים־שָׁם אֲיַזְעָטָם כִּי־יְהֹוָה אֲדָעַנִי יְהֹוָה עַד־זֹאת לְאַתְּחַדְשָׁתִי אֶתְכָתָם הַגּוֹיִם:⁴¹ וְיִזְעָטָם כִּי־יְהֹוָה אֲדָעַנִי יְהֹוָה עַד־זֹאת לְאַתְּחַדְשָׁתִי אֶתְכָתָם הַגּוֹיִם:⁴² וְיִזְעָטָם כִּי־יְהֹוָה אֲדָעַנִי יְהֹוָה עַד־זֹאת לְאַתְּחַדְשָׁתִי אֶתְכָתָם הַגּוֹיִם:⁴³ אֲתִידְצִיכָם וְאַתְּכִילְלֹוּתֵיכֶם אֲשֶׁר נְטָמָאים בְּמַבְדֵל שְׁמָמָה וְנְקָדְשָׁתִי בְּמַבְדֵל מִזְרָחָרָצָות:⁴⁴ וְיִזְעָטָם כִּי־יְהֹוָה אֲדָעַנִי יְהֹוָה בְּעִשּׂוֹתִים אֲיַזְעָטָם כִּי־יְהֹוָה אֲדָעַנִי יְהֹוָה:⁴⁵

(45:1) וְיִתְּרַדֵּר יְהֹוָה אֲלִי לְאָמַר:⁴⁶ (21:2) בְּנֵי־אָדָם שִׁים פְּנֵיר אֶל־יְרִישָׁלָם וְהַטָּף אֶל־מִקְדָּשִׁים וְהַנְּבָא אֶל־אַדְמָת יְהֹוָה:⁴⁷ (21:3) וְאַמְرָת לְאַדְמָת יְהֹוָה הַנְּגַב שְׁמָע דָּבְרֵי־יְהֹוָה אֲדָעַנִי יְהֹוָה הַנְּגַב מִצְרַיִם כְּנִיחַתְּרָתִי אֶתְכָתָם תְּחַת הַשְּׁבָט וְהַבְּאִתְּרָתִי אֶתְכָתָם בְּמַסְרַת הַבְּרִית:⁴⁸ (21:4) וְרָאוּ כְּלִבְשָׂר כִּי־יְהֹוָה בְּעַרְתִּיהָ לֹא תַּכְבֵּה:⁴⁹ (21:5) וְאַלְרָאָה אֲדָעַנִי יְהֹוָה הַמִּפְּאָה אֲלִי לְאָמַר:⁵⁰

Chapter 21

(1:6) וַיֹּאמֶר דָּבְרֵי־יְהֹוָה אֲלִי לְאָמַר:² (7) בְּנֵי־אָדָם שִׁים פְּנֵיר אֶל־יְרִישָׁלָם וְהַטָּף אֶל־מִקְדָּשִׁים וְהַנְּבָא אֶל־אַדְמָת יְהֹוָה:³ (8) וְאַמְרָת לְאַדְמָת יְהֹוָה שְׁרָאֵל כִּי־אָמַר אֶדְעַנִי יְהֹוָה וְהַזָּאתִי חָרְבָּתִי מִפְּרָצִים וְרָשָׁע לְכָל־חָרְבִּים וְנִבְנְתִּים כְּפָנֵי־צְבָאֵל מִפְּרָצִים:⁴ (9) יְהֹוָה אֲשֶׁר־הַכְּרָתִי מִפְּרָצִים וְרָשָׁע לְכָל־חָרְבִּים וְנִבְנְתִּים כְּפָנֵי־צְבָאֵל מִפְּרָצִים:⁵ (10) וְזַעֲרָוּ כְּלִבְשָׂר כִּי־יְהֹוָה וְהַזָּאתִי חָרְבָּתִי מִפְּרָצִים וְרָשָׁע לְכָל־חָרְבִּים וְנִבְנְתִּים כְּפָנֵי־צְבָאֵל מִפְּרָצִים:⁶ (11) וְאַתָּה בְּנֵי־אָדָם מִתְּבָנִים בְּמַתְנוֹתֵיכֶם וְבְמַרְיוֹתֵיכֶם תָּאַתְּחַדְשָׁתִי אֶת־תְּרִזְמָנֵיכֶם:⁷ (12) וְהַיָּה כִּי־יָאַמְרָנָה אֶל־יְהֹוָה וְאַתָּה נְבָא בְּנֵי־אָדָם וְאַתָּה אֶל־שְׁמָעוֹת כִּי־בְּנֵי־אָדָם וְאַתָּה כִּי־בְּנֵי־אָדָם כִּי־בְּנֵי־אָדָם:⁸ (13) וְיִזְעָטָם כְּלִירָזָם וְכְלִבְרָפִים תְּלַכְּבָה מִים הַנֶּה בָּאָה וְנְהַזְּתָה אֲוֹתִי וְהַבְּאִתְּרָתִי אֶת־עַמִּים:⁹ (14) בְּנֵי־אָדָם הַנְּבָא וְאַמְרָת כִּי־אָמַר אֶדְעַנִי יְהֹוָה וְרָבָבָה חָרְבָּתִי הַזָּהָרָה וְגַם־מִזְרָחָרָתִי:¹⁰ (15) לְמַעַן טְבַח טְבַח הַזָּהָרָה לְמַעַרְהַיִתְהָלָה בָּרָק מַעַרְתָּה אֲזָנִישׁ שְׁבָט בְּנֵי־אָדָם:¹¹ (16) וַיְתַנְּתֵן תְּמִרְתָּה כִּי־אָמַר אֶדְעַנִי יְהֹוָה וְתַנְּתֵן תְּמִרְתָּה לְמַעַת אֶתְכָתָה:¹² (17) זָעַק וְהַלֵּל בְּנֵי־אָדָם כִּי־יְהֹוָה בְּעִמִּי הָיא בְּכָל־בְּשִׁיאָוִי יְשָׁאֵל אֶל־חָרְבָּה הַזָּהָרָה וְזָעַק אֶל־יְרִישָׁלָם:¹³ (18) כִּי־בְּחָן וְהַזָּעַק אֶל־שְׁמָעַת אֶת־עַמִּים:¹⁴ (19) וְאַתָּה בְּנֵי־אָדָם שְׁנָאֵב וְהַר כָּפֵר וְתַכְפֵּל חָרְבָּתִי שְׁלִשְׁתָה חָרְבָּתִי חָלָל הַזָּהָרָה:²⁰ (21) הַתְּאַחֲדֵי הַיּוֹמִן לְמַעַן בְּנֵי־יְהֹוָה אֲנָה פְּנֵיר אֶל־חָרְבָּה הַזָּהָרָה:²¹ (22) וְאַתָּה בְּנֵי־אָדָם שְׁנָאֵב וְהַר כָּפֵר וְתַכְפֵּל חָרְבָּתִי חָלָל הַזָּהָרָה:²² (23) וְיִתְּרַדֵּר יְהֹוָה אֲלִי לְאָמַר:²³ (24) וְאַתָּה בְּנֵי־אָדָם שְׁנָאֵב | שְׁנָאֵב לְבָבְךָ מִלְּרִיבְבָּל אֶל־אַדְמָת הַיָּא חָרְבָּתִי הַזָּהָרָה:²⁴ (25) זָהָר תְּשִׁים לְבָנָה רָבָב אֶתְכָתָה בְּנֵי־יְהֹוָה וְאַתָּה בְּנֵי־יְהֹוָה:²⁵ (26) כַּי־עַמְדָה קְלִיל־בְּבָבָל אֶל־אַדְמָת הַזָּהָרָה בְּרָאשׁ שְׁנָוּי הַדְּרָכִים לְקַסְמִיקָס קְלִיל בְּחָצִים שְׁאֵל בְּתְּרִפִּים רָאה בְּכֶבֶד:²⁶ (27) בִּימְנוֹ קְנִי | הַקְסִם יְרֹשָׁלָם לְשׁום כָּרִים לְפָתָם פָּה בְּרָאשׁ לְהַרְמִים קוֹל בְּתְּרוּעָה לְשׁום כְּלִיעָרִים לְשִׁפְנָן סְלָה לְבִנְתֵּן דָקָן:²⁸ (29) וְהֹה לְהֹם קְסִומִשְׁעָאָן בְּעִינֵינוּ שְׁבָעִי שְׁבָעִי לְהֹם וְהֹא־יְמִיכָר עַזְנֵן לְהַתְּפִשָּׁה:³⁰ (30) כְּנַן כִּי־הָאָמָר אֶדְעַנִי יְהֹוָה וְהֹה לְעֹן הַזְּרָכִים עַזְנֵיכֶם בְּהַגְּלֹות פְּשָׁעֵיכֶם לְהֹרְאות חָטָאתֵיכֶם בְּכָל־עַלְיוֹתֵיכֶם יְעַנְתִּים הַזְּרָכִים בְּכָל־תְּהַפְּשָׁה:³¹

ואתה חיל רשות נשיא ישראל אשר-בא ימולו בעת עזון קץ: ⁽³¹⁾ כה אמר אדני והוא השר המכונף והרים העטורה זאת לא- זאת השפלה הגביה והגביה השפילה: ⁽³²⁾ עזה עזה עזה אשימנה גמ-זאת לא היה עד-בא אשר-לו המשפט וננתנו: ⁽³³⁾ אתה בן-אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני והוא אל-בני עמלן ואל-חרופתם ואמרת חרב חרוב פתווחה לטבח מרווחה להיכל מעון ברק: ⁽³⁴⁾ בחוץ לך שוא בקסם-ליך קיב לעת אוטר אל-צוארי חלי רשלים אשר-בא יולם בעת עזון קץ: ⁽³⁵⁾ השב אל-תערה במקומם אשר-נבראות בארץ מכוורתיך אשפט אתך: ⁽³⁶⁾ ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיק עלייך וננתנו בידך אנשים בערים חרשי משחית: ⁽³⁷⁾ לא-ש תהיה לא-כללה דבר יירה בתוך הארץ לא-תכיר כי אני יהוה דברת-ך:

Chapter 22

זיהוי דבריו היה אליו אמר: ² איתה בז'אים המשפט הטעט את עיר הצללים ורודה עתה את כל תזבוחותיה; ³ ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפקת דם בתוכה לבוא עתה ועתה גלולים עליה לטרמה: ⁴ בזכר אשר שפקת אשמת ובגלויר אשר עשת טמאת ותקניבי ימיך תבאו עד-שנותיך עליכן נתמיין חרפה לנוום וקלסה לכל הארץ: ⁵ הקרבנות והרכבות מפרק ותקליסיך טמאת השם רבת המהומה: ⁶ הנה נשיאו וישראל איש לזרעו היו ברם לעז שפראם: ⁷ אבל והך בר נער עשו בעשך בתוך יתום ואלמנה הנו בר: ⁸ קדשי ביתך ⁹ אנשי רכעל היין בר למון שפראם ואלה הרים אלכלו בר זמה עשו בתוכך: ¹⁰ ערות-אב גלה-בר טמאת הנדה ענבר: ¹¹ איש | את-שבתני חלلت: ¹² שחד ליה-בר למון שפראם ¹³ נהנה היקתי כפו אל-יבצער אשר עשית ועל-דמר אשר הי בתוכך נשר ותרביה לך-חת ותבאני רעיך בעשך ואתי שבחת נאם אדני יהוה: ¹⁴ היעמד לבך אמת-חכמה דיר לימי אשר אוני עשה אונך אני יהוה דברתני ושיתתי: ¹⁵ והפיקותי אונך בגנים וריתיך בארץות והתמות טמאך מך: ¹⁶ ונחתת בר לעני גנים ודעתם כי-אני והוה: ¹⁷ נויתך דבריה-היא אל לامر: ¹⁸ בז'אים הי-לי ביז'ישאל לסוג כלם ¹⁹ לכנה אמר אדני יהוה יון היות כלכם לסייעים لكن הנני קבץ אתכם אל-תור ירושלם: ²⁰ קבצת כף נוחשת וברזל ועופרת ובידיל אל-תור כור לפחת-עלינו אש להנטיך כן אקבץ באפי ובquamתי והנתמי והתקתי אתכם: ²¹ וכונסתי אתכם ונפתחת עליים באש עברתי ומתקתם בתוכה: ²² כה-תור כף בטור כור כן תתקטו בתוכה וידעתם כי-אני יהוה שפקתי חמפתן עליכם: ²³ ימי דבריה-היא אל לامر: ²⁴ בז'אים אמר-לה את ארץ לא מטהירה היא לא גשמה ביום זעם: ²⁵ קשור נבי-אה בתוכה כדי שואג טרף טרפ נפש אלקנו חסן ויקר יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה: ²⁶ כה-נעה חמסון תורתי ויחללו קדשי ביז'ידך לחל לא הבדיין ובירוחטפא לטהור לא הוזענו ומשבתוינו העלימו עניינים ואחל בתוכם: ²⁷ שריה בקרבה צאבים טרפי טרפ לשפראם לאגד נפשות למען בצע בעך: ²⁸ וובי-אה טחו להט תפול חזים שא וקסמים להם ציב אמרם כה אמר אדני יהוה והוא לא דבר: ²⁹ עם הארץ עשקו עשך וגלו גזל עני ואביוון הוזנו ואת-הגר עשקו بلا משפט: ³⁰ ואבקש מהם איש גדר-גדר ועמל בפרץ לפני בעד הארץ לבלי שחתה ולא עצאת: ³¹ ואשיך עליים זעמי באש עברתי כליתם דרכם בראשם נמתי ואם אדני יהוה:

Chapter 23

1) יהוה דבר־יְהוָה אֵלַי לאמֶר: בָּרוּ אֶת־מִצְרָיִם שְׁתִים נְשִׁים בְּנֹתָה אֲמִתָּתִי: וְמִגְנָנָה בְּמִצְרָיִם בְּנָעָרִיקָן זֶנוּ שְׂמָה מַעֲכָן שְׁדִילָן וְשָׁם עָשָׂו דָּרִי
בְּתוּלִיקָן: 4) שְׁמָוֹתָן אֲהָלָה הַגְּדוֹלָה וְאֲהָלִיבָה אֲחֹזָה וְתְּרִיבָה לִי וְתְּלִדָּה בְּנָס וְבְּנָנָת וְשְׁמוֹתָן שְׁמָרָן אֲהָלָה וְוּרְשָׁלָם אֲהָלִיבָה: 5) עָתָן אֲהָלָה
מַחְטֵי וְמַעֲנָב עַל־מַאֲהָבָה אֲלָא־שׁוּר קְרוּבִים: 6) לְבָשִׁי תְּכִלָּת פְּחוֹת וְסְגָנִים בְּחוֹרִי חַמֵּד כְּלָם פְּרִישִׁים רְכִבִּי סְוִיסִים: 7) וְתַּגְתַּן טְנוּתָהָא עַל־לִימָם
מַבְחָר בְּנִיאָשׁוּר כְּלָם וּבְכָל אֲשֶׁר־עֲגָבָה בְּכָל־גְּלוּלִים נְטָמָה: 8) אֲתָּה־טְנוּתָהָא מִמְּצָרָם לֹא עָזָבָה כִּי אָזָבָה שְׁכָבָן בְּנָעָרִיךָ וְהַמָּה עָשָׂו דָּרִי
בְּתוּלָה וְוִשְׁפָכוּן מְנוּתָם עַלְיהָ: 9) לְכָן נְתִתָּה בִּזְדָּבָן אֲשֶׁר־עֲגָבָה עַלְיהָם: 10) הַמָּה גָּלוּ עֲרֹותָה בְּנִיה וּבְנוּתָה לְקָחוּ וְאָזָה
בְּחַרְבָּה הַגָּנוּ וְתַּהְיִשְׁמָן לְנוּשִׁים וְשְׁפּוּסִים עָשָׂו בָּהֶם: 11) וְתַּרְא אֲחֹזָה אֲהָלִיבָה וְמַשְׁחָת עֲבָתָה מִמְּנוֹה וְאֲתִינְטוּתָה מִזְנוֹן אֲחֹזָה: 12) אֲלָבָנוּ
אֲשֶׁר־עָזָבָה פְּחוֹת וְסְגָנִים קְרִבִּים לְבָשִׁי מְכָלָל פְּרִישִׁים רְכִבִּי סְוִיסִים בְּחוֹרִי חַמֵּד כְּלָם: 13) וְאָרָא כִּי נְטָמָה דָּרָךְ אֶחָד לְשִׁתְיָהָן: 14) וְתַּזְעַסְּף
אֲלָמְנוּתָה וְתַּוְאֲנִשֵּׁי מִחְקָה עַל־הַקָּרֵר צְלָמֵי כְּשִׁדְיָים חֲקָקִים בְּשָׁרֶר: 15) חָגָרְוּ אַזְוָן בְּמִתְנִיחָם סְרוּחִי טְבָולִים בְּגָאִילָם מְרָאָה שְׁלִישִׁים
כְּלָם דְּקָמָת בְּנִירְבָּל כְּשִׁדְיָים אַרְץ מוֹלְדָתָם: 16) וְתַּעֲגַב עַלְיָהָם לְמֻרְאָה עִינָה וְתַשְׁלִיחַ מְלָאכִים אֲלֵיכֶם כְּשִׁדְיָה: 17) וּבָאוּ אֶלְיהָ בְּנִירְבָּל
לְמִשְׁכָּב דְּזִים וַיְתַמְּאָז אַזְתָּה בְּמִנוֹתָם וַיְתַמְּאָז־בָּם וַיְתַקְעַן וְנִפְשָׁה מִמָּהָם: 18) וַתָּגַל טְנוּתָהָא וַתָּגַל אֲתִינְטוּתָה וַתַּקְעַן נִפְשָׁה מִעַלְיהָ כָּאֵשֶׁר נִקְעָה
נִפְשָׁה מַעַל אֲחֹזָה: 19) וְתַּרְבַּה אֲתִינְטוּתָה לְזִיכְרָא תִּמְיכֵי גַּעֲוָרָה אֲשֶׁר־זָנְתָה בְּאֶרְץ מִצְרָיִם: 20) וְתַּעֲגַבְתָּה עַל פְּלָגְשָׁהָם אֲשֶׁר בְּשְׁרַחְמוֹרִים
בְּשָׁרְלָם וְזָרְמָתָם זָרְמָתָם: 21) וְתַּפְקִדְתָּ אֶת זָמָת גַּעֲוָרָה בְּעֶשֶׂת מִפְּאָרִים דָּזִיר לְמַעַן שְׁדִי גַּעֲוָרָה: 22) לְכָן אֲהָלִיבָה כְּרָא־מָרוֹ אֲדָנָי יְהָוָה
הַנִּיְמָרָא אֲתִמְאָה־בָּרָק עַלְיָר אֶת אֲשֶׁר־נִקְעָה נִפְשָׁר מִמָּהָם וְהַבָּאָתִים עַלְיָר מִסְבֵּבָה: 23) בְּנִי בְּבָל וְכָל־כְּשִׁדְיָים פְּקָוד וְשָׁועַ וְקוֹעַ כְּלִבְנִי אֲשֶׁר
אָזָתָם בְּחוֹרִי חַמֵּד פְּחוֹת וְסְגָנִים כְּלָם שְׁלִישִׁים וְקוֹרָאִים רְכִבִּי סְוִיסִים כְּלָם: 24) וּבָאוּ עַלְיָר הַצּוֹן רַכְבָּן וְבַקְהָל עַלְמִים צְנָה וְמַגְןָה וְקַבְעָן וְשִׁמְעוֹן
עַלְיָר סְבִיב וְנִתְעַתְּפָה לְפִנְיָהָם מִשְׁפָּט וְשְׁפָטָר בְּמִשְׁפְּטִיָּהָם: 25) וְנִתְהַלֵּל קְנָאתִי בָּרָךְ וְעָשָׂו אֶוְתָר בְּחַמָּה אֶפְןָ וְאֶזְנָר־סְבוּוֹן וְאֶחָזְנוֹתָר בְּחַרְבָּתָפּוֹל
הַמָּה בְּנִירְבָּל וְבְנִוְתִּיר יְלָחוּ וְאֶחָרִיתָר תָּכֵל באֶשׁ: 26) וְהַפְּשִׁיטָר אֶת־בְּגָדָיו וְלֹהָחוּ כָּלִי תְּפָאָרָתָךְ: 27) וְהַשְּׁבָּתוּ וְמַתְּרַמְּרַמְּר אֶת־צְנוֹתָר מָארָץ
מִצְרָיִם וְלֹא־תַּחֲשִׁיר יְעִינָר־אֲלִילָם וְמִצְרָיִם לְאַמְרִיעָד: 28) כִּי כָּאָמָר אֶדְנִי יְהָוָה הַנִּיְמָרָא בְּזִד אֲשֶׁר־נִזְנְתָה בְּזִד
וְפְּשָׁרָה מִפְּשָׁרָה

48 והשבתי צמה מזיהארץ ונוסרו כל-הנישים ולא תעשינה צמותנה;⁴⁹ וננתנו זמתכה עליין וחתאי גלוילין תשאיינה ויידעתם כי אני אדני יבונה;⁵⁰
45 ואנשימים צדיקם הפה ישפטו אותךם משפט נאפות ומשפט שפנות דם כי נאפתת הננה ודם בידיקון;⁵¹ כי אמר אדני הנה העלה
גילדראשיה;⁴³ ואמר לבלה נאופים עת זינה מנוטה וקיה:⁴⁴ ובזא אליה כבואר אל-אשה זוניה בן באו אל-אהלה ואל-אהלייה באשת ההזקה:
40 ומפרקן אשר מלאר שלום אליהם והנה-באו לאשר רחצת כמלת עיניך ועדית עדי;⁴¹ יושבת על-מיטה כבזהה ושלוחן ערור לפניה וקטרוי
ובבחטם את-בניהם לגלוליהם ויבאו אל-מלךדי ביום הרוא למללו והנה-יכעה עשו בתור بيתי;⁴⁰ ואף כי תשלחנה לאנשים באים
ואת-תיזנותיך;³⁶ ויאמר יהוה אליו בז-אכם התשפוט את-אהלה ואת-אהלייה והגד להן את-תוועותיהן;³⁷ כי נאפו ודקם בידיהם
תנתוקן כי אן דברתני נאם אדני יהוה:³⁵ לכן כי אמר אדני יהוה עין שכךת אוטו ותשיליכו אוטו אחורי גער וגס-את שאוי זוטר
לצתק ולעג מרבה להכיל;³³ שכרכו ויגון תפלאי כוס שמה ושמלה כוס אחותך תשתי העמקה והרחבת תהיה
אשר-ונטמתה בגוליהם;³¹ בז-אך אחותך הילכת ונתמי כוסה בידך;³² כי אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה והרחבת תהיה
ועשו אוטר בה נסואה ועקבו עירם ונגלה עורת זנוןך וופתך ומונטור;⁵⁰ עשה אלה לך בזנותך אחריו גומע על

Chapter 24

והי דבריהו אליו בשנה התשיעית בחודש העשרי בעשור לח' לאמר:² בז'אים כתובין את'ם ה'יום את'ם ה'זם סמך אלרבבל אלירונלים געאַם ה'זם זהה;³ ומישל אל-בִּתְהָכָרִי מישל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפט הסיר שפט וגמ' יעק בו מים: אסף נטחיק אליה קל-גנמא טוב יבר וכטף מבער עצמים מלא:⁵ מבקח הצאן לקום ונוג דורך העצמים תחתקה רתמה רתמייק גנס-בשלן⁴ עצמייה בתוכה:⁶ לאן כה אמר | אדני יהוה או עיר הרים סיר אשר חלאטה בה וחלאלתה לא יצאה מממנה לנתחיה לנתחיה הוציאלה לא-עפל עלייה גולא;⁷ כי דמה בתוכה היה על-צחיח שלע שמתחו לא שפכתהו על-הארץ לשיטות עלייו עפר:⁸ להעלוות חמה לנוקם נוקם נתני את'קמה על-צחיח סלע לבלי ערכות:⁹ לאן כה אמר אדני יהוה או עיר הרים נטיאני אגדיל המדורה;¹⁰ הרבה העצים הדלק האש התרם הבשר והרകח המפרקחה והעצמות יחרו;¹¹ והעמידה על-גמליה רקה למן תחם וחרה נחשטה ונתקה בתוכה טמאתת תעט חלאטה;¹² תנאים הלאת ולא-תצא ממנה ובת חלאטה באש חלאטה:¹³ בטמאתך זמה יען טהרתו ולא טהרתו מטמאתך לא טהרי-lood עד-ההינתי את'חמתני בר;¹⁴ אמי יהוה דבורי באה ועשתי לא-אפנע ולא-אחים ולא-אנחס קדריך וכעלילו-ויליך שפטור נאם אדני יהוה;¹⁵ ויהי דבריהו אליו לאמו:¹⁶ בז'אים הנני לך מפק את'מחמד עיניך במגפה ולא מספוד ולא תבכה ולא תבוא דמעתך:¹⁷ האנק | גם מתים אבל לא-תעלשה פארך חבוש עלייך ונויליך תשיט ברגליך ולא טעתה על-שפם ולחם אנשים לא תאכל:¹⁸ ואדבר אל-העט בברך וקמת אשתי בערב ואעש בברך כאשר צוית:¹⁹ ויאמרו אליו העט הלא-תגידי לנו מה-האללה לנו כי אתה עשה:²⁰ ואמר אליהם דבריהו היה אליו לאמו:²¹ אמר | לבית ישראל כה-אמר אדני יהוה הנני מחייב את'מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם ומחייב נפשכם ובוניכם ובנותיכם אשר עזתם בחרב יפלו;²² ועשיתם כאשר עשיתי על-שפם לא תעלו ולחתם אנשים לא תאכל:²³ ופרארכם על-ראשיכם ונויליכם ברגליך לא מספודו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם ומונחתם איש אל-אלחיו:²⁴ וזה יחזקאל ליכם למופת כל אשר-עsha תעשנו באה וידעתם כי אני אדני יהוה:²⁵ ואותה בז'אים הלא בז'ום קחתי מהם את'מעוזם משוש תפארתם את'מחמד עיניהם ואת'משא נפשים בז'ום ובנותיכם:²⁶ בז'ום הראה יבוא הפליט אליך להשמעות איזים:²⁷ בז'ום הראה ופתח פיך את'הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת וידעו כי אני יהוה:

Chapter 25

¹ יהו דבריהו אליו לאמר: ² בָּנָא אֶת־שִׁים פְּנֵיךְ אַל־בְּנֵי עַמּוֹן וְהַבָּא עַל־יִהוָה: ³ ואמרת לְבָנָיו שְׁמַעוּ דְּבָרָ אַדְנֵי וְיַהְוָה כִּי־אָכָר אַדְנֵי וְיַהְוָה יְעַזְרֵךְ הָאָח אֶל־מִקְדָּשִׁי כִּינְחָל וְאֶל־אֶדְמָת יִשְׂרָאֵל כִּי נְשָׁמָה וְאֶל־בֵּית יְהוָה כִּי הַלְּכוּ בְגָלוֹה: ⁴ לְכָן הַנָּנוּ נְתַגְנִין לְבַנֵּי קָדָם לְמִורְשָׁה וְיִשְׁבּוּ טִירּוֹתֵיכֶם בָּרַךְ וְנִתְמַנוּ בָּרַךְ מִשְׁכְנֵיכֶם הַמָּה יִאֱכָל פָּרָךְ וְהַמָּה יִשְׁתַּחֲווּ חָלֵב: ⁵ גַּונְתָּתֵי אֶת־תְּרִיבָה לְגַהְנָה גַּמְלִים וְאֶת־בְּנֵי עַמּוֹן לְמִרְבְּצָצָן וְיִדְעָתֵם כִּי־אָנִי יְהוָה: ⁶ כִּי כָּאָמָר אַדְנֵי וְיַהְוָה עַן מַחְאָרָן וְרוּקָעָר בְּרוּל וְוַשְׁמָחָ בְּכַל־שָׁאָטָן בְּגַפֵּשׁ אֶל־אֶדְמָת יִשְׂרָאֵל: ⁷ לְכָן הַנָּנוּ גַּטְתִּיתֵי אֶת־יִדְךָ עַל־יָדֵיךְ לְגַבְגַּדְלָנוּ וְהַכְּרִתְבָּל מִזְרָעָם וְהַאֲבִדְתָּךְ מִזְרָעָתְךָ אַשְׁמָדָךְ וְדִעְתָּ כִּי־אָנִי יְהוָה: ⁸ כִּי אָמָר אַדְנֵי יְהוָה עַן אָכָר מוֹאָב שְׁעוֹר הַנָּה כְּכָל־הַגּוֹנִים בֵּית יְהוָה: ⁹ לְכָן הַנָּנוּ פָתַח אֶת־כַּתַּף מוֹאָב מִהְעָלָיו מִעָרְיוֹ מִקְצָחוּ צְבֵי אָרֶץ בֵּית הַיּוֹשָׁמֶת בַּעַל־מַעַן וְקַרְתָּהָה: ¹⁰ לְבַנֵּי קָדָם עַל־בָּנֵי עַמּוֹן וְגַונְתָּתֵי לְמִזְשָׁה לְעַן לְאַתְּכָר בְּנֵי־עַמּוֹן בְּגָנוֹיִם: ¹¹ בְּמוֹאָב אָעַשָּׂה שְׁפָטִים וְיַדְעָו כִּי־אָנִי יְהוָה: ¹² כִּי אָמָר אַדְנֵי יְהוָה עַן עָשָׂת אֲדָם בְּנָקָם נָקָם לְבָתִי יְהוָה וְאִשְׁמָנוֹ אֲשָׁום וְקָמָנוּ בָּהֶם: ¹³ לְכָן כִּי אָמָר אַדְנֵי יְהוָה וְנִטְעֵת יְדֵי עַל־אֲדָם וְהַכְּרִתְעֵי מִפְנֵה אֲדָם וְבָהֶמוּ וְנִתְהִיא חַרְבָּה מִתְלָמֵן וְדִדְנֵה בְּחַרְבֵּי פָלֵן: ¹⁴ גַּונְתָּתֵי אֶת־נִקְמָתֵי בְּאֲדָם בַּעַמִּי יִשְׂרָאֵל וְעַשְׂוֵה בְּאֲדָם כָּפֵר וְכַחֲמֵתֵי וְיַדְעֵו

את-זקמתי נאם אדני ויהוה יען עשות פלשתים בונקה וינקמו וקם בשאט בזופש למשחת אובת עולם;¹⁶ לכן כה אמר אדני יהוה ידע על-פלשתים והכרתי את-כתריהם והאבדתי את-שרית חוף הים;¹⁷ ועשיתי בם נקומות גדולות בתוכחות חכמה וידעו כי אני יהוה בתמי את-זקמתי בם:

Chapter 26

1 יהו בעשתי-עשרה שנה באחד לחודש היה דבריו הוה אליו לאמר: **בָּנֵי אָדָם** צוֹן אֲשֶׁר-אִמְרָה צַר עַל-יוֹרֶשֶׁלָם הַאָח נִשְׁבְּרָה דְלָתוֹת הַעֲכִים נִסְבָּה אֲלֵי אֲמָלָה הַחֲרֵבָה: **לְכָן כִּי** אָמָר אֲדֹנֵי וְהִזְמָנָה עַלְךָ גּוֹיִם וּבְטַבְתָּה הַעֲלוֹת הַיּוֹם לְגַלְיוֹ: **וְשַׁחַטְנוּ** חֻמוֹת צָר וְהַרְסָוּ אֲגְדָּלָה וְסַחְיָה עַפְרָה מִפְנָה וּנְתַתִּי אֶזְתָּחִית לְצַחִית סְלָע: **מִשְׁטָחַ** תְּרִמִּים תְּהִיה בְּתוֹךְ הַסּוּס כִּי אֲנִי דָבָרְתִּי נָאָם אֲדֹנֵי וְהִזְמָנָה לְבַנְיָה לְבַנְיָה: **וְגַנְוֹנָה** אשר בְּשָׁלה בְּחָרֶב תְּהִרְגָּנָה וְזַעַן כִּי אֲנִי וְהִזְמָנָה: **כִּי** כִּי אָמָר אֲדֹנֵי וְהִזְמָנָה מְבַיאָה אַלְצָר נִבְכְּדוֹ אַצְרָר מְלָךְ-בְּגָלָם מִצְפָּן מִלְּבָד מְלָכִים בְּסָסָס וּבְרָכָב וּבְפְרָשִׁים וּבְקָהָל וּמִעֲרָב: **בְּנוּתִיר** בְּשָׁלה בְּחָרֶב יְהָרָג וּנְתַנוּ עַלְךָ דָיק וּשְׁפָר עַלְךָ סְלָה וְהַקְּרָם עַלְךָ צְנָה: **וּמְתַקֵּן** קְבָלָנוּ יְתַן בְּחֻמוֹתִיר וּמְגַלְתִּיר יְתַח בְּחֻבוֹתִיו: **מִשְׁפָעַת** סָסִיו וּכְסִךְ אַבְקָם מִקְולָ פְּרָשׂ וּגְלָגָל וּרְכָב תְּרִשְׁעָנָה חֻמוֹתִיר בְּבָאוֹן בְּשָׁערִיר כְּמַבָּאוֹי עִיר מִבְקָעה: **בְּפִרְסּוֹת** סָסִיו וּרְכָב אַתְּכָלְחוֹצָותָן עַפְרָה בְּחָרֶב יְהָרָג וּמְצָבָות עַזָּר לְאָרֶץ תַּרְדָּה: **וְשָׁלָלָן** חִילָךְ וּבְזָזָר רְכָלָר וּהַרְסָוּ חֻמְלָעִיר וּבְתִי חֻמְדָתָר יְתַצּוּ אַבְנִיר וּעֲצִיר וּעֲפָרָר בְּתוֹךְ מִים יְשִׁימָו: **וְהַשְׁבָּעִי** הַמּוֹן שְׁבָרִיר וּקְנוֹרִיךְ לְאָוֹשָׁם וְעַד: **וּמְתַתְּרִיךְ** לְצִחְתִּים חֻמוֹתִיר בְּבָהָר הַרְגָּל בְּתוֹךְ וּרְעָשָׂו האַיִם: **וּרְזָזָן** מַעַל סְסָאָתָם כָּל נְשִׁיאָה הַמָּסְרָר אַתְּמִיעָלִים וְאַתְּבָגִינִי רְקַמְתָם וּפְשָׁטוּ חַרְדָּות | **וְלִבְשׁוּ** עַל-הָאָרֶץ יְשָׁבָךְ וּמְחַרְדוּ לְרָגְלִים וּשְׁמַכוּ עַלְיכָן: **וְנִשְׁאָן** עַלְךָ קִינָה וְאָמְרוּ לְךָ אִיר אַבְדָת נְשַׁבְתָ מִימִים הַעֲיר הַהְלָה אֲשֶׁר-הִתְהִיתָ חִזְקָה בְּבָם הִיא וּשְׁבָיךְ אֲשֶׁר-נִתְהַנְּנוּ חַתִּים לְכַלְיָוְשָׁבָה: **עַמָּה יִחְרָדוּ** אָנוּ יּוֹם מְפַלְתָר וּגְבָלָה קְאִים אֲשֶׁר-בָּנִים מְצַאֲתָרָס: **כִּי** כִּי אָמָר אֲדֹנֵי וְהִזְמָנָה בְּתַחַת אַתְּךָ עִיר נְחַרְבָתָ כְּעָרִים אֲשֶׁר לְאַיְוֹשָׁבָה בְּהַעֲלוֹת עַלְךָ אַתְּתָהָם וּכְסָוָן הַמִּים הַרְבִּים: **וְהַוּרְדָתָךְ** אַתְּיָוְדִי בָּרוּ אַלְעָם עַולְםָוָה שְׁבָתִיךְ בָּאָרֶץ תְּחַתְּתָוֹת כְּחָרְבָתָ מַעֲולָם אַתְּיָוְדִי בָּרוּ לְמַעַן לֹא תְשִׁיבָי וּנְתַתִּי צְבָי בָּאָרֶץ חִימָם: **בְּלָהּוֹת** אַתְּנָר וּאַינְר וּתְבַקְשָׁי וּלְאַתְּמַצְאִי עוֹד לְעוֹלָם נָאָם אֲדֹנֵי וְהִזְמָנָה:

Chapter 27

1. **הוּא דבירהוּ אֵלִי לאמֶר:**² **וְאַתָּה בָּנַיְךְ שָׁא עַל-צָּרָ קִינְחָ:**³ אמרת לעזר הישבתי על-מגבות את רכלת העמים אל-איים רבעם כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני כלילות יופי:⁴ אבל ימים גבוריין בניר קללו יופור:⁵ ברושים משניר בנו לך את כל-לחטים ארץ מלובנו לךחו לעשות תרין עליין:⁶ אלונין מפשע עשו משוטיר קרשך אשדרון בתארחים מאין כתים:⁷ שברקמה ממצרים היה מפרשן לךחות לך ליפס תכלת וארגמן מאין אלישה היה מכסר:⁸ شبוי צידון וארוד הינו שיטים לך חכמייך צור-היון בקר המה חבליך:⁹ קני גבל וחכמייך הוי בבר מהזקיי בז'ער כל-אניות הים ומלהיחט הוי בבר ערבערב:¹⁰ פרט ולוד וופט הינו בחיליך אנשי מלחתך מגן וכובע תל-ז'ער המה נתנו הדריך:¹¹ בני ארוך ומילן על-חוומותיך סביב וגמדים בגמגדותיך הוי שליטיהם תלו על-חוומותיך סביב המה קללו יופר:¹² תריש שחרתך מרב כל-הון בקסר ברזל בדיל וועופרת נתנו עזבונייר:¹³ יון תבל נושר המה רכליך בגופש אדים וככל נוחשת נתנו ערבערב:¹⁴ מבית תונגרמה סוסים ופרשים וורדים נתנו עזבונייר:¹⁵ בני דzon רכליך אדים וביט סחנת ייך קרנות שנ והובנים השיבו אשכרכ:¹⁶ ארטס שחרתך מרבי מעשיר בפיך ארבענו ורכמה ובוץ' וראמת וכיכל' נתנו בעזבונייר:¹⁷ יהודה וארץ ישראל המה רכליך בחטף פונג' ודבש ושמן וצרי' נתנו ערבערב:¹⁸ דמשק שחרתך ברב מעשיר מרבי כל-הון בין חלבון וצמר צחר:¹⁹ יון יואול בעזבונייר נתנו ברזל עשות קדה והקנה בערבער היה:²⁰ דzon רכלתך בונגדייחס לרכבה:²¹ ערבער וככל-בשאי קדר המה שחריך ייך בכרים ואילים ועתודים בס שחריך:²² רכליך שבא ורעלמה המה רכליך בראש ובקל'אבן יקרה וחלב נתנו עזבונייר:²³ חהון וככה' וולדן רכליך שבא אשור כלמד רכלתך:²⁴ המה רכליך במקללים בגלומי תכלת ורבקה ובגנזי ברומים בחבלים חבשים ואיזים במרקלוֹת:²⁵ אינויות טרשיך שרותיך ערבער ותמלאי ותכבד מייד בלב-ים:²⁶ בכאים רבים הביאוּר השיטים אטור רום הקדים שבר בלב ימים:²⁷ הונך' ועזבונייר ערבער מלמיר ותבליך מחזיקו בדוקר וערבי מלערבר וכל-אנשי מלחתך אשדר-בר ובכל-הקלן אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך:²⁸ ליקול זעהת תבליך ירעשו מגרשות:²⁹ יורדו מאנויותיהם כל תפשי מושוט מלחים כל חבל הים אל-הארץ יעמדו:³⁰ והשמיעו עליך בקהלם ויעזעקו מרה ויעלנו עפר-על-ראישיהם באפר יתפלשו:³¹ והקיווחו אליך קרחה וונגרו שקיים ובכו אליך במרקנס מספד קו:³² ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו עלייך מי צזר כדמה בתוך הים:³³ בזאת עזבונוּר מילימ השבעת עמים רבם ברב הווינ' וערבער העשרה מל-אי-ארץ:³⁴ עת נשברת מיטים במעמקיהם ערבער וככל-הקלן בתוכך נפלו:³⁵ כל-شبוי האים שמקו עלייך ומלכיהם שערו שער רעמו פנים:³⁶ סחרים בעמים שרקו עלייך בלהות היה וainer עד-עולם:ס

Chapter 28

¹ זֶבְּרִיּוֹה אֵלִי לְאָמָר: ² בָּנָּאָם אָמַר לִגְיֹד צַר כְּהֵאָמָר | אֲדֹנִי יְהוָה יֻן גְּבָה לְבָנִי וְתָמֵר אֶל אָנוֹ מֹשֵׁב אֱלֹהִים יְשִׁבָּתִי בָּלְבָב וּפְנִים
וְאַתָּה אָדָם וְלְאִישׁ וְתַתְעַנְּ לְבָנִי כֹּל אֱלֹהִים: ³ הַנָּה חַכְמָתְךָ אַתָּה מִדְנָאֵל כָּל-סְתוּם לֹא עַמְּמוֹק: ⁴ בְּחַכְמָתְךָ וּבְתַבְונָתְךָ עֲשֵׂית לְבָנִי חַיל וְתַעֲשֵׂש זָהָב
כְּסֶף בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ: ⁵ בְּרַבְּ חַכְמָתְךָ בְּרַכְלָתְךָ הַרְבִּית חִילָן וְגַבְבָה לְבָבְךָ מִלְּחָמָה: ⁶ לְכָן כִּי אָמָר אֲדֹנִי יְהוָה יֻן תַּתְעַנְּ אֶת-לְבָבְךָ כֹּל אֱלֹהִים:
⁷ לְכָן הַנָּנוּ מְבֵיא עַל-זָרִים עֲרֵיכִי גּוֹיִם וְהַרְיוֹן חַרְבוֹתֶם עַל-זָרִים חַכְמָתְךָ וְחַלְלָוּ יְפֻעַתְךָ: ⁸ לְשָׁחַת וְרַדְךָ וּמְתַהָּה מִמּוֹתִי חַלְל בָּלְבָב יְמִים:
⁹ הָאָמָר תֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲנִי לְפָנֵי הָרָגֶג וְאַתָּה אָדָם וְלְאִישׁ בַּדְּמָלִיכָה: ¹⁰ מִזְוִתְּ עָרֵלִים תִּמְוֹת בִּזְדִּזְרִים כִּי אֲנִי דָּבָרְתִּי נָאֵם אֲדֹנִי יְהוָה:
¹¹ זֶבְּרִיּוֹה אֵלִי לְאָמָר: ¹² בָּנָּאָם שָׁא קִינְה עַל-לְבָלָן צָוָר וְאַמְرָת לוֹ כִּי אָמָר אֲדֹנִי יְהוָה אַתָּה חֹותֵם תְּכִנָּתְךָ כָּלָא חַכְמָה וְכָלָל
¹³ בְּעָדוֹן גְּזָרָה אֱלֹהִים הָיָת כְּלָאָבִן יְהֹרָה מִסְכְּתָן אָדָם פָּטוֹה וְיָהָלָם תְּרִישָׁ שְׁהָם וְשָׁפָה סְפִיר נָפָך וּבְרַקְעַת זָהָב מְלָאֵת תְּפִיר וּוּקְבִּיר בָּרָב
בַּיּוֹם הַבָּרָאָק כּוֹנְנוּ: ¹⁴ אַתְּ-כָּרָב מִמְשֵׁח הַסּוֹכָר וְנַמְתַיְּנָ בָּהּ קְדָש אֱלֹהִים הָיָת בַּתּוֹר אַבְנִיאָש: ¹⁵ תְּמִימִים אַתָּה בְּדַרְכֵךְ מִיּוֹם
הַבָּרָאָק עַד-יָמֶצָא עַוְלָתָה בָּרָה: ¹⁶ בְּבָבְרַכְלָתְךָ מִלְּתָכוֹן חַמְס וְתַחַטָּא אַוְתְּלָלָן מִתְּרָאָם וְאַבְנָן כָּרָב הַסְּלָר מִתְּרָאָם מִקְדָּשָׁךְ וְאַוְצָאָש
מִתְּזָכָר הִיא אַכְלָתָךְ וְאַמְגָן לְאָפָר עַל-הָאָרֶץ לְעַנִּי כְּלִרְאִיךְ: ¹⁹ כְּלִי-זָעָר בְּעָמִים שָׁמָנוּ עַלְיָן בְּלָחוֹת הַיָּה וְאַיִן עַד-עוֹלָמִים: ²⁰ זָהָב
דָּבְרִיּוֹה אֵלִי לְאָקוֹן: ²¹ בָּנָּאָם שִׁים פְּנֵיךְ אַל-צִידְוָן וְהַנְּבָא עַלְיָה
כְּרַבְּיָה אֵלִי לְאָקוֹן: ²² אֲמָרָת כִּי אָמָר אֲדֹנִי יְהוָה הַנָּנוּ עַלְיָה צִידְוָן וְכַבְדָתִי בְּתוֹךְ וְדַעַן
כְּרַבְּיָה אֵלִי הַבְּעָשָׂוֹת בָּה שְׁפָטִים וְנוֹקְדָשָׁתִי בָּה: ²³ שְׁלַחְתִּי-ךְ דָּבָר וְדַם בְּחַצְוֹתְךָ וְנוֹפָל בְּתוֹךָ בְּחַרְבָּךְ עַלְיָה מִסְבֵּבִיךְ וְיַדְעָנוּ כִּי אֲנִי
יְהֹוָה: ²⁴ וְלֹא-יְהֹוָה עוֹד לְבִתְּ יִשְׂרָאֵל סְלוֹן מִמְּאֹר וְקֹזֶן מִכְּאֹב מִכְּלָסְבִּים הַשְּׁאָטִים אָוֹתָם וַיַּדְעָנוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנִי יְהֹוָה: ²⁵ כְּהֵאָמָר אֲדֹנִי
וְהֹוּ בְּקָבְצִי | אַתְּ-בִּתְּ יִשְׂרָאֵל מִזְרָעָם אֲשֶׁר נִפְצָא בָּם וּנוֹקְדָשָׁתִי בָּעַל-אַדְמָמָת אֲשֶׁר-תַּחַזְקֵנִי לְעַקְבָּךְ: ²⁶ וְיַשְׁבָּן
עַלְיָה לְבָטוֹח וּבְנוּ בְּתִים וּנְטוּנָוּ כְּרָמִים וּשְׁבַּנוּ בְּבָטוֹח בְּעָשָׂוֹת שְׁפָטִים בְּכָל הַשְּׁאָטִים אֲתָם מִסְבִּיבָתֶם וַיַּדְעָנוּ כִּי אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהִים:

Chapter 29

¹ בְּשָׁנָה הַעֲשֵׂרִית בְּעִשְׂרֵי בְּשָׁנִים עָשָׂר לְחַדֵּש הַיָּה זֶבְּרִיּוֹה אֵלִי לְאָמָר: ² בָּנָּאָם שִׁים פְּנֵיךְ עַל-פְּרָעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְהַנְּבָא עַלְיָה
בָּלָה: ³ זֶבְּרִיּוֹה אֵלִי לְאָמָר | אֲדֹנִי יְהֹוָה הַנָּנוּ עַלְיָה פְּרָעָה מֶלֶךְ מִלְּכָרְמִירָם הַתְּנִינִים הַגָּדוֹל הַרְבָּץ בְּתוֹךְ יְאָרִיךְ וְאַגְּרִוְתִּי אֲנִי עַלְיָה וְעַשְׂתִּי:
⁴ נִתְעַתְּ חַחִים בְּלָחוֹר וְהַדְבָּקָתִי דְגַתְּ-אִירָק בְּקַשְׁקַשְׁתִּיר וְהַעֲלִיתִיר מִתּוֹר יְאָרִיךְ וְאַתְּ כָּלְדָגָת יְאָרִיךְ בְּקַשְׁקַשְׁתִּיר מִזְבָּח: ⁵ וְנִטְשָׁתִיךְ
הַמְּדָבָרָה אַוְתָּן וְאַתְּ כָּלְדָגָת יְאָרִיךְ עַל-פְּנֵי הַשְּׁדָה תְּפּוֹל לֹא תָאָסֵך וְלֹא תִּקְבַּץ לְחַיְתָה אָרֶץ וְלֹעֵז הַשְּׁפִים נִתְעַתְּנִיךְ לְאָכָלה: ⁶ וַיַּדְעָנוּ כְּלִישָׁבָן
מִצְרָם כִּי אֲנִי יְהֹוָה יֻן הַיּוֹתָם כָּה אַמְרָת כִּי אָמָר אֲדֹנִי יְהֹוָה
כִּי אֲנִי יְהֹוָה יֻן אָמָר יְאָרִיךְ וְאַל-אִירָק וְגַתְּ-אִירָק וְתַמְלִיא אֲרַצְמִירָם לְשִׁקְמָה וְחַרְבָּה וְיַדְעָנוּ
כִּי אֲנִי יְהֹוָה יֻן אָמָר יְאָרִיךְ וְאַל-עַשְׂתִּי: ¹⁰ לְכָן הַנָּנוּ עַלְיָה צִידְוָן וְהַנְּבָא עַלְיָה
נִשְׁמָוֹת וְעַרְבָּה בְּתוֹךְ עָרִים מִחְרָבּוֹת תְּהִינָן שְׁמָה אַרְבָּעִים שָׁנָה וְהַפְּצָצִי אַתְּ-מִצְרָם בְּגּוֹיִם זְרִיחִים בְּאֶרְצָות: ¹³ כִּי כִּי אָמָר אֲדֹנִי יְהֹוָה
מִקְשָׁץ אַרְבָּעִים שָׁנָה אַקְבָּץ אַתְּ-מִצְרָם אֲשֶׁר-אָבָעִים שָׁנָה: ¹² וְנִתְעַתְּ אַתְּ-אַרְצָם מִצְרָם בְּתוֹךְ | אַרְצָת
וְיַהְיָה עַד-עַשְׂתִּי לְבִתְּ יִשְׂרָאֵל וְרַגְלָה בְּהַמֶּה לְאָמַר תְּעַבְּרָבָה וְלֹא-תְּשַׁבַּח מִשְׁמָךְ בְּתוֹךְ | אַרְצָת
מִקְרָמָם וְיַהְיָה שְׁם מִמְּלָכָה שְׁפָלָה: ¹⁵ מִזְרָחָמְלָכָות תְּהִינָה שְׁפָלָה וְלֹא-תִּתְנַשְּׁאָה עַד עַל-הָגּוֹיִם וְהַקְּשָׁטָתִים לְבָלָתִי בְּגּוֹיִם: ¹⁶ וְלֹא
יְהֹוָה יְהֹוָדָה לְבִתְּ יִשְׂרָאֵל וְשְׁרָאֵל לְמִבְּטָח מִזְמְרָא עַזְזָבָרָא עַזְזָבָל הַעֲבָדָה עַבְדָה וְלֹא-תִּתְנַשְּׁאָה
אַתְּ-דָבְרִיּוֹה אֵלִי לְאָקוֹן: ¹⁸ בָּנָּאָם נִבּוֹכְדָרָאצָר מִלְּרַבְּבָל הַעֲבָדָה אַתְּ-חִילָן עַבְדָה כָּלָה גְּדָלָה אַל-צָרָב כְּלִרְאִיךְ וְכָל-קְרַבָּשׁ מִרְּוֹתָה שְׁמָךְ בָּרָאָשׁוֹן וְעַד-גְּבוּל
הַיָּה אַזְמָנִים וְשְׁלָל שְׁלָלָה וּבְזָה בְּזָה וְהַיְתָה שְׁכָר לְחִילָן: ²⁰ פְּעַלְתָּה אַשְׁר-עָבָד בָּה נִתְעַתְּ לְאַתְּ-אַרְצָמִירָם אֲשֶׁר-עָשָׂוּ לְיַי נָאֵם אֲדֹנִי יְהֹוָה:²¹ בְּנָם
הַזָּהָאָצְקִים קָרְן לְבִתְּ יִשְׂרָאֵל וְלֹבָג אַתְּ-עַתְּנִיאָש פְּתַחְזְרָפָה בְּתוֹסָם וַיַּדְעָנוּ כִּי אֲנִי יְהֹוָה:

Chapter 30

¹ יֶהָיָה זֶבְּרִיּוֹה אֵלִי לְאָמָר: ² בָּנָּאָם הַגְּנָא וְאַמְרָת כִּי אָמָר אֲדֹנִי יְהֹוָה הַיְלָלוּ הַהָ לְיָמִין: ³ קַיְרָבָן יוֹם וְקַרְבָּב יוֹם לְיָמִין יְמִין עַת גִּים
זָהָיָה: ⁴ בָּאָה מִרְבָּבְמִצְרָיִם וְהַיְתָה חַלְחָלָה בְּנֶסֶת בְּמִצְרָיִם וְלֹא-לְבָנָה מִמְּנָה וְנְהָרָסוּ וְסְזָדִיקָה: ⁵ כְּנָשׁ וְפּוֹט וְלוֹדָ וְכָל-הָעָרָב וְלֹבָג
אָרֶץ הַבְּרִית אַתָּם בְּחַרְבָּה וּפְלָוֹ: ⁶ כָּה אָמָר יְהֹוָה יְהֹוָה הַנָּנוּ עַלְיָה מִלְּרַבְּבָל הַעֲבָדָה עַבְדָה כָּלָה גְּדָלָה אַל-צָרָב כְּלִרְאִיךְ וְכָל-קְרַבָּשׁ מִרְּוֹתָה שְׁמָךְ בָּרָאָשׁוֹן וְעַד-גְּבוּל
בְּתוֹךְ אַרְצָת נִשְׁמָוֹת וְעַלְיָה בְּתוֹךְ עָרִים נִחְרָבּוֹת תְּהִינָה: ⁸ זִדְעָנוּ כִּי אֲנִי יְהֹוָה בְּתִים זְרִיחִים בְּמִצְרָיִם וְנִשְׁבָּרוּ כָּל-עַזְיוֹה: ⁹ בְּנִים הַהָאָצָן
מַלְאֲכִים מִלְּפָנֵי בְּצָלָמָי הַחֲנֹן אֲשֶׁר-תִּכְתַּבְשָׁה בְּהַמִּזְבֵּחַ בְּמִצְרָיִם וְנִשְׁבָּרוּ כָּל-עַזְיוֹה: ¹⁰ כִּי אָמָר אֲדֹנִי יְהֹוָה
אָרֶץ בְּגִדְעָן אֲרַצְמִירָם מִלְּרַבְּבָל הַעֲבָדָה אַתְּ-חִילָן אֲשֶׁר-עָבָד כְּלִרְאִיךְ וְכָל-קְרַבָּשׁ מִרְּוֹתָה אֲשֶׁר-עָשָׂוּ לְיַי נָאֵם אֲדֹנִי יְהֹוָה:¹² בְּנָם

галולים והשבתי אלילים מונף ונשיה מארכ' מצרים לא יהוה' ועד נומתינו וראה הארץ מארים:¹⁴ ה' השמחי את-פְּתַלּוֹס ונתתי אש בענן
ועשיתי שפטים בנה:¹⁵ ושפקתי חמתני על-סין מעוז מצרים והכרתי את-המן נא:¹⁶ ונתתי אש במצרים חול תחיל סין ווא תהייה להבקע
ונוף צני יומם:¹⁷ בחורי און ופייבשת בתריך יפל ונהנה בשבי תלכבה:¹⁸ ובתחפנוש חשן ההום בשבריהם את-טמות מצרים ונשבת-יבנה
גאון עזה היא ענן וכסעה ובונתיה בשבי תלכבה:¹⁹ עשיתי שפטים במצרים וידעו כי-אני יהוה:²⁰ יהי באחת עשרה שנה בראשון
בשבעה לחודש היה דבריה הוה אליו לאקרו:²¹ בקראתם את-זروع פרעה מלך-מצרים שברתי והנה לא-תְּבַשֵּׂה לסתת רפהות לשום חתול
לחבשה לחזקה לתפש בחרבם:²² לן כהארם | אדי' יהוה הנני אל-פרעה מלך-מצרים שברתי את-זרעעתי את-חיה'קה ואת-הנשברת
והופלתי את-החרב מידי:²³ והפצצתי את-מצרים בגנים וזיריהם בארץות:²⁴ וחזקתי את-זרעوت מלך בבל וננתתי את-חירבוי יידיו ושברתי
את-זרעوت פרעה ונאך נאקוות חל לפניו:²⁵ והחזקתי את-זרעות מלך בבל וזרעות פרעה תפונה וידשו כי-אני יהוה בתמי חרבי ביד
אל-רבבל ונטה אותה אל-ארץ מצרים:²⁶ והפצצתי את-מצרים בגנים זיריהם ארצאות יודעו כי-אני יהוה:

Chapter 31

¹ יהי באחת עשרה שנה בשילישיו באחד לחודש היה דבריו הוה אליו אמר: ² בז'אים אמר אל-פארעה מלך מצרים ואלה המונע אל-מי דמי בגדרון: ³ הנה אשר ארכ בלבנון ופה ענף וחרש מסל וגבה קומה ובין עבותים היתה צמורתו: ⁴ מים גדלווה תהום וממתהו אתי-נמרטה הילן סביבות מטעה ואת-תעלתינו שלחה אל-יעצ' השדה: ⁵ על-כן גבאה קמותו מכל עצי השדה ותורכינה סרעפהתו ותארנה פארעון¹¹ מפינים ובמים בשלחו: ⁶ בסעפתיו קונג כל-ענף השמים ותחת פארעון יילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים: ⁷ ייר בגדלו בארכ דליותיו כי-יה שרשו אל-מים ובים: ⁸ אריזום לא-עוממה בוגר-אלחים ברושים לא דמו אל-סעפתיו וערמנים לא-יהו כפראתיו כל-עץ בגרא-אלחים לא-Ճה אלו בפו: ⁹ כי-ה עשיטו ברב דליותיו וקנאהו כל-עצי-עדן אשר בן הגאלחים: ¹⁰ لكن כה ארכ-אדני והוא עוץ גברת בקומה ויתן צמרתון אל-בון עבותים ורם לבבו בגרבו: ¹¹ אתנהו ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשו גרשתו: ¹² וכורתהו זרים ערכיו גוים ויטשו אל-הרים ובכל-גאות נפלו דליותיו ותשברנה פארתון בכל-אפיקי הארץ וירדו מצלו כל-עמי הארץ ויטשו: ¹³ על-מפלתו ושכךנו כל-ענף השמים ואל-פארתו הוו כל חית השדה: ¹⁴ מלפען אשר לא-יגרהור בקומתם כל-עצי-מים ולא-יתנו את-צמרתם אל-בון עבותים ולא-יעמדו אליהם בגביהם כל-עתמי מים כי-כלם נתנו לאות אל-ארץ תחתיות בתוך בני אדם אל-ירוד בורס: ¹⁵ כה אמר אדני והוא ביום רדתו שאולה האבלתי כסתי עליון את-תתומם ואמען נהרותיה וכלאו מים ובים ואחד עליון לבנון וכל-עצי השדה עליון עלפה: ¹⁶ מקול מפלתו הרعشתי גוים בהורדי אתו שאולה את-ירודי בור וונחמו בארכ תחתיות כל-עצי-עדן מבחר וטוב-לבנון כל-עתמי מים: ¹⁷ גם-הם אתו ירדן שאולה אלה-לילי-חרב וזרען ישבו בצלו בתוך גוים: ¹⁸ אל-מי דמיות כהה בכבוד ובגודל בעצי-עדן והורדת את-עצי-עדן אל-ארץ תחתיות בתוך ערלים תשכב את-חללי-חרב הוא פרעה וכלה המונע נאם אדני יהוה:

"strong= "H6288" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" פארה" =lemma | 11| פארתו | 31:5

Chapter 32

ויהי בשתי עשרה שנה בשני عشر חדש באחד לחודש היה דבריו הוה אליו לאמר:² בזאתם שא קינה על-פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפир גוים נדמית ואתה מתנים בימים ותנעה בנורחותיך וועל-חילום ברגליך ותropic נהורותם;³כה אמר אדני והוה פרשתו לעלון אתרשתי: בקהל עפים רבים והעלון בחרמי;⁴ וגוטשיך בארץ עלי-פני השדה אטילר והשכונתי עלי' כל-עוז השדים והשבועת ממק חית כל הארץ;⁵ונתני את-בשרך על-ההרים ומלאתי הנאות רמותך;⁶ והשקייתך ארץ צפתך מדין אל-הרים ואפקים ימלאון מפקך;⁷ כסיתני בכבודך שלים והקדורתך את-יכובכם שמש בענן אכסון וווחך לא-יאיר אוון;⁸ כל-מאורי אור-בשמיים אקדורים עלייך ותתני חישך על-ארצך נאם אדני והוא:⁹ הוכעתשי לבר עמים רבים בהיבאי שברך בגוים על-ארצות אשר לא-יעדתם;¹⁰ והשמוני עלייך עמים רבים ומיליהם ישערו על-יך שער בעופפי חרבוי על-פניהם וחרדו לרוגעים איש לנפשו ביום מפלתך;¹¹ כי אמר אדני והוא חרב מלך-בבל תבוואך;¹² בחרבות גבורות אפיק המונע עריצי גוים כלם ושדדו את-גאון מצרים ונחרק כל-המונה;¹³ והאבדתך את-יכל-המגודה מעל מים רבים ולא מלחם רגאל-אדם עוד ורסותה בהמה לא מדוקם;¹⁴ אז אשקיע מימיים ונחרותם כשםן אויליך נאם אדני והוא: ¹⁵ בתהו את-ארץ מצרים שםמה ונשמה ארץ ממלאה בהכחותי את-יכל-וшиб בה וידעו כי-אני והוא;¹⁶ קינה היא וקונונה בנות הגוים תקוננה אותה על-מצרים ועל-כל-המונה תקוננה אותה נאם אדני והוא:¹⁷ ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחודש היה דבריו הוה אליו לאמר:¹⁸ בזאתם נהה על-המון מצאים והודחו אומה ובנות גוים אדרם אל-ארץ תחתיות אתי-ירדי בו;¹⁹ מקני עטמת רזה והשכבה את-יערלים;²⁰ בטנו שליל-חבר יפלו חרב נתנה משכו אותה וככל-המונה;²¹ ידברו זלו אליו גבורים מתוך שאול את-יעריו ירדן שכבו הערלים חללי-חבר;²² שם אשור וכל-קלה סביבותיו קברתו כלם חללים הנפלים בחרב;²³ אשר נתנו קברותיך ברכתי-בBOR ותני קלה סביבות קברותה כלם חללים נפלים בחרב אשר-נתנו חתית הארץ;²⁴ שם עלים וכל-המונה סביבות קברתה כלם סיליט הנפלים בחרב אשר-ירדו ערלים אל-ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם הארץ חיים וושאנו כל-מתם אתי-ירדי בו;²⁵ בטנו חללים נתנו משכב לה בכל-המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי-חרב כי-תמנת ארט-חיים וושאנו כל-מתם אתי-ירדי בו בטנו חללים נתנו;²⁶ שם מושך תבל וכל-המונה

סביבותינו קבורותיה כלם ערלים מחללי חרב כיננתנו חתיתם הארץ חיים: ²⁷ וְאֵיךְ יַשְׁכִּבוּ אֶת־גִּבְעֹרִים נָפְלִים מִעָרְלִים אֲשֶׁר יַרְדֹּוּ שָׂאוֹל בְּכָל־מִלְחָמָת וַיַּתְנוּ אֶת־חַרְבוֹתָם תְּחִתְּ רַאשֵּׁיהם וְתָהִי עֻזָּונֶם עַל־עַצְמוֹתָם כִּיחַתִּית גִּבְעֹרִים הארץ חיים: ²⁸ אַתָּה בֶּתֶר עַרְלִים תְּשַׁבֵּר תְּשַׁבֵּר אֶת־חַלְיל־חֶרֶב: ²⁹ שָׁמָה אֲדוֹם מִלְכִיהָן וְכָל־נְשָׁאָהָה אֲשֶׁר־נְתַנוּ בְּגִבְעֹתָם אֶת־חַלְיל־חֶרֶב הַמָּה אֶת־עַרְלִים יַשְׁכּוּ אֶת־יְרִידָה בָּור:

³⁰ שָׁמָה נְסִיכָה אֲפֹן כָּלָם וְכָל־צָדְנוֹ אֶת־חַלְילָם בְּחַחִיתָם מְגֻבָּרָתָם בְּזֶשֶׁם וְשַׁכְנָוָן עַרְלִים אֶת־חַלְיל־חֶרֶב וְשַׁאֲוָן כְּלָמָת אֶת־יְרִידָה בָּור:

³¹ אֲוֹתָם וַיָּרֶה פָּרָעה וְנָחָם עַל־כָּל־הַמּוֹנוֹן ³² חַלְיל־חֶרֶב פָּרָעה וְכָל־חַילוֹ נָאָם אֲדוֹנֵי יהוָה: ³³ כִּינַתִּי אֶת־חַתִּתוֹ ³² בָּרָץ חַיִם וְהַשְׁכֵב בֶּתֶר עַרְלִים אֶת־חַלְיל־חֶרֶב פָּרָעה וְכָל־הַמּוֹנוֹן נָאָם אֲדוֹנֵי יהוָה:

Chapter 33

1 יהי דבריהו אליו לאמר: ² בראם דבר אל-בנין עמק אפרת אליהם ארץ כי-אביא עליה חרב ולקחו עם-הארץ איש אחד מחקיהם ומונתנו את-החרב באהה את-הארץ ותקע בשופר והזhor את-העם: ⁴ ושם עת-קען השופר ולא נזhor ותבוא חרב ותקחו דמו בנה ווְאַתָּה קֹל הַשׁוֹפֵר שְׁמֻעֵךְ וְאַתָּה נִזְהָר נִפְשֶׁוּ מְלָט: ⁶ זה הצפה כי-יראה את-החרב באהה ותקע בשופר והעם לא-זhor ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעוננו נלחקה ודמו מיד-הצפה אדרש: ⁷ ואתה בראם צפה נתיר לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אתם מפני: ⁸ באמרי לרשע רשות מות תמות ולא דברת להזהיר רשות מרכזו הוא רשות בעוננו ומות זדמו מידך אברך: ⁹ אתה כריהור רשות מרכזו הוא ולא-שב מפנה ואטה נפשך הא בעוננו ומות ואטה נפשך האל-תמות: ¹⁰ אתה בראם אמר אל-יבית ישראל כן אמרתם לא אמר כי-פושינו וחטאינו עליינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה: ¹¹ אם-אליהם כי-אני | נאם | אידי יהוה אם-אחפץ במעות הרשות כי-אמ-בשוב רשות מרכزو ותירה שבבו שבו מרכיצים הרעים ולמה תמותו בית ישראל: ¹² אתה בראם אמר אל-בנין עמק צדקת הצדיק לא תצללו ביןם פשען ורשות הרשות לא-יכשל בה ביום שבון מרטשו וצדוק לא יכול לחיות בה ביום חטאינו: ¹³ באמרי לצדיק היה ותירנה ובעולו אשר-רעשה בו מות: ¹⁴ ובامرיו לרשע מות תמות ושב מחתאתו ועשה משפט וצדקה: ¹⁵ חבל ושב גילה ישלים בחקנות החיטים קלך לבני עשות עול חי ויה לא ימות: ¹⁶ כל-חטאינו ¹² אשר חטא לא תירנה לו משפט וצדקה עשה חי ויה: ¹⁷ אמרו בני עמר לא יתכן דרך אידי והמה דרכם לאי-תיכן: ¹⁸ בשוב-צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בהם: ¹⁹ ובשוב רשות מרטעה ועשה משפט וצדקה עליום הוא ויה: ²⁰ ואכרתם לא יתכן דרך אידי איש צדקו אשפוט אתכם בית ישראל פ ²¹ יהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחודש לגולתנו באילו הפליט מירושלים לאמור הכתה העיר: ²² יד-יהו הימת אל בערב לפני בוא הפליט ופתחת את-פי עד-בוא אליו בברך ויפתח פ' ולא נאלמתי עוד: ²³ יהי דבריהו אליו לאמר: ²⁴ בראם ישבו החרבות הארץ על-אדמת ישראל ופתחת את-פי עד-בוא אליו יברך ואברחים ווינש את-הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה: ²⁵ לכן אמר אליהם כה-אמר | אידי יהוה על-הקדם | תאכלו ועינכם תשאו אל-גלויכם ודם תשפכו והארץ תירשו: ²⁶ עמדתם על-הרבעם עשיתן תועבה ואיש את-אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו: ²⁷ כה-תאמור כה-אמר אידי יהוה כי-אני אמד-לא אשׁר בחורבות בחרב לפול ואישר על-פני השלה ליה ננתנו לאכלו ואיש במצאות ובמערות בדבר ומותנו: ²⁸ וננתנו את-הארץ שכמה ומשמה ונשבת גאון עזה ושםנו הרי ישראלי מאין עוזר: ²⁹ וודען כי-אני ויה בתמי את-הארץ שסמה ומשמה על כל-תוועבתם אשר עשוס: ³⁰ אתה בראם בני עמר הנדברים בך אצל הקירות ובפטמי הבתים ודבריך את-אחד איש את-אחד לא אמר באורא ושבלו מה הדבר היוצא מאת-יהו: ³¹ יבנוו אלין ככבודיהם ושבו לפניו עמי ושמי אידברין ואוותם לא יעשו דבר-verbim בפיים המה עשים אחורי בעcum לבע הלן: ³² והונך להם כשיר עגבים יפה קול ומטב נגן ושמי אידבריך ועשים איןם אוטם: ³³ ובאהה הנה באהה וידעו כי-נביא היה בתוכנס:

"strong= "H6666" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" =lemma | זְקָרָה ¹¹_[33:13]

"strong= "H2403b" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" =lemma | עַטְפָּה ¹²_[33:16]

Chapter 34

¹ יהי דבריך יונה אליו לאמר: ² בזאת הנבאה על-רווי וישראל הנבאה ואמרת אליהם לרעים כה אמר | אדני יהוה רוי עירישראל אשר רוי רעים אוטם הלא חצאן ירעו הרעים: ³ אמרת הצלב תאכלו ואת-הצ默ת תלבשו הבריאה וחבוחו הצאן לא תרעו: ⁴ אמרת הנחלות לא חזקתם ואת-החוללה לא-חישתם ואת-הנדחת לא-חישתם ולנשברת לא-חישתם ואת-האנגדת לא-בקשתם ובזיהקה רדייתם ומפרך: ⁵ ותפוץינה מבעל רעה ותהיינה לאכלה לכל-חית השדה ותפוץינה: ⁶ ישגו צאנו בכל-ההרים ועל כל-גבעה רמה ועל כל-פנוי הארץ נפצו צאנו ואין דורש ואין מבקש: ⁷ لكن רעים שמעו את-דבר יהוה: ⁸ חיראני נאם | אדני יהוה אם לא יען היוט'צאנִ | לב' ותהיינה צאנו לאכלה לכל-חית השדה מעין רעה ולא-דרשו רעוי את-צאנִינו ורעו הרעים אוטם ואט-צאנִ לא-רעו: ⁹ לכן הרעים שמעו דבריה: ¹⁰ הנה אמר אדני יהוה הנני אלהרעים ודרשתי את-צאנִ מייד והשבתי מרווח צאן ולא-ירעו עוד הרעים אוטם והצלת עאנִ מפייהם ולא-תהיין

לهم לאכלתך כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאנני ובקרתים:¹² כבקרת רעה עדרו ביום ייהו בזורה צאננו נפרשות כן אבקר את צאנני והצלתني אתתך מכל המקומות אשר פצצו שם ביום ענן ערפל:¹³ והוצאותם מוקהימים וקbatchים מוקהזרות והביאתים אל אדמתם ורעותם אל הרים וישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ:¹⁴ במרעה בטוב ארעה אתם ובהר מרים ישראלי יהיה וזהם שם תרכזנה בוננה טוב ומرعاה שמן תרעינה אל הרים וישראל:¹⁵ אני ארעה צאנני ואני ארבעים נאם אדני יהוה:¹⁶ אתי האבדת אבקש ואתי הנזחת אשבי ולנשברת אחבות ואתי החולא אחוך ואתי השמה ואתי החזקה אשמד ארעה במשפט:¹⁷ ואתה צאנני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בירשה לשא לאילים ולעתודים:¹⁸ המכט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו ברגליםכם ומשקעיםם תשתו ואת הנוטלים ברגליםם תרפסו:¹⁹ צאנני מרים רגליםם תרעינה ומרפס רגליםם תשתינה:²⁰ וכן כה אמר אדני יהוה אליו אליהם הנני אני שפטתי בירשה בריה ובינו שה רזה:²¹ וכן בצד ובכתף תהזפו ובקריניכם תניחו כל הנחלות עד אשר הפיצום אותן אדמתה אל החזקה:²² והושעתי לצאנני ולא תהיינה עוד לבן ושפטתי בין מה לך לשאה:²³ ווקממי עליים רעה אחיך ורעה אתה את עבדך דויד הוא ורעה אתם ווקאי היה להן לרעה:²⁴ אני אהיה להם לאליהם ועבדך דויד נשיא בתוכם אני יהוה דברת:²⁵ וכורתם ברית שלום והשבתי זיה-הרע מארץ וישבו במדבר לבטח וישנו בערים:²⁶ ונתתי אומתם וסביבות גבעתי ברכה והוודה הנט על עתנו גשמי ברכה יהיו:²⁷ ונתנו עץ השדה את פרו והארץ נתן יובליה והוא על אדמתם לבטח וידשו כי אני יהוה בשבורי אתי מטעת עולם והצלותם מידי העדים בהם:²⁸ ולא יהיה עוד בז לגנים וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחריד:²⁹ ווקממי להם מען לשם ולא יהיה עוד אספי רעב בארץ ולא יישאו עוד כל מין הגנים:³⁰ יידעו כי אני יהוה אלהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה:³¹ ואtan צאנני צאן מרעיתם אדם אתם אני אלהים נאם אדני יהוה:⁹

Chapter 35

¹ יהי דבריהו אליו לאמר:² בזאים שים פניך על-הר שער והנבא עליו: ³ ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר-שער ונטיתי ידי עליך ונתתיך שטחה ומתקה:⁴ עירך חרבנה אישים ואתה שטחה תהייה יידעת כי אני יהוה:⁵ ענו היה לך איבת עולם וגנבת אתי נישראל על-ידי-חרב בעת أيام בעז עון קץ:⁶ לכן חיאני נאם אדני יהוה כילדם עשן ודם ירדף אסלא דם שנאת ודם ירדף:⁷ וגנבת אתיך שער לשרפה וטמלה ועריך לא תישבנה:¹¹ ידעתי כי אני יהוה:¹⁰ ענו אמך את-שדי הגנים ואת-שדי הארץ ליה תהינה וירשנו יהוה שם היה:¹¹ לכן חיאני נאם אדני יהוה ועשיתי אפוך וכקנאתך אשר עשתה משנתיך בס נזעתי בס מאשר אשפטך:¹² יידעתי כי אני יהוה שטחה עת-כל-זאת צור אשר אמרת על-הר וישראל לאמר | שטחה:¹³ לנו נתנו לאכלתך:¹⁴ כשמותך לנחלת בית-ישראל על-אשר-שממה כןעשה לך אני שטחתך:¹⁵ כה אמר אדני יהוה כשלמה כל-הארץ שטחה עשה לך כה אמרת הרים כל-אדום כל-לה יידעו כי אני יהוה:⁹

"strong= "H7725" x-morph= "Shev" lemma= "שוב" 35:9 ¹¹ תשבנה | lemma= "strong= "H8074" x-morph= "He,Vqp3fs" lemma= "שםם" 35:12 ¹² שטחה | lemma= "strong= "H7725" x-morph= "He,Vqi3fp" lemma= "שוב" 35:11

Chapter 36

¹ אתה בזאים הנבא אל הרים וישראל ואמרת הרו וישראל שמעו דבריהו:² כה אמר אדני יהוה עלייכם האיך ובמאות עולם למוישה היהת לנו:³ לכן הגבא ואמורת כה אמר כה אמר אדני יהוה יען בזען שמות ושהא-אתכם מסבוב להיותכם מורה לשארית הגנים ותעלון על-משפט לשון ודברת-עם: ⁴ לכן הרים והר-הנגב אשר היו לבז וללעג לשארית הגנים אשר מסבוב:⁵ לכן כה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי דברת השטחות ולערבים הנזבות אשר היו לבז וללעג לשארית הגנים אשר מסבוב:⁶ לכן הנבא על-שארית הגנים ועל-אדום כל-אשר נתנו את-ארצני | להם למוישה בשחתת כל-לבב בשאט נפש לעמך מגנשה לך:⁷ לכן הנבא על-אדמת וישראל ואמרת להרims ולגבוטות לאפיקים ולגאות כה אמר | אדני יהוה הנני בקנאתי ובחתמי דברתך יען כל מות גנים ונשאתם: ⁷ לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאת את-אדמי אסלא הגנים אשר لكم מסבוב המה כל מעתם וshaw:⁸ ואתם הרים וישראל עופכם תתנו ונוריכם תshawו לעמך וישראל כי קרבו לבוא:⁹ כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם:¹⁰ והרבייתם עלייכם אדים כל-בית ישראל כל-לה ונשבו הערים והחרבות תבניהם:¹¹ והרבייתם עלייכם אדים ובמה ורבו ופכו והושבתו אתכם קוזקוטיכם והטבמי מראשתיכם ולודעתם כי אני יהוה:¹² והוילתי עלייכם אדים את-עמי וישראל וירושו והיית להם לנמלה ולא-תסוף עוד לשכלם:¹³ כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם יהוה:¹² והוילתי עלייכם אדים לא-תאכלו עוד וגוויל¹³ לא-תשכלי-יעוד¹⁴ נאם אדני יהוה:¹⁵ ולא-אשמי עליך עוד אכלת אדים את¹¹ ומשחת גויר¹² היהת:¹⁴ לכן אדים לא-תאכלו עוד וגוויל¹³ לא-תשכלי-יעוד¹⁴ נאם אדני יהוה:¹⁵ בזאים בית ישראל כל מות הגנים וחורת עמים לא תשכלי-יעוד וגוויל¹⁵ לא-תשכלי-יעוד¹⁶ עוד נאם אדני יהוה:¹⁶ יחו דביריהו אליו לאמר:¹⁷ בזאים כל מות הגנים ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם כתמתה הנזה היהת דרכם לפניו:¹⁸ ואשפוך חמתו עלייכם על-הדים אשר-שפכו על-הארץ ובגלויהם טמאו:¹⁹ אפיקים אתם בגנים ויזנו בארצות דרכם ובעלילותם שפטתיהם:²⁰ יובאו אל-הגנים אשר-באו שם ויחלו את-שם קדשי באמר להם עמי יהוה אלה ומארכז יזאו:²¹ ואחמל על-שם קדשי אשר-חלו-הו בית ישראל בגנים אשר-באו שם:²² לכן

אכזר לבי-ישראל כי אמי יהוה לא מעוכם אני עשה בבית יהודאי אשר חללו תם בגוים אשר-באתם שם:
2² והקדשתי את-שמי הנגיד המחול בוגויים אשר חללו תם בתוכם וידעו הגויים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעינייהם:
24² ולקחתני אתכם מורה-גנום ובקביעה אתכם מכל הארץ והבאתי אתכם אל-אדמתכם:²⁵ זורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל-גלויליכם אחריו אתכם:²⁶ ננתני לכם לב חזש ורום חדש אתה בקרובכם וסתורי את-לב האבן מבשרכם וננתני לכם לבبشر:²⁷ ואתירוחי אתן בקרובכם ועשויית אשתר-בחקי תלכו ומשפטו תשמרו ועשיתם:²⁸ יושבתם בארץ אשר נתתי לאביכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:²⁹ והושעתני אתכם מכל טמאותיכם וקרואתי אל-דגן והרבינו אתנו ולא-אתן עלייכם רעב:³⁰ והרבינו את-פְּרִי העץ ותונבות השדה למعلن אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בוגויים:³¹ אחכרתם את-זריכיכם הרעים ומעליליכם אשר לא-יתווים נקחתם בפניכם על עונתיכם ועל תועבותיכם:³² לא למעוכם אני-עשה נאם אדני יהוה יוזע לכם בזעם והקלמו מדריכיכם בית ישראל:³³ כה אמר אדני יהוה ביום טהרו אתכם מכל עונתיכם וושובתני את-הערלים ונבנו החרבונות:³⁴ הארץ נשמה תעדת תחת אשר היה שמקה לעני קל-זובר:³⁵ ואמרנו הארץ הלאו הנשלה היהת כנגיד-ך והערים החרבנות והגנשות והנהרסות בצדות ישבו: זודענו הגויים אשר ישארו סביבותיכם כי | אני יהוה בניתי הנחרשות נטעתי הנשלה אני יהוה דברתני ועשיתני:³⁶ כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית-ישראל לעשות להם ארבה אתם צאן אדק:³⁸ צאנו קדשים כaan וירושלם במושדיה כן תהיינה העמים החרבות מלאות צאן אדם יידיעו כי אני יהוה:

"strong= "H0859c" x-morph= "He,Pp2fs" lemma= ¹¹*אתה* | ¹²*גויין* | ¹³*גוייר* | ¹⁴*תכלוי* | ¹⁵*גוייר* | ¹⁶*תשכלוי* | 36:13-15
"strong= "H1471a" x-morph= "He,Ncmpe:Sp2fs" lemma= ¹¹*גויין* | ¹²*גויין* | ¹³*גוייר* | ¹⁴*תכלוי* | ¹⁵*גוייר* | ¹⁶*תשכלוי* | 36:13-15
"strong= "c:H1471a" x-morph= "He,C:Ncmpe:Sp2fs" lemma= ¹¹*גויין* | ¹²*גוייר* | ¹³*גוייר* | ¹⁴*תכלוי* | ¹⁵*גוייר* | ¹⁶*תשכלוי* | 36:14-15
"strong= "H3782" x-morph= "He,Vpi2fs" lemma= ¹¹*כשלה* | ¹²*גויין* | ¹³*גוייר* | ¹⁴*תכלוי* | ¹⁵*גוייר* | ¹⁶*תשכלוי* | 36:14-15

Chapter 37

היתה על יד יהוה וויצוاني ברוח הקעה והיא מלאה עצמות: ² והעבורי עליים סביר | סביר והנה רבות מאד על פניו בקעה והנה יבשות מאד: ³ ויאמר אליו בראתם התchingה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת: ⁴ ויאמר אליו הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות הבשות שמעו דבריה: ⁵ כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רום וחיותם: ⁶ גונתתי עליהם גדלים והעלתי עליהם עלייכם ברום וחיותם וידעתם כי אני יהוה: ⁷ ונבאתי כאשר צויתי וירקון להנביאי והנה רעש ותקרנו עצמות עצם אל עצמו: ⁸ וראיתי והנערלים גדים ובשר עליה וקרם עליהם עוז מלמעלה ורום אין בהם: ⁹ ויאמר אליו הנבא אל הרוח הנבא ברא אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מרבע רוחות באין הרוח ופח בחרוגים האלה וחיו: ¹⁰ והנבאתי כאשר צוינו ותבוא בכם הרום וייחיו ועמדו על רגליים חול גדול מאד-מאדים: ¹¹ ויאמר אליו בראם העצמות האלה כל-בית ישראל מהנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקנותנו נטרנו לנו: ¹² لكن הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעלתי אתכם מקריםתיכם עמי וhabati אתכם אל-אגדת וישראל: ¹³ וידעתם כי אני יהוה בפתחם את קברותיכם ובעהותם אתם מקריםתיכם עמי: ¹⁴ ונמתי רוחني בכם וחיותם והנחתי אתכם על-אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאמיה: ¹⁵ והי דבירה היה אל לארך: ¹⁶ ואתה בראם קח לך עץ אחד ומתב עליו ליוזה ולבני ישראל כבריין ¹⁷ ולאחריו לישך עץ אפרים וכלי-בית ישראל כבריין: ¹⁸ ואשר יאמנו אליו נבון לך לעץ אחד והוא לו לאחדים בידך: ¹⁹ דבר אלהים כה אמר אדני יהוה הנה אני לך את-עץ יוסף אשר ביד-אפרים ושבטיו ישראל עמק לאמר הלו-תגידי לנו מה-אללה לך: ²⁰ ונמתי אותך עליו את-עץ יהודה ושיטים לך אחד והוא אחד בידך לעיניהם: ²¹ ודברם כה אמר אדני יהוה הנה אני לך את-בננו ישראל מלך למלך וליא יהודען: ²² לשני גנים ולא יצאו עוד לגנו אחד בהרי ישראל ומולן אחד יהה לכלם מלך מלך ולא יהודען: ²³ ולא יטמאו עוד בגוליהם ובשהקוץיהם ובכל פשעיהם והושעתי אתכם מכל מושבתיהם אשר חטא ביהם וטהרתי אותם ואני אהיה לכם לאליהם: ²⁴ יעבדי זו מלך עליהם ורואה אחד יהה לכלם ובמשפטו ולכו וחקתי ישמרו ועשו אותם: ²⁵ וננתי לעבדך לעבדך אשר ישברכה אבותיכם ושבנו עליה ה' מה ובניהם עדר-עולם ודוד עבדך נשיא להם לעולם: ²⁶ וכרכתי להם ברית שלום ברית עולם יהה אתם והריבתיכם אתם ונמתי את-מקדשי בתוכם לעולם: ²⁷ וזה משכני עלייהם והייתי להם אלהים ומה יהויל לעם: ²⁸ וידעו הגnom כי אני יהוה מקדש את-ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם:

"strong= "H2270" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" =lemma | ¹¹_{חֶבְרוֹן} [37:16]
"strong= "H2270" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" =lemma | ¹²_{חֶבְרוֹן} [37:16]
"strong= "H2270" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" =lemma | ¹³_{חֶבְרוֹן} [37:19]
"strong= "H1961" x-morph= "He,Vqi3ms" =lemma | ¹⁴_{הַיִהּ} [37:22]

Chapter 38

1 י' והיו זכריה אל-יעזבון אמר: **2** בָּנָא קְדֻשָּׁה שֵׁם פָּנֶיךָ אֱלֹהִים אַרְצָה המִגּוֹן נְשֵׁיאָה רָאשָׁ מִשְׁרָה וְתִבְלָה וְהַגְּבָאָה עָלָיו: **3** זָמַרְתָּ כִּי אָמַר אֱלֹהִי יְהוָה הַנֶּגֶן
אלְיךָ גָּנוֹג נְשֵׁיאָה רָאשָׁ מִשְׁרָה וְתִבְלָה: **4** שׁוֹבְבָתָךְ וְנִתְעִי חֲחִים בְּלִחְיָךְ וְהַזְּכָאתִי אֶזְרָךְ וְאֶת-כָּל-חַילְךָ סְסִים וּפְרִשִּׁים לְבַשִּׁי מְכֻלָּל כְּלָם קְתַל וּבְ
צָהָב וּמְגַן תְּפִשִּׁי חֲרָבוֹת כְּלָם: **5** פְּרָסָס כְּשׁוֹן וּפְטוֹת אַתָּם כְּלָם מְגַן וּכְבוֹעַ: **6** גָּמָר וְכָל-אַגְּפָיו בֵּית תּוֹרָמָה וּרְכָטִי צָפוֹן וְאֶת-כָּל-אַגְּפָיו עַפְמִים רַבִּים
אתָךְ: **7** הַכֹּן וְהַכֹּן לְבָנָה וְכָל-קְהָלָה הַנְּקָהָלִים עַלְיךָ וְהִיְתָ לְהַם לְמִשְׁמָר: **8** מִקְיָּמִים וּרְבִיטִים תִּפְקַד בְּאַחֲרִית הַשִּׁנְיָם תִּבְנֹא | אַל-אָרֶץ |
משׁוֹבְבָת מְחוּבָה מִקְבָּצָת מַעֲמִים רַבִּים עַל הַרְיָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-הָיוּ לְחַרְבָּה תִּמְדִיד וְהִיא מַעֲמִים הַזָּאת וְיִשְׁבּוּ לְבַטְחָה כְּלָם: **9** עַלְיָת כִּשְׁאָה
תִּבְאָה כְּעָנָן לְכָסָות הָאָרֶץ תְּהִיא אַתָּה וְכָל-אַגְּפָיו וּמַעֲמִים רַבִּים אַוְתָּרָס: **10** כִּי אָמַר אֱלֹהִי יְהוָה וְהִיא | בַּיּוֹם הַהְוָא יַעֲלוּ דְּבָרִים עַל-לִבְגָּר
חַשְׁבָּת מִחְשְׁבָּת רְעוֹה: **11** וְאִמְרָתָךְ אַעֲלָה עַל-אָרֶץ פְּרוֹזָת אֶבֶן הַשְׁקָלִים יִשְׁבּוּ לְבַטְחָה כְּלָם יוֹשְׁבִים בְּאַיִן חַסְמָה וּבְרִיחָה וּדְלִימָת אַיִן לְהַמְּלָא:
12 לְשָׁלָל שָׁלָל וּלְבָנָן לְהַשְּׁיבָן יְהוָה וְעַל-חַרְבָּת נִשְׁבָּת וְאֶל-עַם מַאֲסָף מְגֻנוֹם עַשְׂה מִקְנָה וְהַקְּנוּן יִשְׁבּוּ עַל-טַבּוֹר הָאָרֶץ: **13** שְׁבָא אֶזְדוֹן וּסְתָרִי
תְּרֵשֶׁשׁ וְכָל-כְּפֹרָה יִאֲמְרוּ לְךָ הַלְּשָׁלָל שָׁלָל אַתָּה בָּא הַלְּבָן בְּזַהֲקַת קְהָלָה לְשָׁאת | כַּסְף וּזְהָבֵב לְקַחַת מִקְנָה וְהַקְּנוּן לְשָׁלָל גְּדוֹלָס:
14 לְכָן הַבָּבָא בְּזַאֲלָם וְאִמְרָתָךְ לְגֹנוֹג כִּי אָמַר אֱלֹהִי יְהוָה הַלְּוֹא | בַּיּוֹם הַהְוָא בְּשַׁבְּתָעַמִּים וְיִשְׁרָאֵל לְבַטְחָה תְּזַעַם:
אַתָּה וּמַעֲמִים רַבִּים אַתָּה רְכַבִּים כְּלָם קְהָל גְּדוֹל וְתוֹל: **16** וְעַלְיָת עַל-עַכְיִן יִשְׁרָאֵל כְּעָנָן לְכָסָות הָאָרֶץ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תְּהִוָּה
וְהַבְּאוֹתָךְ עַל-אָרֶץ לְמַעַן דַּעַת הָגּוֹן אַתָּה בְּהַקְדְּשִׁי בְּךָ לְעַינֵּיכֶם גָּנוֹס: **17** כִּי אָמַר אֱלֹהִי יְהוָה אֲתָה הָרְדִּיבָרִי בִּיםִים קְדֻמוֹנִים בְּיךָ
עַבְדִּי נְבָיוֹן יִשְׁרָאֵל הַנְּבָאים בִּיםִים הָהֵם שְׁנִים לְהַבְּיאָה בְּךָ לְעַלְיָהֶם: **18** וְהִיא | בַּיּוֹם הַהְוָא בְּזָא גָּנוֹג עַל-אֶדְקָתָה יִשְׁרָאֵל נָאֵם אֱלֹהִי יְהוָה
עַלְיָה חַמְתִּי באֲפִי: **19** וּבְקָנָתִי באֲשֶׁר-עַבְרָתִי אֶסְמָא | בַּיּוֹם הַהְוָא וְהִיא רָעֵשׁ גְּדוֹל עַל-אֶדְקָתָה יִשְׁרָאֵל: **20** וּרְעֵשׁוּ מִפְנֵי דְּבַר הַיּוֹם וְעַזְרָתָם
הַשְׁלִימִים וּמִתְּהִלָּה הַשְׁדָה וּכְלַהְרָמֶשׁ הַרְכֵשׁ עַל-הָאֶדְמָה וּכְלַהְאָדָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֶדְמָה וּנְהַרְסָס הָהָרִים וּנְפַדְּלָו הַפְּדָרוֹת וּכְל-חַזְוָה לְאָרֶץ
תְּפּוֹל: **21** קְרוֹאָתִי עַלְיוֹן לְלִיהְרֹוי חָרֵב נָאֵם אֱלֹהִי יְהוָה חָרֵב אֲישׁ בְּאַחֲרֵי תְּהִוָּה: **22** נְשַׁפְּטָתִי אֲתָה דְּבָרָר וּבְדָם וּגְשָׁם שָׁטָף וְאַבְנֵי אַלְגָּבִישׁ אֲשֶׁר
גּוֹרְתִּים אַמְתִּיר עַלְיוֹן וְעַל-אַגְּפָיו וְעַל-עַמִּים אֲשֶׁר אָתָה: **23** וְהַתְּגָלְתִּי וְהַתְּקַדְּשִׁי וְנוֹדַעַתִּי לְעַזְנֵי גְּזִים וְיִדְעֵוּ כִּי-אָנֹנוּ כִּי-אָנֹנוּ כִּי-אָנֹנוּ

Chapter 39

ואתה בראדם הנבאה על-ג'וג ואמרתך כה אמר אדני יהוה הנני אלין ג'וג נשייה ראש משך ותבל:² "ושבבותתין ושותאותך והעליתיך מירכתי"
צפון והבאותך על-הרי ישראל:³ והכיתוי קשתח מיד שמאולן וחציך מיד ימינך אפיקו:⁴ "על-הרי ישראל תפול אתה וכל-אנפוק ועפם אשר
אתך לעיט צפור כל-קנוך וחיתת השדה נמתיך לאכללה:⁵ "על-פניהם השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה:⁶ "שלוחתני איש במעוג ובישבי⁷
האים לבטוח וידעו כי אני יהוה: ⁷ ואת-יהם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא-אתחל את-שם קדשי עוד וידעו הגויים כי אני יהוה קדוש
בישראל:⁸ הנה באה ונזהת נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתינו:⁹ ווצאו ושבו ערי ישראל ובעירו והשיקו בנשך ומגן וגנה בקשת
ובחצים ובמקל יד ברמה ובערו בהם אש שבע שנים:¹⁰ ולא-ישאו עצם מוקהשזה ולא-יחטבו מוקהשעים כי בנשך יברוריאש ושללו
את-ישראלם ובזוז את-בזיזיהם נאם אדני יהוה:¹¹ והוא ביום הלהוא אתן לנוגן | מקומ-שם קבר בישראל ג' העבריט קדמתם הם וחסמת
זיא את-ה עבריטים וקברו שם את-ג'וג ואת-כל-המנוה וזרלאו גיא המכון גוג:¹² וקברים בית ישראל למן טהר את-הארץ שבעה חדשים:
וקברו כל-עם קלאו והיה להם לשם يوم הכהני נאם אדני יהוה:¹⁴ ואנשי מקמיד יבדילו עברים באלץ מוקברים את-ה עבריטים את-הנוגרים
על-פניהם הארץ לטהרה מkaza שבעה-חמים יחקה:¹⁵ ועברו העבריטים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצל ציון עד קברו אתון המקברים
אל-גיא המכון גוג:¹⁶ גג שטמ"ר המונה וטהרו הארץ:¹⁷ ואתלה בראדים כה-אמיר | אדני יהוה אמר לצפור כל-קנוך ולל | חיתת השדה
הקבצנו ובאו האספנו מסביב עלי-זבחו אשר אני זבח לכם זבח גודול על הרי ישראל ואכלתם בשער ושתייתם דם:¹⁸ בשער גבורים תאכלו
ודם-נשאי הארץ תשטו אילום כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם:¹⁹ ואכלתם חלב לשבעה ושתייתם דם לשקרון מזבחיו אשר-זבחתינו
לכם:²⁰ ושבעתם על-שלוחני סוס ורכב גבורה וכל-איש מלחהה נאם אדני יהוה:²¹ נתתני את-כבודני בגוים וראו כל-הגויים את-משפטך אשר
עשתי ואת-ידי אש-רשਮתי בהםם:²² וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מוקהימים הוהו והלאה:²³ וידעו הגויים כי בעזם גלו
ביהו-ישראל על אשר מעלו-בי ואסתר פני מהם ואתnen ביז צרים ויפול בחרב כלם:²⁴ בטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני
מהם:²⁵ لكن כה אמר אדני יהוה עתה אשבי את-שביתת²⁵ יעקב וויחממי כל-בית ישראל וקנאתי לשם קדשי:²⁶ וונשואת-כל-מלותם
ואת-כל-מעלים אשר מעלו-בי בשבתם על-אדמתם לבטה ואנו מחרוד:²⁷ בשותבי אוטם מוקהימים וקצתינו אתם מארצאות איביהם
נקדשתי גם לעיני הגויים רביים:²⁸ וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלוותי אתם אל-הגויים וכנסתים על-אדמתם ולא-אותיר עוד מהם שם:
ולא-אסתר עוז פני מהם אשר שפכתי את-רוחמי על-בית ישראל נאם אדני יהוה:²⁹

"strong= "H7622" x-morph= "He,Ncfsc" שְׁבִית" =lemma | שְׁבּוֹת 11|39:25

Chapter 40

¹ בעשרים וחמש שנה לגולונו בראש השנה בעשרו לחץ בארבעה עשרה שנה אחר הכתה העיר עצם | היום הזה הייתה עלי
זידיה והיבא אתי שפה: ² במראות אלהים הביאנו אל-ארץ ישראל וינויחי אל-הר גביה מאי ועלו כמבנה-עיר מונגב: ³ יוביא אוטי שמה
והנה איש מראתו כمراה נחתת ותול-פשתום בינו וקנה המכח והוא עמד בשער: ⁴ יזבר אל-האיש בן-אדם ראה בעיניו ובאזורו שכל
ושים לבב לכל אשר-אני מראה ואולר כי למן הראותה הבאתה הנה הגד את-כל-אשר-אתה ראה לבית ישראל: ⁵ הנה חומה מותח
לבית סביר | סביר וביד האיש קנה המכדה שש-אמות באמה וטפח ומיד אתרחוב הבנו קנה אחד וקומה קנה אחד: ⁶ יוביא אל-שער אשר
פנוי דרך החקיימה ועל במעלתו ¹¹ ומיד | את-סף השער קנה אחד רחוב ואת-סף אמר קנה אחד רחוב: ⁷ הנה אמר קנה אחד רחוב
רחוב ובין התאים חמיש אמות וסף השער מצט אל-השער מהתה אמר קנה אחד: ⁸ ומיד את-אלם השער מהבית קנה אחד: ⁹ ומיד את-אלם
השער שמנה אמות ואילו ¹² שתים אמות ואלם השער מפה ושלשה מפה מפה מודה אחת
לששתם וכןה אחת לאלם מפה ומפו: ¹¹ ומיד אתרחוב פתח-השער עשר אמות אורך השער שלוש עשרה אמות: ¹² גובל לפני התאות
אקה אהת ואמרה-אהת גובל מפה והטה ששי-אמות מפו ושש אמות מפו: ¹³ ומיד את-השער מגן התא לגנו רחוב עשרים וחמש אמות פתח
גנד פתח: ¹⁴ ויעש את-אלים שניים אמה ואל-אל' החצר השער סביר | סביר: ¹⁵ ועל פניו השער האיתון ¹³ על-לפני אלם השער הפנימי
חמשים אכה: ¹⁶ וחלונות אטמות אל-ההטמים ואל-אליהמה לפניה לשער סביר | סביר ובן לאלהות וחולנות סביר | סביר לפניהם
ואל-אל תמים: ¹⁷ יובי אני אל-החצר החיצונה והנה לשכות ורכפה עשו לחצר סביר | סביר שלשים לשכות אל-הרצפה: ¹⁸ והרצפה
אל-כתר השערים לעקת ארוך השערים הרצפה התחתונה: ¹⁹ ומיד רחוב מלפני השער המתחונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה
הקדדים ואתפונ: ²⁰ והשער אשר פנוי דרך הatzpon לחצר החיצונה מגד ארכו ורוחבו: ²¹ ותאזו ¹⁴ שלושה מפו ושלשה מפו ואילו ¹⁵ ואילו ¹⁶
היה מקצת השער הראשון חמישים אמה ארכו ורחב חמיש ועשרים באמה: ²² ושער לחצר הפנימי גנד השער לצפון ולקדדים ומיד שער אל-שער מאה אמה:
קדדים ובמלות שבע עילובו ואילו ¹⁰ לפניهم: ²³ ושער לחצר הפנימי גנד השער לצפון ולקדדים ומיד שער אל-שער מאה אמה:
וילכני דרך הדרום והנה-שער דרך הדרום ומגד אילו ¹¹ ואילו ¹² מקומות האלה: ²⁵ וחלונות לו ואילו ¹³ סביר | סביר בחלונות
האה חמישים אמה ארוך ורחב חמיש ועשרים אמה: ²⁶ וממלות שבעה עולות ¹⁴ ואילו ¹⁶ לפניים ותמים לו אחד מפו ואחד מפו
אל-אלים: ²⁷ ושער לחצר הפנימי דרך הדרום ומגד שער אל-השער דרך הדרום מאה אמות: ²⁸ יובי אני אל-חצר הפנימי בשער הדרום
ומגד את-השער מקומות האלה: ²⁹ ותאזו ¹⁸ ואילו ¹⁹ ואילו ²⁰ מקומות האלה ולאלמו ¹¹ סביר | סביר חמישים אמה
ארוך ורחב עשרים וחמש אמות: ³⁰ ואלמות סביר | סביר ארוך חמיש ועשרים אמה ורחב חמיש אמות: ³¹ ואילו ²² אל-חצר החיצונה
ותכונים אל-אלו ²³ וממלות שמונה מעליו ¹²: ³² יובי אני אל-החצר הפנימי דרך הקדים ומגד את-השער מקומות האלה: ³³ ותאזו ²⁵
ואילו ²⁶ ואילמו ²⁷ מקומות האלה וחלונות לו ולאילו ²⁸ סביר | סביר ארוך חמישים אמה ורחב חמיש ועשרים אכה: ³⁴ ואילמו ²⁹ לחצר
החיצונה ותמים אל-אלו ³⁰ מפו ומפו ושמנה מעליות מעליו ³¹ יובי אני אל-שער הצפון ומגד מקומות האלה: ³⁶ ותאזו ³² אל-אלו ³³
ואילפו ³⁴ וחלונות לו סביר | סביר ארוך חמישים אמה ורחב חמיש ועשרים אכה: ³⁷ ואילו ³⁵ לחצר החיצונה ותמים אל-אלים ³⁶ מפו
ומפו ושמנה מעליות מעליו ³⁷ חולשה ופתחה באלים השערים שם זיהו את-העה: ³⁹ ובאלם השער שניהם שלחנות מפו ושןים
שלחנות מפה לשחות אליהם העולה והחטא והאשם: ⁴⁰ ואל-הכתר מחוץה לעולה לפתח השער הצפונה שענים שלחנות ואל-הכתר
זאתה אשר לאלם השער שניהם שלחנות: ⁴¹ ארבעה שלחנות מפה ורבעה שלחנות מפה לכתף השער שמונה שלחנות אליהם ישתחוו:
וארבעה שלחנות לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם וינויחו את-הכלים אשר ישתחוו
את-העליה בס והבקב: ⁴³ ותשפטים טפח אחד מוכנים בבית סביר | סביר ואל-השלוחות בשער הקרבן: ⁴⁴ וממחוצה לשער הפנימי לשחות
שרים בחצר הפנימי אשר אל-כתר שער הצפון ווניהם דרך הדרום אחד אל-כתר שער הקדים פנוי דרך הצפון: ⁴⁵ יזבר אליו זה הלשכה
אשר פנוי דרך הדרום לכחנים שמרי משמרת הבית: ⁴⁶ וחלשה אשר פנוי דרך הצפון לכחנים שמרי משמרת המשבח בבני-ישראל
הקרבים מבני-ישראל אל-יהוה לשרתונ: ⁴⁷ ומיד את-החצר ארך | מהא אכה ורחב מהא מוגעת והמוגעת לפני הבית: ⁴⁸ יובי אני אל-אלם
הבית ומיד אל-אלם חמיש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפו ושלש אמות מפו: ⁴⁹ ארך האלה עשרים חמיש אמה ורחב
עשתי עשרה אכה ובמלות אשר עלו אליו ועמדים אל-האלים אחד מפה ואחד מפה:

"strong= "b:H4609b" x-morph= "He,R:Ncfpc:Sp3ms" =lemma="מעלה" ¹¹ 6:40:6
 "strong= "c:H0352b" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms" =lemma="אל" ¹² 9:40:9
 "strong= "d:H2978" x-morph= "He,Td:Ncmcsa" =lemma="יאתון" ¹³ 15:40:15
 "strong= "c:H8372" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms" =lemma="תא" ¹⁴ 21:40:21
 "strong= "c:H0352b" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms" =lemma="אל" ¹⁵ 21:40:21
 "strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms" =lemma="אלם" ¹⁶ 21:40:21
 "strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms" =lemma="אלם" ¹⁰ 22:40:22
 "strong= "c:H2474" x-morph= "He,C:Ncbsc:Sp3ms" =lemma="חולון" ¹⁷ 22:40:22
 "strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms" =lemma="אלם" ¹⁸ 22:40:22

"strong= "c:H8561" x-morph= "He,C:Ncfsc:Sp3ms lemma= תמרו | תמר" [40:22]
"strong= "H0352b" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= אילו | אויל" [40:24]
"strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילם | אילים" [40:24]
"strong= "c:l:H0361" x-morph= "He,C:R:Ncmsc:Sp3ms lemma= לאילמו | לאילם" [40:25]
"strong= "H5930c" x-morph= "He,Ncfpc:Sp3ms lemma= עלותנו | עלה" [40:26]
"strong= "H4608" x-morph= "He,Ncmpc:Sp3ms lemma= מעלה | מעלה" [40:26]
"strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילם | אילם" [40:26]
"strong= "H0352b" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= אילו | אויל" [40:26]
"strong= "c:H8372" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= תא | תא" [40:29]
"strong= "c:H0352b" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילו | אויל" [40:29]
"strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילם | אילם" [40:29]
"strong= "c:l:H0361" x-morph= "He,C:R:Ncmsc:Sp3ms lemma= לאילמו | לאילם" [40:29]
"strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילם | אילם" [40:31]
"strong= "H0352b" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= אילו | אויל" [40:31]
"strong= "H4608" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= מעלה | מעלה" [40:31]
"strong= "c:H8372" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= תא | תא" [40:33]
"strong= "c:H0352b" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילו | אויל" [40:33]
"strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילם | אילם" [40:33]
"strong= "c:l:H0361" x-morph= "He,C:R:Ncmsc:Sp3ms lemma= לאילמו | לאילם" [40:33]
"strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילם | אילם" [40:34]
"strong= "H0352b" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= אילו | אויל" [40:34]
"strong= "H4608" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= מעלה | מעלה" [40:34]
"strong= "H8372" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= תא | תא" [40:36]
"strong= "H0352b" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= אילו | אויל" [40:36]
"strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילם | אילם" [40:36]
"strong= "c:H0352b" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילו | אויל" [40:37]
"strong= "H0352b" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= אילו | אויל" [40:37]
"strong= "H4608" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= מעלה | מעלה" [40:37]

Chapter 41

ובניין אלהיכל וימד את־האלים שש־אמות רחוב מפו ושש־אמות רחוב מפו רחוב האול;² וווחב הפתחה עשר אמות וכתופת הפתחה חמש אמות מפו ווקען אמות מפו ימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה:³ בוא לפניהם ומד איל־הפתחה שתים אמות והפתחה ששה אמות ורחב הפתחה שבע אמות;⁴ ימד את־ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל־פניהם הרכיל ויאור אל־יה קדש הקדשים;⁵ ימד קיר־הבית ששמ אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביר | סביר לבית סביר | ואצלעות צלע אל־צלע שלוש ושלשים פעמים גזאות בדור אשר־לבית לצלעות סביר | סביר להיות אחוזים ולא־יהו אחוזים בדור הבית;⁶ ורחוב ונסבה למללה למעלה לצלעות כי מוסב־הבית למללה למעלה סביר | סביר לבית על־כן רחוב־לבית למללה וכן התחתונה עליה על־העלינה לתיכונה;⁷ וראייתי לבנות בנה סביר | סביר מיסודות⁸ הצלעות מלו הקונה שיש אמות אצילה;⁹ וווחב הקיר אשר־צלע אל־החו צלע אמתות ואשר מנוח בית צלעות אשר לבית;¹⁰ ובין הלשכות ורחב עשרים אמה סביר לבית סביר | סביר;¹¹ וווחח הצלע למן פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מוקום המונח חמיש־אמות רחוב סביר | סביר;¹² וובננו אשר־אל־פניהם הגירה פאת דורךם רחוב שביעים אמה ורחוב פנוי הבית והגורה לקדים מהא וארכו תשעים אמה;¹³ וממד את־הבית אורך מאה והגורה והגבינה וכקירותיה אורך מאה;¹⁴ ורחוב פנוי הבית והגורה לקדים מהא;¹⁵ וממד אורך־הבניין אל־פניהם הגירה אשר על־אחותה ואתו־קיהא¹⁶ מפו ומו פאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר;¹⁷ והחלזונים האטומות והאטיקים סביר לשלהם נגד הסף שתרף עץ סביר | סביר והארץ עד־החלונות והחלונות מכסות;¹⁸ על־מעל הפתחה ועד־הבית הפנימי ולהו צלע־הקלור סביר | סביר בפנימי ובחיצון מודות;¹⁹ עשוו כרובים ותמורות ובין־כרובים לכרוב ושתנים פנים לרוב;²⁰ ונני אדם אל־ההמירה מפו ופניכפור אל־ההמירה מפו עשו אל־הקל־הבית סביר | סביר;²¹ מהארץ עד־מעל הפתחה הכרובים והתמורות שעשוין וקירות ההיכל;²² הרכיל מזות רבעה ונני הקדש המראה כמראה;²³ והחמצב עץ שלוש אמות גביה וארכו שתים־אמות ומקצת־עוטו ז"ו וארכו וקירותיו עץ ובדבר אל־יה השלחן אשר לפניהם והוו;²⁴ ושתים דלתות

לדלותות שתיים דלנות שתיים לדלת אמות ושתן דלנות לאחרת:²⁵ ועשויו אליו אל-דלנות ההייל' כרובים ותמרם כאשר גשווים לקיות ועב עץ אל-פנ' האולם מהחזק:²⁶ וחלונים אטמות ותמרם מפנ' ומפה אל-כטפות האולם וצלעות הבית והעבים:

"strong= "H4143" x-morph= "He,Ncbpc lemma= מוסך" 11|41:8
"strong= "c:H0862b" x-morph= "He,C:Ncmpc:Sp3fs lemma= ואתייה |אטו" 12|41:15

Chapter 42

¹ונצאנו אל-החצר החיצונה הדריך דרך הצפון ובאנו אל-הלשכה אשר נגד הגזירה ואשר-rangle הבניין אל-הצפון:² אל-פנ'יאר' אמות המאה סמוך הצפון והרחב חמשים אמות:³ נגד העשורים אשר לחצר הפנימי ונגדי רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל-פנ'יאתיך בשלשים:⁴ ולפנ' הפלשות מהלך עשר אמות רחוב אל-הפניימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון:⁵ והלשכות העליונות קצותם כי-יוכלו אתיקים זהנה מהתחתנות ומהתקנות הבניין:⁶ כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעומדי החצרות עליכן נאצל מהתחתנות ומהתקנות מהארץ:⁷ וכן אר-חלוץ לעקבות הלשכות דרך החצר החיצונה אל-פנ' הפלשות אר-רכו חמשים אמה:⁸ כי-איך הפלשות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על-פנ' ההייל' מאה אמה:⁹ ומתחת¹¹ הפלשות¹² אלה המבו¹³ מהקדמים באו להנה מהחצר החיצונה:¹⁰ ברם | גדר החצר דרך הקדים אל-פנ' הגזירה ואל-פנ' הבניין לשכות:¹¹ דורך לפניהם כמראה הפלשות אשר דרך הצפון אר-רכן כן רחובן וכל' מוצאיין וכמשפטינו וכפתחיהם:¹² כפתחי הפלשות אשר דרך הדורות פתח בראש דורך בפנ' הגדרת הגזירה דורך הקדים בבואן:¹³ ואמרו אליו לשכות הצפון לשכות הדורות אשר אל-פנ' הגזירה הנה | לשכות הקדש אשר יאלודם הכהנים אשר-rangle קדושים ליהוה קדשי הקדשים שם נגעו | קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי הפקום קדש:¹⁴ בbamם הכהנים ולא-יצאו מהקדש אשר אל-החצר החיצונה ולשם נגעו בגדיהם אשר-rangle ישרתו בהן כי-קדש הנה ילבשו¹⁴ בגדים אחרים וקרבו אל-אשר לעם:¹⁵ וכל' אתמדות הבית הפנימי והוציאני דורך השער אשר פנ'יו דורך הקדים ומזהו סביב | סביב¹⁶ מזד רום הקדים בקינה הפקה חמש-מאות¹⁵ קנים בקינה הפקה סביב:¹⁷ מזד רום הצפון בקינה הפקה:²⁰ לארבע רוחות מזד חומה לו סביב | סביב אחר חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחול:

"strong= "c:m:H8478" x-morph= "He,C:R:R:Sd lemma= מחתה" 11|42:9
"strong= "H3957" x-morph= "He,Ncfpa lemma= לשכה" 12|42:9
"strong= "d:H0935" x-morph= "He,Td:Vhrmsa lemma= בוא" 13|42:9
"strong= "H3847" x-morph= "He,Vqq3mp lemma= לבש" 14|42:14
"strong= "H0520a" x-morph= "He,Ncfpc lemma= אמה" 15|42:16

Chapter 43

¹וילכני אל-השער שער אשר פנה דורך הקדים:² והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקלו' כקוו' מים רביים והארץ האירה מכבדו:³ כמראה הראה אשר ראיתי כמראה אשרא-ראיתי בבא' לשחת את-העיר ומראות כמראה אשר ראיתי אל-הרכבר ואפל אל-פנ':⁴ זיכבונ' רינה בא אל-הגביה דורך פניו דורך הקדים:⁵ תשאני רום ותביاني אל-החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הביה:⁶ ואשמע מדבר אל' מהבית ואיש היה עד אצל:⁷ ויאמר אליו בר-אדם את-הקנים כסאי ואת-מקום פופות רגלי אשר אשכנ'ם בתוך בני-ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומיליחט בנזניהם ובפנ'יהם כליליהם בכווים:⁸ בתרם סוף את-פי ומזוותם אצל מוזחי' והקו' בינו ובינויהם וטמאו | את-שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפ':⁹ עלה ומחקן את-זניהם ופגרן מליכיהם מנקו' ושכנתו בתוכם לעולם:¹⁰ אתה בר-אדם הנג את-הבית ישראל את-הבית ויכלמו מעונתיהם ומדדו את-תקנית:¹¹ ואם-יכללו מכל אשר-עש'ו צורת הבית והוכנו' ומוצאיו ומוגאיו וכל-צורתי¹⁰ וכל-צורתי¹¹ הוקע אותם וכותב לעיניהם וישמו' את-כל-צורתו וא-כל-תקתו ועש'ו אותם:¹² זאת תורת הבית על-ראש ר'הר כל-גלו' סביב | סביב קדשים הנח'את תורה הבית:¹³ ואלה מדות המכוב' באמות אקה אקה וטפח וחבק גובל'ה אל-שפתה סביב' בז'ת האחד זהה בג המזבח:¹⁴ ומיהק' הארץ עד-השער התקתנו' שתיים אמות ורחב אקה ומעהולה הקטנה עד-העוזה בגודלה ארבע אמות ורחב האקה:¹⁵ ובהר'אל ארבע אמות ומיהק' אל-¹³ ומעל'ה הקנות ארבע:¹⁶ והאריאל¹⁴ שתיים עשרה ארך בשתיים עשרה ורחב רביע אל ארבעת רבעיו:¹⁷ והעוזה ארבע עשרה ארך ארבע עשרה רחוב אל ארבעת רבעה והגבול סביב' בז'ם העשוו'ו להעוזה עליון נולח ולזקן עליון זם:¹⁹ נתנה אל-רכנים הלוים אשר אל' בר-אדם כה אמר א-דני ר'הה אלה קנות המזבח בז'ם העשוו'ו להעוזה עליון נולח ולזקן עליון זם:¹⁹ הנתנה אל-רכנים הלוים אשר הם מזרע צדוק הכהנים אל' נאם א-דני ר'הה לשרטני פר בז'ק'ר לחטאת:²⁰ ולקחת מדקמו' ונתנה על-ארבע קרנמי' ואל-ארבע פנות העוזה ואל-הגבול סביב' וחטא' אוטו וכפרתתו:²¹ ולקחת את הפר החטא' ושרפו במפק' הבית מחוץ למתקדש:²² בז'ם השני מתקדש שעיר-עיזים תנאים לחטא' וחטא' את-המזבח כאשר חטא' בפר:²³ בכלותך מחתא תק'יב פר בז'ק'ר תפמים ואיל מרהצאן תנאים:

24 והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלך והעלו אותם עליה ליהוה:²⁵ שבעת ימים תעשה שעריךTheta את ליום ופר בזבחן ואיל מזחצאן תמיינם יעשן:²⁶ שבעת ימים וכפרו את המזבח וטהרו אותו ופלאו ידיו:²⁷ יוכלו את הימים ס ותיה ביום השלישי והלאה יעשן הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם ורצאי אתכם נאם אדני יהוה:

¹¹ כורת | lemma= "צורה" x-morph= "He,Ncfsc:Sp1cs" strong= "H6699" /

¹² תורת | lemma= "תורה" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" strong= "H8451" /

¹³ מחהראיל | lemma= "אריאל" x-morph= "c:m:d:H0741" strong= "He,C:R:Td:Ncma" /

¹⁴ האריאל | lemma= "אריאל" x-morph= "c:d:H0741" strong= "He,C:Td:Ncma" /

¹⁵ ידו | lemma= "H3027" x-morph= "He,Ncbsc:Sp3ms" strong= "T" /

Chapter 44

1 ישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא שער זהה סגור והוא לא יפתח איש לא יבוא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בנו והוא סגור:² אמר אלי והוא ישובנו לאכול ללחם³ לפני יהוה מדורם השער בוא ומדרכו יצא:⁴ ייביאני דר-שער הCEFן אל פנוי הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פנוי:⁵ אמר אלי והוא בזאתם שים לבן וראה בעיניך ובאזוריך שמע את כל אשר אני מדבר אחרך ללחיקות בית יהוה וכל תורתינו⁶ ושחת לבך למכור הבית בכל מוצאי המקדש:⁶ אמרת אל מורי אל בית ישראל כה אמר אדני והוא רב-לכם מכל תועבותיכם בית ישראל:⁷ בהבאיםם בניינך עריליב וערליبشر ליהו במקדשי לחלוו את ביתך בהקריבכם את-חלמי חלב ודם ופזרו את-בריתך אל כל-תועבותיכם:⁸ ולא שמרת קדשי ותשיכו לשמרי ממשרתי במקדשי לך:⁹ מה-אמור אדני והוא כל-בנינך ערל לב וערל בשיר לא יבוא אל מקדשי לכל-בנינך אחר בתור בני ישראל:¹⁰ כי אס-הלוים אשר רחko מעלי בטעות ישראל אשר תעו מעלי אחורי גוליהם ונשאו עונם:¹¹ יהו במקדשי ממשרדים פקדות אל-שעוני הבית ממשרדים את-הביתה מה ישחטו את-העליה ואת-ההובלה לעם ומפה עמדו לפניהם לשפטם:¹² nun אשר שרתנו אותך לפנינו גוליהם והיו לבית-ישראל למכשול עון על-כן נשאתי ידי עלייהם נאם אדני והוא ונשאו עונם:¹³ ולא יגשנו אליו לכחן לוי ולשת על-כל-קדשי הקדשים ונשאו כל-מפעלים ותועבותם אשר עשו:¹⁴ גונתינו אותך שמרי ממשרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו:¹⁵ והכהנים הללו בגין צדוק אשר שמרו את-משרת מקדשי בתעוזה בני-ישראל מעלי מהה יקרבו אליו לשפטני ועמדו לפני המקדש לו מלבד נאם אדני יהוה:¹⁶ מהם בגין נשאתי ידי עלייהם נאם אדני והוא ונשאו עונם:¹⁷ והיה בבואם אל-שרען החצר הפנימית בגדו פשטים ולבשו ולא-יעלה עלייהם צמר בשפטם בשערו החצר הפנימית ובויה:¹⁸ פארו פשטים והיו על-יראים ומכתשי פשטים יהיו על-מתניהם לא יחגנו בחוץ:¹⁹ ובאטאתם אלה החצר החיצונה אל-החצר החיצונה אל-העם ויפשטו את-בגדיהם אשר-המה משורתם גם הם וזהם בוגדים בם והניחו אותך בלשכת המקדש ולבשו בגין אחרים ואל-קדשו את-העם בבגדיהם:²⁰ וראם לא גלחו ופרע לא שלחו כסום יכסמו את-ארישיהם:²¹ וכן לא יאשתו כל-כך בגודם אל-החצר הפנימית:²² ואל-מירה גורשה לא-יקחן להם לנשים כי אס-בתוות מזור בית ישראל והאלמנה אשר תהייה אלמנה מכחן וקחו:²³ ואת-תורתך ואל-קדשו בצל-מושדי ישמרו ואל-שבתוותך יקdash:²⁴ ואל-מת איזם לא יבוא הימה עמדו לשפט²⁵ במשפטך ושפתו²⁶ ואל-תורתך ואל-קדשו בצל-מושדי ישמרו ואל-שבתוותך יקdash:²⁷ ובוים באו לטמאה כי אס-לאב ואלים ולבן לאח ולהאות אשרא-הניתה לאיש טקאו:²⁶ ואחריו טהרטו שבעת ימים וספרו לו:²⁷ אל-קדש אלה החצר הפנימית לשנת בקdash זיהוב חטאנו נאם אדני יהוה:²⁸ וויה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא-יתתנו להם בירושאל אני אחזה:²⁹ המנחה והחטאת ואל-ים וכל-חדרם בישראל לעם יהוה:³⁰ וראשית כל-בכורו כל וכל-תרומות כל מכל-תרומותיכם לכהנים יהוה וראשית ערשותיכם תתנו לך הנית ברכה אל-ביתך:³¹ כל-בכלה וטרפה מוקהען ומוקהמה לא יאכלו הכהנים:⁹

¹¹ לאכל | lemma= "אכל" x-morph= "He,R:Vqc" strong= "I:H0398" /

¹² תורת | lemma= "תורה" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" strong= "H8451" /

¹³ למשפט | lemma= "משפט" x-morph= "He,R:Ncma" strong= "I:H4941" /

¹⁴ ושפטהו | lemma= "שפט" x-morph= "He,C:Vqq3cp:Sp3ms" strong= "c:H8199" /

Chapter 45

1 בפה פילכם את-הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה | קדש מזאה הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש-הארץ בכל-גבולה סביר:² היה מזה אל-קדש חקש מאות חמישים מרבע סביר וחמשים אלף מגרש לו סביר:³ ומזהה הוא תמולד ארך חמשה⁴ ועשרים אלף עשרת אלפיים ובזיהוה המקדש קדש קדשים:⁴ קדש מזאה הארץ לא-כהנים ממשרתי המקדש יהוה הקרים לשרת את-יהוה והיה להם מקום לבתים ומתקדש למקדש:⁵ חמשה ועשרים אלף ארך וושרת אלפיים רחוב היה⁵ ללוים ממשרתי

הבית להם לאחזה עשרים לשכת: ⁶ואחזה העיר תנתן חמשת אלפיים רוחב ואורך חמשה ועשרים אלף לעומת תרומות הקדש לכל בית שישראל והיוה: ⁷ולנשיה מזיה ומזה לתרומות הקדש ואחזה העיר אלפוני תרומות הקדש ואלפוני אחזה העיר מפאתיהם נזה ומאת עזרה קדימה ואורך ל侻ות אמצע החלקים מגובל ים אל גבול קדימה: ⁸לארץ יהירלו לאחזה בישראל ולאיונו עוד נשאי אתי עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשכתייהם: ⁹כה אמר אדני יהוה רביכם נשאי ישראל חמס וشد הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשטיים מעלה עמי ואם אדני יהוה: ¹⁰מאזוניצדק ואופתיצדק ותזכות לי לכם: ¹¹האיפה והבָתְתַקְנָה לשהה מערש החמר הbett ועשרה חומשה שקל המנה היה להם: ¹²ואיפה אלהחמר היה מתקנתו: והשקל עשרים גרא חמשה ועשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחומשה שקל המנה היה להם: ¹³את התרומה אשר תרינו ששית האיפה מהחמר החטאים ושיטים האיפה מהחמר השעונים: ¹⁴וחק המשמן הבת המשמן מעשר הבת מנחכר עשרת הבתים חמץ כיעשרה הבתים חמץ: ¹⁵שהחאת מניהצאן מניהפאלים ממשקה ישראל למונחה ולולעה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה: ¹⁶כל העם הארץ והוא אל התרומה זאת לנשא בושאל: ¹⁷ועל הנשיה והיה קעולות והמנחה והנסר בחגיג ובגדדים ובשכחות בכל מושבי בית ישראל האויעשה את החרטה ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר بعد בית ישראל: ¹⁸כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחודש תחק פרברזבקן תמים וחטא את המקדש: ¹⁹ולקח הכהן מעם החטאת וננתן אל מוזחת הבית ואל ארבע פנות הארץ למזבח ועל מזבח שער החצר הפנימית: ²⁰וכן תעשה בשבעה בחודש מאיש שגה ומפטה וכפרת את היבת: ²¹בראשו בארכעה עשר יום לחודש יהוה לכם הפסח תג שבונות ימים מצות יאלל: ²²ועשה הנשיה ביום ההורא בעדו ובعد כל עם הארץ פר חטא: ²³שבעת ימייהק יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמים ליום שבעת הימים וחטא שער עזים ליום: ²⁴ומנוחה איפה לפר ואיפה לאול יעשה ושם הין לאיפה: ²⁵בשביעי בחמשה עשר יום לחודש בתג יעשה כאליה שבעת הימים וחטא את כללה וכמנחה וכשמנן:

"strong= "H2568" x-morph= "He,Acbsa" lemma= "חמש" ^{11/45:3}
 "strong= "H1961" x-morph= "He,Vqq3ms" lemma= "יהה" ^{12/45:5}

Chapter 46

¹כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדמים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום החדר יפתח: ²ובא הנשיה דרכו אולם השער מחוץ ומכד על מזבח השער ואת שללו והשתחווה על מפטן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב: ³והשתחוו עמארץ פתח השער ההוא בשכחות ובחדשים לפני יהוה: ⁴והעליה אשר יקרב הנשיה ליהוה ביום השבת ששה כבשים ואיל תמים: ⁵ומנוחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושם הין לאיפה: ⁶וביום החדר יפר בזבקע תמים ושתת כבשים נאל תמים יהו: ⁷αιופה לפר ואיפה לאול יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשוג ידו ושם הון לאיפה: ⁸ובבאו הנשיה זריך אלום השער יבוא ובדרכו יצא: ⁹ובבאו עמארץ לפני יהוה במועדים הבא דרכישער צפון להשתחות יצא דרכישער נגב והבא דרכישער נגב יצא דרכישער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכח ויצו: ¹⁰הנשיה בתוקם בבואם בבואה ובכאתם ויצו: ¹¹ובחייבים ובמועדים תהייה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושם הין לאיפה: ¹²וכייעשה הנשיה נקבה עליה אור שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדמים ועשה את שללו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו: ¹³ובבשנו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר שיטת האיפה ושם שלישית הרין לרס את הסלת מנחה ליהוה קנות עולם תמים: ¹⁴ועש ^{12/46:15} את הכבש ואת המןנה ואת היחסון בבקר עלת תמיד: ¹⁶כה אמר אדני יהוה כיריתן הנשיה מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחצתם היא בנחלתו: ¹⁷וכיריתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדייו והיתה לו עד שנת הדורו ושבת לבניו אף נחלתו בינו להם תרהו: ¹⁸ולאיקח הנשיה מנחלת העם להונם מאחצתם מאנחיהם והנה שם למן אשר לא יפיקו עלי איש מאחצתם: ¹⁹ובאיini מבוא אשר על כתף השער אל השלכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכתם ^{13/46:20} ומה: ²⁰ויאמר אליו זה המקום אשר בשוליהם הכהנים את האסם ואת החרטה אשר יאפו את המנחה לבתוי הזקיא אל החרט החיזונה לקדש את העם: ²¹ויזיאני אל החרט החיזונה ויברורו אל ארבעת מקצתו החרט והנה חצר במקצע החדר חצר במקצע החדר: ²²בארכעת מקצתו החרט חצרות קטורות ארבעים אורך ושלשים רוחב מדקה אחת לארבעת מנקצונות: ²³טוטר סביב בהם סבב לארבעת ומבלשות עשו מתחת הטירות סבב: ²⁴ויאמר אליו אלה בית המבשילים אשר בשוליהם משרותי הבית אתי צבנה העם:

"strong= "H3318" x-morph= "He,Vqi3mp" lemma= " יצא" ^{11/46:9}
 "strong= "c:H6213a" x-morph= "He,C:Vqi3cp" lemma= "עשָׂה" ^{12/46:15}
 "strong= "b:H3411" x-morph= "He,R:Ncfdc" lemma= "ירקָה" ^{13/46:19}

Chapter 47

¹ יושבני אל-פתח הבית זהה ונהנים מוחלת מפטון הבזות קדימה כירפנִי הבית קדמים והפומים ירדם מתחת מכתף הבזת הימנית מנגד למבוב: ² וווצאי דרכ-שער צפונה ויסבוני דרכ-חוץ אל-שער החוץ דרכ-הפונה קדמים והנה-פומים מפלים מורה-הכתר הימנית: ³ בצתה-האיש קדמים וכן ימד אל-באליה ויעברני במים מי אפסים: ⁴ ימד אל-באליה ויעברני במים מי ברכים ומיד אל-באליה ויעברני מי מעתנים: ⁵ ימד אל-באליה נחל אשר לא-יאכל לעבר כינאו המים מי שחו נחל אשר לא-יעבר: ⁶ ויאמר אליו הראית בז-אדם וילוכני ושבני שפת הנחל: ⁷ בשובני והנה אל-שפת הנחל עץ וב מזח ומזה: ⁸ ויאמר אליו הרים האלה יוצאים אל-הגלילה הקדמונה וירדו על-הערבה ובאו הימה אל-הימה המוציאים ונורפאו ⁹ הרים: ⁹ הנה כל-פוש חיה | אשר-ישרץ אל כל-אשר בזאו שם נמלים ותוה ותוה הדגה רביה מאי כי באו שמה הרים האלה וירפאו וחוי כל-אשר-יבוא שמה הנחל: ¹⁰ והיה יעד-ען ¹⁰ על-יו דגימות מעין גדי ועד-ען עגלים משתו לחרכיים והואו למיינה תהיה דגימות כדגת הים הנחל רביה מאי: ¹¹ בצתה-ו ¹¹ וגבאיו ולא-ירפאו למלה נתנו: ¹² ועל-הנחל עליה על-שפטו מזה | מזה | כל-עץ-מאכל לא-יבול על-הוא ולא-יתם פריו לחדשי בצל כי מילוי מורה-הקדש מהו יוצאים והואו ¹⁴ פריו למאכל ועל-הוא לתרופה: ¹³ כי אמר-אדני והוא גה גבול אשר תנתנו את-הארץ לשני שער שבטי ישראל ווסף חבליהם: ¹⁴ ונחלתם אומה איש נשר כחיו אשר אידי לתחה לא-בתיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה: ¹⁵ זה גבול הארץ לפאת צפונה מנהיים הנחל הדרך חתלו לבוא צדקה: ¹⁶ חמת | ברותה סבולם אשר-יברגובל דמשק ובון גבול חמת חצר התיכון אשר אל-גבול חווון: ¹⁷ הנה גבול מורה-טח צער עינו גבול דמשק ואפונו | צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון: ¹⁸ ופאת קדמים מבון חווון וביבון דמשק ובון הגלעד ובון איזריל היידן מגובל על-הים הקדמוני מצדו ואת פאת קדימה: ¹⁹ ופאת נגב תילנה מתכו רעד-מי מריבונות קדש נחלה אל-הים הנחל ואת פאת-תימנה נגביה: ²⁰ ופאת-ים הים הנחל מגובל עד-נכח לבוא חמת זאת פאותם: ²¹ וחולקם את-הארץ זאת لكم לשבעי וישראל: ²² והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הגרים בתוכם א-שר-הולדו בנים בתוכם והיו לכם כא-זרח בבני וישראל אתכם יפלו בנחלה בתוך שבעי וישראל: ²³ והיה בשבט אשר-יגר הנר אתון שם תתנו נחלתו אם א-דני והואו:

"strong= "c:H7495" x-morph= "He,C:VNq3cp" lemma= "רֹא" ¹¹ ונרפו | ^{47:8}

"strong= "H5975" x-morph= "He,Vqp3cp" lemma= "עָמָד" ¹² | ^{47:10} עמד |

"strong= "H1207" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" lemma= "בָּצָה" ¹³ | ^{47:11} בצתו |

"strong= "c:H1961" x-morph= "He,C:Vqq3cp" lemma= "הָיָה" ¹⁴ | ^{47:12} והוא |

Chapter 48

¹ אלה שמות השבטים מוקצה צפונה אל-יד דרכ-חתלו | לבוא-חמת חצר עין גבול דמשק צפונה אל-יד חמת והירלו פאת-קדמים הים דן אחד: ² גבול דין מפהאת קדמים עד-פארתיימה אשר אחד: ³ גובל אשר מפהאת קדימה ועד-פארתיימה נפתלי אחד: ⁴ גובל גובל נפתلت קדימה עד-פארתיימה מנשה אחד: ⁵ גובל מפהאת קדימה עד-פארתיימה אפרים אחד: ⁶ גובל גובל אפרים מפהאת קדמים ועד-פארתיימה רואבן אחד: ⁷ גובל רואבן מפהאת קדמים עד-פארתיימה יהודה אחד: ⁸ גובל מורה-טח צער עינו גובל דמשק ואפונו | צפונה תריה התרומה אשר-תולימו חמשה ועשרים אלף רחוב ואורך כאת-הקלים מפהאת קדימה עד-פארתיימה והיה המקדש בתוכו: ⁹ התרומה אשר-תנו ליתנה או-ך חמשה ועשרים אלף רחוב עשרה אלפיים ונטבה או-ך חמשה ועשרים אלף רחוב ואורך המקדש מבני זל-זוק אשר שמרו משמרתי אשר לא-תנו בעותם בני וישראל כאשר תען הרים: ¹⁰ והייתה להם תרומה מהרומי הארץ קדש קדשים אל-גבול הרים: ¹³ והלויים לעתת גובל הכהנים חמשה ועשרים אלף רחוב עשרה אלפיים כל-אורך חמשה ועשרים אלף רחוב עשרה אלפיים: ¹⁴ ול-אי-מיכרו ממנו ולא ימור ולא-יעבר ¹¹ ראייה הארץ כי-קדש ליהוה: ¹⁵ ויחמלהת אלפיים הנוצר ברחוב על-פניהם חמשה ועשרים אלף חל-הוא לעיר למושב ולמגרש והייתה העיר בתוכו: ¹⁶ ואלה מדותיך פאת צפון חפש מאות וארבעת אלפיים ופאת-זגב חמש מאות וארבעת אלפיים ומפהאת קדום חפש מאות וארבעת אלפיים ופאת-זימה חפש מאות וארבעת אלפיים: ¹⁷ והיה מגרש לעיר צפונה חמשים ומאותים ונטבה חמשים ומאיתים וקדימה חמשים ומאותים ונטבה חמשים ומאותים: ¹⁸ והנותר בא-רכ' עשות אלפיים קדימה ועשרת אלפיים ומה והי להעתת תרומה הקדש והייתה תבאות ¹⁴ ללחם לעבדי היר: ¹⁹ והעבדה העיר יעבדו מכל שבטי ישראלי: ²⁰ ככל-התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את-תרומה הקדש אל-אחות העיר: ²¹ והנותר לנשיא מזה | מזה | לתרומת-הקדש ולא-אחות העיר אל-פניהם חמשה ועשרים אלף | תרומה עד-גבול קדימה ומזה על-פניהם חמשה ועשרים אלף על-גבול מזה לעתת חל-קדים לנשיא והייתה תרומה הקדש ומתקדש הבית בתוכו: ²² והנותר בעיר מאחות הלויים ומאהות בעיר אשר לנשיא היהה בון | גבול וירקו ובון-גבול בנימן לנשיא והוא: ²³ יותר השבטים מפהאת קדימה עד-פארתיימה בנימן אחד: ²⁴ גובל בנימן מפהאת קדימה העד-פארתיימה שמעון אחד: ²⁵ גובל שמעון מפהאת קדימה עד-פארתיימה יששכר אחד: ²⁶ גובל יששכר מפהאת קדימה העד-פארתיימה זבולון אחד: ²⁷ גובל זבול מפהאת קדימה עד-פארתיימה גד אחד: ²⁸ גובל גובל גד אל-פארת נגב תימנה והוא גובל מתקדש מי מרבית קדש נחלה על-הים הנחל: ²⁹ זאת הארץ אשר-תפלילו מנחלת לשבעי וישראל ואלה כוח-הוקם נאם א-דני והואו: ³⁰ אלה

תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מלה: ³¹ושעריו העיר על-شمונות שבתי ישראל שלושה צפונה שער רואן אחד שער והזיה אחד שער לו אחד: ³²אל-פאת קדימה חמיש מאות וארבעת אלפים ושער יוסף אחד שער בנים אחד: שער זו אחד: ³³ופאת-נגבה חמיש מאות וארבעת אלפים מלה ושעריהם שלשה שער שמונע אחד שער יששכר אחד שער זבולון אחד: שער זר אחד: ³⁴ופאת-זימה חמיש מאות וארבעת אלפים שעיריהם שלשה שער נסיך אחד: ³⁵שביב שמונה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה | שמה:

"strong= "H5674a" x-morph= "He,Vqi3ms" =lemma= " עברו | עבר | lemma= 11/48:14
 =strong= "H4171" x-morph= "He,C:Tn" "א" =lemma| 12/48:14
 "strong= "c:H3808" x-morph= "He,C:Tn" "מרא" =lemma| 13/48:15
 "strong= "c:H3808" x-morph= "He,C:Tn" "לא" =lemma| 14/48:18
 "strong= "c:H3808" x-morph= "He,Vhi3mp" =lemma= " עברו " עבר | lemma= "H5674a" x-
 morph= "He,Vhi3mp"
 "strong= "b:H8432" x-morph= "He,R:Ncmsc:Sp3fs" =lemma| 15/48:21
 "strong= "H8393" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3fs" =lemma| 16/48:21
 "strong= "b:H8432" x-morph= "He,R:Ncmsc:Sp3fs" =lemma| 17/48:21
 בתוכה | תור" =lemma| 18/48:21
 בתואה | תבואה =lemma| 19/48:21
 בתוכה | תור" =lemma| 20/48:21
 בתואה | תבואה =lemma| 21/48:21

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community